

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 32

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ז תמוז התשפ"ה (23.07.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 10:48

שעות סיום הוועדה : 12:19

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

תביעת פיצויים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"ז בתמוז תשפ"ה, 23.07.2025. השעה 10:48. אילנית, אנחנו יכולים לפתוח, נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. נוכחים, יוחנן וייצמן, יהודה פרוידניגר, חיים כהן, ישראל קלרמן, ואנוכי יושב ראש אליעזר ראוכברגר. וכמובן דרג מקצועי, אמי, מיכל, אילנית, ניר. מי עוד יש לנו אחר כך? תגידו את השמות, אני לא תמיד זוכר.

יפית סעדו:

יפית, יפית סעדון.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כן. ו-?

אושרת סולימני:

אושרת סולימני.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אושרת סולימני:

אושרת סולימני.

אליעזר ראוכברגר:

ומה את?

אושרת סולימני:

היטל השבחה.

יוחנן וייצמן:

אסף איתנו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע. אסף איתכם, כן. מה?

אושרת סולימני:

היטל השבחה, שמאית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, היטל השבחה. ומי יש שמה עוד?

דוברת לא מזוהה:

מיכל, קשרי קהילה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי. ו-?

רויטל טבדי:

רויטל מהמידע.

אליעזר ראוכברגר:

רויטל. למה התיישבת כל כך רחוק? גבריאלי קודם כל היה יושב,

רויטל טבדי:

זה מה שהיה פנוי.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל, גבריאלי היה יושב בצד השני תמיד. רואים אותו, בודד ככה, רואים אותו טוב, לא מתחבא מאחורה. טוב, חברים, אנחנו מתחילים בתביעות פיצויים?

שירה אדרי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, יש לנו שתיים.

שירה אדרי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שירה אדרי:

אז הוגשה תביעת פיצויים לפי סעיף 197 ביוני 2023 לתב"ע 415976, המשך כביש 16 של מחלף בית. התביעה הוגשה על ידי חברת השקעות ארו בע"מ ופרטיים נוספים. סכום התביעה, 380,000 ש"ח. אין לנו כתב שיפוי לתכנית הזאת, מדובר בקרקע שהיא חלק מחלקה 88 בגוש 30340, בשטח של 1,101 מ"ר. החלקה בסמיכות, ממוקמת בסמיכות לפירי המנהרות של כביש 16. תיכף אני אגיד, בסמיכות לכביש 16. חלקה זו כוללת שטחים ריקים ופנויים והיא ממוקמת בחלקה המזרחי של שכונת בית וגן. הם בחוות הדעת השמאית מטעם התובעת הם טוענים לירידת ערך כתוצאה משינוי ייעוד של חלק מהחלקה מייעוד שטח ציבורי פתוח בתחום מגבלות בנייה ופיתוח עם הנחיות מיוחדות, שזה לפי תתל/2, לייעוד דרך או טיפול נופי לפי התכנית החדשה. כן, אין פה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה סכום התביעה? 380?

שירה אדרי:

380,000.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא גדול, אבל לפי מה שאני שומע מה,

שירה אדרי:

כי זה המשך של תביעה קודמת.

אליעזר ראוכברגר:

מה השינוי, זה נראה לי שינוי יחסית מינורי, על מה, מה מבקשים פה כסף?

יהודה פרוידינגר:

גם התביעה, 380, שבדרך כלל הם נוטים,

אליעזר ראובברגר:

כי בוא, כי על פגיעה כזאת? אני אומר לך שאנחנו גם על פגיעה כזאת, אני לא שמאי ולא מעריך, אבל איך אומרים? בעיניים נורמליות של היגיון זה נשמע סכום אסטרונומי לשינוי שנעשה.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

זה שינוי ייעוד, מה שהיא אומרת.

יהודה פרוידינגר:

עוד מעט השמאי,

שירה אדרי:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אבל בסדר, בוא נשמע מה חוות דעתכם.

שירה אדרי:

כן. על בסיס חוות הדעת השמאית והמשפטית מטעם הוועדה המקומית אנחנו מציעים לדחות את התביעה על הסף או לגופה, מהנימוקים הבאים. היעדר מילוי תנאי סף לאישור תביעה מכוח סעיף 197 לחוק מאחר ולא הוכחה פגיעה בתכונות המקרקעין. עסקינן במקרקעין שאינם ברי מימוש באופן עצמאי ובלתי תלוי, וכל זאת הן במצב הקודם והן במצב החדש. מיקום המקרקעין אינו מאפשר את ניצולן העצמאי נוכח כליאתן בין צירי דרכים מהירות, גם במצב הקודם וגם במצב החדש חלו על המקרקעין מגבלות בנייה מכוח תכנית מתאר ארציות אשר בפועל לא אפשרו את הניצול של הקרקע לכל מטרה אחרת פרט לדרך או טיפול נופי, ולכן אין בתכנית החדשה על מנת להוות פגיעה או שינוי במקרקעין, אלא בתכנית החדשה חלו תכניות מתאר ארציות משנת 1976 שזה תמ"א 3 ותמ"א 1 משנת 2020, שלא אפשרו לבנות על המקרקעין שום דבר מלבד דרך, בעיקר גם בגלל המגבלות של החלקה שאורכה כ-30 מטר ורוחבה כ-30 מטר.

יהודה פרוידינגר:

את יכולה להראות לנו את זה ב-?

שירה אדרי:

מה? כן.

יפית סעדו:

זה החלק הזה, זה ממש החלק הזה,

שירה אדרי:

שכלוא בין ה-,

יפית סעדו:

שבין ה-,

יהודה פרוידינגר:

המקווקו?

שירה אדרי:

זה בייעוד המקווקו, זה בדיוק החצי ירח כזה. כן.

יהודה פרוידינגר:

החורשה הזאת?

יפית סעדו:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

החורשה הזאת?

שירה אדרי:

כן, כן, בין הדרכים. ולכן אנחנו רוצים,

יהודה פרוידינגר:

הולכים לעשות שמה שיפור נופי, לא? גם לפי מה שהתכנית של בית, הולכת לעשות שמה שיפור נופי.

שירה אדרי:

זה טיפול נופי, דרך לטיפול נופי, זה השינוי ייעוד.

יהודה פרוידנגר:

אנחנו יודעים אבל שזה בתכנון באמת, לעשות שמה טיפול נופי?

שירה אדרי:

אתה מתכוון אם תהיה שם הפקעה?

יהודה פרוידנגר:

(לא ברור) הרי זה באמת בין רחובות, בין זה. את הקראת לנו שהייעוד החדש, מה הוא?

שירה אדרי:

טיפול נופי, דרך.

יהודה פרוידנגר:

דרך בטיפול נופי.

שירה אדרי:

כן.

יהודה פרוידנגר:

השאלה אם באמת לעיריית ירושלים יש, אם לעיריית ירושלים יש תכנית לעשות שמה באמת, לייפות את המקום, לעשות טיפול נופי, אז זה בעצם, זה גם מה שהוא היה יכול לעשות בחלקה. נכון? כי מה היה החלקה במקור?

שירה אדרי:

נכון, בגלל זה אין שינוי, בגלל זה אין שינוי בין שני המצבים.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל זה אמרתי שהשינוי הוא לא,

שירה אדרי:

אין שום שינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אין פה כלום, אין פה בשר לשינוי,

שירה אדרי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לטענת שינוי.

יהודה פרוידינגר:

כן, אבל צריך שהעירייה באמת תעשה שמה קצת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה עוד סיפור, זה עוד סיפור.

יהודה פרוידינגר:

הוא אומר, אני הייתי יכול לעשות שמה שיפור נופי או משהו, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים, יש למישהו שאלות? אני מציע,

יהודה פרוידינגר:

רגע, השמאי, לא? השמאי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נכון. אני מציע לקבל את ה-,

יהודה פרוידינגר:

השמאי.

דוברת לא מזוהה:

היא שמאית.

שירה אדרי:

אני השמאית. אני השמאית.

יהודה פרוידינגר:

אה, את השמאית?

שירה אדרי:

אנחנו יותר לא מזמינים,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, לא מזמינים חיצוניים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפי צו,

שירה אדרי:

זה ההנחיה.

אליעזר ראובברגר:

לא מזמינים חיצוניים. אם מזמינים חיצוניים צריך גם את הצד השני. אני מציע לקבל את המלצת הדרג המקצועי.

יהודה פרוידינגר:

חשבתי ש (לא ברור) ,

שירה אדרי:

לא, לא, אני שמאית גם.

אליעזר ראובברגר:

אני מציע לקבל את המלצת הדרג המקצועי. יש מישהו שרוצה לשאול עוד משהו? אוקי, פה אחד, מאושר, תודה. הפקעה הבאה.

שירה אדרי:

אז ההפקעה, התביעה הנוספת הוגשה במרץ 2022 לתכנית 103754, התכנית היא מהווה תוספת קומות ויחידות דיור ברחוב מירסקי בשכונת רמות. התכנית קיבלה תוקף בפברואר 2019. התביעה הוגשה על ידי 24 דירות הממוקמות בשישה מבנים משותפים ברחוב הרב בוקשפן מספר 2, 4, 6, 12 ו-14, וברחוב ולנשטיין 6. סכום התביעה, 6,755,000 ש"ח.

יהודה פרוידינגר:

זה רציני.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

יהודה פרוידינגר:

6 מיליון.

שירה אדרי:

6,755,000.

יהודה פרוידינגר:

כמעט, 6 ושלושת רבעי.

שירה אדרי:

זה 24 דירות, זה סכום כולל של ה-. המבנים הוקמו במסגרת היתרי בנייה משנת 2012 במסגרת פרויקט מחיר למשתכן על ידי חברת ד. דניאל בע"מ. החברה חתמה על כתב שיפוי, ולכן התביעה הועברה גם להתייחסות המשפה אשר צירף מטעמו חוות דעת שמאית ומשפטית.

יהודה פרוידינגר:

מה התביעה, מה התביעה?

שירה אדרי:

עכשיו אני אסביר. במסגרת המסמכים שהם העבירו לנו התברר שמתנהל הליך משפטי בין המשפה לבין הדיירים לגבי, בשאלת הזכויות החדשות שהקנתה התב"ע החדשה. אתמול דיברתי עם העורך דין מטעם המשפה והוא עדכן אותי שמתנהל משא ומתן בין התובעים לבין החברה, ויש איזשהו הסדר שמחכים לקבל אישור ממשרד הבינוי והשיכון כדי להכניס אותו לתוקף. במידה וההסדר יקבל תוקף שתי התביעות, גם האזרחית וגם התביעה 197 תתייתר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתם מציעים, לחכות לזה?

שירה אדרי:

לא, אנחנו בכל זאת נטען את ה-, שאנחנו מציעים את (לא ברור) הנזק ושנחנו כן מציעים לדחות אותם.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אם יש תהליך משפטי,

שירה אדרי:

כי אנחנו צריכים עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

בואו נחכה לפסיקה.

שירה אדרי:

אנחנו עדיין מחכים,

אליעזר ראוכברגר:

או לפשרה, להבנה ההדדית, לא משנה מה.

שירה אדרי:

זה תביעה שאנחנו כבר מ-2022 רוצים לשבץ אותה וכל פעם זה נדחה,

יוחנן וייצמן:

לא נעים, סליחה שאני,

שירה אדרי:

אנחנו מחויבים גם ככה לשבץ אותה.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיבצתם, וזו תהיה ההחלטה של הוועדה. אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

כן, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול להגיד לוועדה מה להחליט.

שירה אדרי:

לא, לא, ברור.

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה אליך, אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אתם יכולים להציע, אתם יכולים להציע.

יהודה פרוידינגר:

אני אבל, גם אותי מעניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אילנית,

יהודה פרוידינגר:

קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

מה את אומרת? שניה, רגע, אני רוצה לשמוע את אילנית. לאור זאת שיש פה הליך משפטי, וכמו שנאמר, מה שהיא אמרה,

יהודה פרוידינגר:

שהם כבר קרובים לסיכום בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

שהם קרובים לסיכום, בעצם מחכים לאישור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל רגע.

אליעזר ראוכברגר:

של משרד הבינוי והשיכון ואז זה בעצם מקבל, הסדר הפשרה או ההבנה ההדדית, איך שתקראי לזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יקבל תוקף משפטי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל את החלטת הוועדה צריך, כי,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם ימשכו את התביעות, זה יתייתר.

שירה אדרי:

אבל אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר עוד דבר.

שירה אדרי:

הם יכולים לעשות את זה במסגרת ערר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הם (לא ברור) תביעות זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי וגם את השמאית, יש לי שאלה די פשוטה. התביעה פה היא לא לא הגיונית, ואני אנסה להסביר. בן אדם, יש בניין של שש קומות, בלי קשר להתחייבויות החוזיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יוחנן וייצמן:

שכמו שאת אמרת, וראיתי, קראתי גם מה שכתבתם. בלי קשר, בן אדם בא ואומר, הוסיפו לי 10 קומות על הבניין, ערך הדירה שלי ירד ב-200,000 שקל, כולנו יודעים שזה אמת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור, ברור.

יוחנן וייצמן:

כולנו יודעים שזה אמת. התביעה היא מוצדקת. עכשיו,

שירה אדרי:

כן, אבל בגלל שהם חתמו על החוזים,

יוחנן וייצמן:

יופי, כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה מה שהיא,

יוחנן וייצמן:

אז הלכת להליך המשפטי. אז עלית מדרגה.

שירה אדרי:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אז אם אנחנו בהליך המשפטי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשביל זה יש הליך משפטי, בשביל זה יש משא ומתן.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו לא יכולים לקבל החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

זה, מה שאת אומרת,

שירה אדרי:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני אמרתי לו, אני גם אמרתי לו בדיוק, חתמו.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי ללייזר, אני עם הדיירים. אז לייזר אמר לי, אתה טועה, הם חתמו.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה הצד השני של המטבע, זה הצד, בשביל זה יש הליך משפטי, נחכה שההליך המשפטי יסתיים ומה שההליך המשפטי יקבע יחייב גם את הוועדה.

יהודה פרוידינגר:

רגע, עכשיו, בכל כזה הליך, הדיירים שהיו בגרעין המקורי יוכלו לתבוע על זה ששמו להם עוד קומות על הגג?

יוחנן וייצמן:

זה החוק, זה 197, וודאי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 197? כל תביעה, השורה התחתונה שלה היא שאתה יכול לתבוע פיצויים לפי 197.

יהודה פרוידינגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

גם אם אתה מסתיר לי את הים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהודה, בשביל זה הם נותנים כתבי שיפוי.

יהודה פרוידינגר:

אבל הם שותפים ליוזמה, לא?

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

שירה אדרי:

כן, אבל ערב ה-,

אליעזר ראוכברגר:

היום, היום הוא בעל היוזמה.

יהודה פרוידינגר:

נכון, אבל היום שכנע אותם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היום נותן,

אליעזר ראוכברגר:

היום בנה, היום בנה, שיווק, סתם לצורך השיחה, 100 דירות. עכשיו הוא רוצה לשים שמה עוד 30. באים ה-100, אומרים, תשמע, אתה מוריד לנו, פוגע בנו כי אתה מוסיף לנו דיירים. עומס על מעלית, או עומס על חדר מדרגות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל לא, יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

עומס על חניה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יהודה צודק שיכול להיות שהם קנו את זה מהיום, אז הוא כבר כתב להם סעיף,

(מדברים ביחד)

שירה אדרי:

בדיוק. זה מה ש-,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאני אמרתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה משהו אחר.

אליעזר ראובברגר:

אבל זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

מחיר למשתכן,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה ההליך המשפטי. פה נמצא ההליך המשפטי.

שירה אדרי:

ההסכם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הם סיכמו ביניהם שהם לא, הייתה הסכמה שהם לא תובעים,

יהודה פרוידנגר:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא משנה, הוא משלם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יכול להיות שחלק מההסכם ברכישה היה כזה.

שירה אדרי:

היה, היה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם ידעו שהוא בונה.

יהודה פרוידינגר:

שמהתחלה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אם מגיע לו או לא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקשיב, גם במרידור זה היה ככה.

יוחנן וייצמן:

העירייה היא הנתבעת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם בנו ארבע קומות, ואחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא לתושבים, אתה הולך ל (לא ברור) ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי הם רצו מימון.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הם תובעים אותנו?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

בתב"ע אישרנו אותם, אישרנו.

חיים כהן:

לא, בהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נתבעים על התב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נתבעים על ידי התושבים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשביל זה, זה בא לידי ביטוי במחיר.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, אנחנו הולכים (לא ברור) מאדון יוס,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) כתב שיפוי,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא נתן כתב שיפוי או לא.

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

ישראל קלרמן:

ואז באמת לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אני אומר מה שאתה אומר.

חיים כהן:

אגב, אבל לא הייתה לך הזדמנות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לדחות את התביעה על התושבים.

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, לחכות, זה מה שאתה אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר, אם יש פה וזה כבר קרוב בבית משפט אנחנו צריכים להחליט שאנחנו, אני מציע לחברים ואני גם חושב שאילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

יחד איתנו אומרת שזה נכון לעשות ככה, לחכות לפסיקה של בית המשפט, ואם הפסיקה של בית המשפט יהיה על שני הצדדים, הם ממילא מושכים את הבקשות ונגמר האירוע.

שירה אדרי:

ואז הם יכולים במסגרת הערר לעשות את זה.

יהודה פרוידינגר:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שירה אדרי:

אני חושבת שלא כדאי לעכב, כי אחרי זה במסגרת הערר הם יכולים לטעון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה ערר?

שירה אדרי:

ולמשוך את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

מה, ערר לוועדת ערר פה?

שירה אדרי:

הם אחרי הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

נו, וועדת ערר תגיד, אנחנו מצפצפים על בית המשפט?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחרי הדיון פה הם תמיד הולכים לוועדת ערר.

שירה אדרי:

אחרי דיון פה הם פונים לוועדת ערר, ושם הם יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני לא מחליט עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדיון פה,

אליעזר ראוכברגר:

אני דוחה את ההכרעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

על דחיית הכרעה אין ערר. אין ערר, כי לא קבענו.

שירה אדרי:

אבל זה יעכב אותם אחרי זה עוד פעם להגיש את הערר. זה כאילו עוד הליך זה.

חיים כהן:

בסדר. נו מה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהערר יראה שהחלטה שלנו לחכות לפסיקה של בית משפט, יכבד את זה.

שירה אדרי:

אנחנו בכל אופן מציעים כן לדחות, מעוד נימוקים.

יוחנן וייצמן:

אבל למה, בהנחה שהם צודקים, אני אומר בהנחה, לא כי חלילה זה כך, ואין התחייבויות, והיות וזה משרד השיכון להתחייבות הזאת יהיה תוקף, אני לא (לא ברור) אבל לא נכנס לפרטים, אז יכול להיות שהוועדה חושבת שכן מגיע להם איזה פיצוי מסוים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לפני,

יהודה פרוידינגר:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לפני שהוועדה חושבת,

שירה אדרי:

לא שמענו את,

יוחנן וייצמן:

בהנחה. בהנחה .

אליעזר ראוכברגר:

מה יקרה אם בית המשפט יחליט שמגיע להם, ואנחנו החלטנו לדחות, איך ניראה? איך ניראה? פסיכיים?

חיים כהן:

זה לא הגיע להיתר.

ישראל קלרמן:

את היתר הבנייה כבר הוציאו?

חיים כהן:

להיתר זה לא הגיע.

יהודה פרוידינגר:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בהתנגדויות.

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) של התב"ע?

יהודה פרוידינגר:

אני אומר שני דברים.

יוחנן וייצמן:

להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, להיתר. להיתר.

ישראל קלרמן:

להיתר יש מתנגדים.

חיים כהן:

יש מתנגדים?

יוחנן וייצמן:

התב"ע אושרה מלפני 2,000 שנה כבר.

חיים כהן:

אנחנו אז בזמנו כשזה הגיע,

ישראל קלרמן:

לא 2,000 שנה.

יוחנן וייצמן:

5.

אליעזר ראוכברגר:

שלחנו אותם לכל מיני, (לא ברור) צריכים להגיע, היו פה, היו כבר, באו עם (לא ברור) כאלה,

חיים כהן:

אבל אנחנו אז גם,

אליעזר ראוכברגר:

היה שם עם רכבים של נכים, עם נכה.

חיים כהן:

כן, אבל גם דיברנו שמה,

אליעזר ראוכברגר:

עם חניות.

חיים כהן:

גם אז דיברנו,

יוחנן וייצמן:

אה, זה התיק הזה?

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה שני התיקים האלה.

חיים כהן:

ואז דיברנו גם כן שבמסגרת ההפרשה כשאתה רוצה את התב"ע,

יוחנן וייצמן:

נכון.

חיים כהן:

אמרת שאתה מתנה, אז עכשיו (לא ברור) אתה מוסיף כדי לעשות את ההפרשה, איפה ההפרשה של התוספת. גם את זה טענו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה לא קשור עכשיו.

חיים כהן:

לא, סתם אני אומר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

חיים כהן:

זה היה אז בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע כמו שאמרתי,

יהודה פרוידינגר:

לא, אני גם, אני אומר שיזם הוא לא צדיק גדול. אם היזם מוכן להגיע איתם לאיזה סידור, אולי לא על ה-6 ושלושת רבעי, אבל היזם הוא איש עסקי.

אליעזר ראוכברגר:

אני מתאר לעצמי שיש לו עורך דין שאמר לו, אדוני, כדאי לך ללכת על המסלול של הפרשה או,

יהודה פרוידינגר:

לכן אני אומר ש-,

אליעזר ראוכברגר:

או הבנה הדדית, איך שלא נקרא לזה.

יהודה פרוידינגר:

לכן עוד יותר נראה לא בסדר אם אנחנו נדחה ונגיד לא מגיע כלום, כשמי ש-

אליעזר ראוכברגר:

כשהיזם עצמו מבין שהוא צריך לשלם.

יהודה פרוידינגר:

כשהיזם עצמו מבין שהוא צריך לשלם.

אליעזר ראוכברגר:

מסכים איתך.

יהודה פרוידינגר:

אם הוא היה בחד משמעי נחרץ שלא, הוא היה נותן לנו לגמור את ההליך, היה אומר, הנה, גם העירייה החליטה שלא,

אליעזר ראוכברגר:

היו הולכים לערר.

יהודה פרוידינגר:

אבל הוא צריך לשפות, הוא צריך לשפות את העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) העירייה בסוף תהיה מחויבת. הוא היה מרוויח זמן, היה מרוויח שנים, היה מרוויח הכל. אם היזם מרגיש שהוא צריך לשלם, כנראה זה לא חלק. הוא מגיע איתם לפשרה.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, כולם, אז אני מבין שאנחנו פה אחד, אנחנו דוחים את ההכרעה בתיק עד לקבלת פסיקה של בית המשפט, ולאחר קבלת הפסיקה של בית המשפט,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסכסוך ביניהם.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בסכסוך ביניהם, בוודאי, בין התושבים לבין היזם.

יוחנן וייצמן:

ואנחנו מבקשים, ככל שיש הסדר,

יהודה פרוידניגר:

בהתדיינות, בהתדיינות.

אליעזר ראוכברגר:

ככל שיש הסדר, שיציגו את זה ויביאו את זה בפני הוועדה.

יוחנן וייצמן:

לא, שיכניסו גם את הסוגייה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, אבל שיביאו את זה בפני הוועדה לאחר מכן.

יהודה פרוידניגר:

בהתדיינות, לא בסכסוך, התדיינות.

אליעזר ראוכברגר:

התדיינות, אוקי.

יהודה פרוידניגר:

הם לא מסוכסכים.

שירה אדרי:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

תצ"ר.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, זה גם תכנית שלנו, הצטרפנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן?

שירה אדרי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בגלל החניות, הדרך שיש שם.

יוחנן וייצמן:

לא בגלל החניות, כנראה כי הוא לא יכל (לא ברור),

שירה אדרי:

תודה רבה.

תצ"ר

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה, המשך יום טוב. כן, תצ"ר 13737.

רויטל טבדי:

נכון. זה תצ"ר לפי פרק ד' באיחוד חלקות בשכונת שערי חסד בגוש 40 חלקות 1 ו-2. הם נמצאים ממש לפני דיון בוועדה, הם מחכים לאישור התצ"ר הזה בשביל לקבל אישור להיתר שלהם. מה שקורה כאן, בעצם יש פה את תכנית 184523 שרושמת שאסור לאחד חלקות, אלא אם כן יש להם גרעין משותף.

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן?

רויטל טבדי:

יש להם גרעין משותף.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

רויטל טבדי:

ויש פה ייעוץ משפטי שניתן עם יניב ועם גבריאלי שיש פה גרעין משותף, ולכן ניתן לאחד את החלקות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יהודה פרוידינגר:

איפה זה? באיזה רחובות זה? חוץ מגוש חלקה.

רויטל טבדי:

רחוב, אה, שערי חסד? רגע.

יהודה פרוידינגר:

שכונת שערי חסד.

רויטל טבדי:

שכונת שערי חסד? לא. אפשר להעלות את זה ב-GIS?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

רויטל טבדי:

זה גוש 30040, חלקה 1. זה רחוב קאפח.

יהודה פרוידינגר:

אה, שערי חסד. נחלאות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמיד יש לנו גם אישור תכנון, נכון? אגף תכנון.

רויטל טבדי:

נכון, נכון, יש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל תדעו שגם הבדיקה של התכנון מאשרת את זה כי כנראה זה יותר טוב לתכנן ביחד.

אדיר שוורץ:

זה נחלאות על מלא, לא שערי חסד.

יהודה פרוידינגר:

זה נחלאות, נחלאות, זה לא שערי חסד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

דווקא איחוד חלקות זה טוב.

אדיר שוורץ:

אז מה הבקשה, לאחד את?

רויטל טבדי:

לאחד את שתי החלקות,

יהודה פרוידינגר:

איזה?

אדיר שוורץ:

את 14 ו-16 במפה?

רויטל טבדי:

1 ו-2. 14 ו-16 זה הבניינים, 1 ו-2 זה החלקות.

אדיר שוורץ:

אוקי.

רויטל טבדי:

רוצים להרוס את המבנה הזה ולבנות מבנה אחד.

אדיר שוורץ:

זה לטובת פינוי בינוי? לטובת מה?

יהודה פרוידינגר:

מה הכוונה שזה בינוי בגרעין משותף?

רויטל טבדי:

זה תמ"א 38, הריסה ובניה.

יהודה פרוידינגר:

מה הכוונה בבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אין פינוי בינוי במקום הזה.

אדיר שוורץ:

לא, זה מה שהיא אמרה.

רויטל טבדי:

מדרגות, יסודות,

יהודה פרוידינגר:

עומק? יש להם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא פינוי בינוי,

אדיר שוורץ:

הריסה ובניה.

רויטל טבדי:

יש יסודות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, זה, בוא, זה נחלאות, זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהם די (לא ברור), כל הרעיון שאם זה יהיה חלקה אחת הם יוכלו לבנות אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא הולכים להוציא פה 30 קומות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תהיה להם אפשרות לבנות בצורה יותר טובה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי תמ"א 2. גם כן, לא יודע, שימור, לא שימור,

אדיר שוורץ:

כן, כן, הריסה ובניה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל גם הריסה ובניה אם זה שימור זה גם כן מורכב. בסדר.

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה הכל לפי, איך אומרים? הוראות שימור, תכנון, מה ש-, כשזה יגיע, זה עוד לא הגיע בכלל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אישור תכנון תמיד יש. הכל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, יש שאלות? אין. תודה, מאושר.

יהודה פרוידינגר:

הרב והרבנית מאושרים.

הפקעות

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לנו עוד? הפקעה. כן.

יפית סעדו:

אוקי. אנחנו ב-,

אליעזר ראוכברגר:

231385.

יפית סעדו :

כן. הפקעה,

אליעזר ראוכברגר :

איפה זה?

יפית סעדו :

זה ברחוב ביאליק בשכונת בית הכרם.

אליעזר ראוכברגר :

אוקי.

יפית סעדו :

יש פה בעצם חלקת כביש קיים שאנחנו מפקיעים את כל החלקה מהמדינה ויש פה, המדרכה היא מאד מאד צרה שם ורוצים להרחיב את המדרכה, אז אנחנו מפקיעים את השטח של המדרכה.

יהודה פרוידינגר :

מפקיעים שטח בשביל מדרכה.

יפית סעדו :

כן.

ממי?

יפית סעדו :

פרטיים, המדרכה היא מפרטיים.

יהודה פרוידינגר :

מאנשים פרטיים?

יפית סעדו :

כן.

יהודה פרוידינגר :

מה, הם צריכים להסיג חצר שלהם או משהו?

יפית סעדו:

חצר, כן. הם בנו על,

יהודה פרוידינגר:

אפשר לראות את זה?

יפית סעדו:

על התחום של הדרך. כן.

יהודה פרוידינגר:

הם בנו על דרך?

יפית סעדו:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אז למה צריך להפקיע? אם זה דרך זה לא הפקעה. דרך היא פרטית?

יפית סעדו:

היה פה, כל החלקה הזאתי, חלקה 10, אוקי? היא חלקה פרטית.

יהודה פרוידינגר:

כן.

יפית סעדו:

התב"ע עשתה פה תחום לדרך.

אמי ארבל:

הרחבת דרך.

יפית סעדו:

הרחבת דרך.

יהודה פרוידינגר:

הרחבת דרך, אבל לא בנו על דרך. הם בנו בחלקה שלהם ועכשיו את רוצה על החלקה שלהם לעשות דרך.

אמי ארבל:

כל תכנית שבאה,

יהודה פרוידינגר:

כי את אמרת, הם פלשו ובנו על דרך.

אמי ארבל:

יהודה, כל תכנית ש-, אנחנו לא יודעים מה בא קודם, אבל כל תכנית שבאה ומרחיבה דרך זה על שטח פרטי.

יהודה פרוידינגר:

מה?

אמי ארבל:

כל תב"ע שבאה להרחיב דרך היא מרחיבה את זה על שטח פרטי בדרך כלל.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון, אבל היא אמרה שהם הרחיבו,

יפית סעדו:

אנחנו לא יודעים,

יהודה פרוידינגר:

מעל שטח של,

יפית סעדו:

אנחנו לא יודעים מה היה קודם,

אמי ארבל:

(לא ברור) בקודם, אבל,

יפית סעדו:

אבל זה רק החצרות שלהם.

אמי ארבל:

זה בניין שמקדם תמ"א 38/1, הוא מכיר את ההרחבה הזאת, הוא יודע לגבי זה, זה מתואם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן. אני לא רואה בעיה.

אמי ארבל:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, בבקשה,

אמי ארבל:

אמרתי, גם הבניין מקדם כבר תמ"א 38.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

הבניין הזה מקדם תמ"א 38/1, הוא מכיר את ההפקעה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

זה בסדר, זה מתואם.

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את סעיף 13, סעיף 13 זה החיזוק.

יוחנן וייצמן:

לא. (לא ברור) תיעוד ושימור של קרקע לאתר, זה הכל. למעט אם המחוזית אישרה אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו עכשיו בתכנית הזאת, נתווכח אחר כך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שימור זה סמכות מקומית?

אמי ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

שימור זה סמכות מקומית?

אליעזר ראוכברגר:

תלוי מה.

אמי ארבל:

כתוב בסעיף 13, למעט שימור.

יוחנן וייצמן:

הפוך. שימור זה סמכות רק מקומית, למעט אם המחוזית קבעה הוראות לשימור, בתכנית.

אמי ארבל:

אני צריך לקרוא את זה עוד פעם, אוקי. לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אמי, אפשר?

אמי ארבל:

מתחילים, מתחילים.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

תיק 1389519

אמי ארבל:

טוב, אנחנו מתחילים בסדר היום, היום אין לנו מוזמנים אז זה רק שוטף. נתחיל עם תיק מספר 1 בסדר היום, תכנית 1 בסדר היום, תכנית 1389519, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב האמרכלים 2 זכרון משה, תכנית שהייתה בדיון, קיבלנו שם מכתב מהיזם, הם ישבו איתי ותיקנו את ההחלטה בהתאם. אני חושב שהיא מתואמת, מקובלת ולא קיבלנו פנייה ואנחנו רוצים להפקיד את התכנית.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

תיק 1338425

אמי ארבל:

תכנית 2 בסדר היום, תכנית 1338425, תכנית באנטיגונוס 10, זה תכנית שמציעה למעשה הריסה של בניין אחד יחסית קטן שכולל שש יחידות דיור, מציעה בניית מבנה מגורים בן תשע או עשר קומות. סך הכל התכנית מציעה פה, המדיניות פה לצורך העניין היא מדיניות של תכנית אב גוננים שקובעת שאפשר לעשות בבניין עד שבע קומות ו-280%, ולא כמו שהם מציעים. אנחנו בעצם, בגלל שיש פה סיפור, אני אראה את זה רגע. יש פה בעצם במסגרת התכנית הצעה להפרשת דרך שתוכל לתת מענה להרחבה של רחוב שיש עליו פרויקטים די משמעותיים של פינוי בינוי. תראו את זה כאן. לא, זה לא מראה את זה כאן.

אליעזר ראובברגר:

לא, זה עוד נחלאות.

אמי ארבל:

אה, אני מראה, סליחה,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו עדיין בנחלאות.

אמי ארבל:

היום רחוב טוביה בן חפץ למעשה הוא רחוב ללא מוצא, זה הרחוב הזה, שפה היום נמצא כבר בבינוי, אתם רואים פה את הארבעה בניינים החדשים בפינוי בינוי, וגם פה אושרה תכנית גדולה של פינוי בינוי, ששני הפרויקטים האלה נשענים על הרחוב הזה שהוא רחוב יחסית צר וללא מוצא. מה שהתכנית למעשה מציעה וכתבנו את זה גם בהתנגדויות, שלמעשה הם מבקשים להרחיב פה, לעשות

פה הרחבה של מעבר קיים כדי לעשות פה בעצם שהכביש לא יהיה ללא מוצא אלא יתחבר לצורך העניין ואז זה יקל מאוד על התנועה.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה יש פה היום, כלום?

אמי ארבל:

לא, יש שמה היום בניין מגורים, אמרתי, שש יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, איפה שרוצים את המעבר, מה יש היום?

יהודה פרוידינגר:

חורשה.

אמי ארבל:

יש מעבר היום, תראו.

אליעזר ראוכברגר:

מעבר לא מוסדר?

אמי ארבל:

יש פה, כן, זה חלקה שהיא חלקה, תראו כאן, זה ייעוד דרך, פה יש איזשהו שביל ואנחנו מבקשים להרחיב את זה במסגרת התכנית כדי שיהיה לפחות חד סטרי, יציאה או כניסה, תלוי בהסדרי התנועה, ואז זה יקל מאוד על התנועה בכביש ללא מוצא הזה. לכן הסכמנו לתת להם זכויות בנייה של מדרגה אחת מעל, שזה לא שבע קומות ו-280% אלא תשע קומות ו-360%.

אליעזר ראוכברגר:

והם יכשירו? הם יכשירו את הדרך החדשה?

אמי ארבל:

הם יעשו את הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, זה מוטל עליהם? זה חלק מהתכנית שהם צריכים לבצע.

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

לא, אבל ההמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, השאלה אם זה כתוב ב-,

אמי ארבל:

הם הציעו,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה מה שכתוב, שזה יהיה חלק מההיתר.

אמי ארבל:

כן, זה כתוב,

אדיר שוורץ:

בהמלצה אתה מציע לצמצם.

אליעזר ראוכברגר:

מופיע בהיתר, לא כמסמך.

אמי ארבל:

כן, כי הם הציעו אפילו מעבר למה שאמרתי כרגע.

אדיר שוורץ:

הם הציעו 10?

אמי ארבל:

הם הציעו 420% וכמעט 11 קומות.

אדיר שוורץ:

ואתה מציע לצמצם לתשע?

אמי ארבל:

אני אומר, אפשר לעלות ברמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר משהו אחר, הוא אומר, מותר להם,

אמי ארבל:

שבע קומות, 280%.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, 280.

אמי ארבל:

והם מציעים כרגע כמעט 500% בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

הם הציעו 420. הוא הולך לעשות משהו בין 280 ל-420, שזה גם נותן להם.

אמי ארבל:

אני מעלה להם רמה כאילו כי זה, למרות שזה, שוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא גוזמה (לא ברור), אבל עדיין זה מעל מה שיש,

אמי ארבל:

יש פה רק שש יחידות דיור, יש פה רק שש יחידות דיור, לא צריך להגזים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את הנושא הזה של הביצוע, זה חייב להיות, לא שאחר כך הם יגידו, לא, זה נכון שהכנסנו בתכנית אבל מי שצריך לבצע זה העירייה.

אמי ארבל:

אני בודק את זה. לא רשמנו את זה במפורש, אני אוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

לא רשמנו את זה במפורש, אני אומר, אני אוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. טוב, תיק הבא,

אמי ארבל:

אוקי, מה אתה אומר, אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, תיק הבא, 1364173, יש בקשה של שרון אבני בשם המבקשים להוריד מסדר היום,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו נוריד את זה מסדר היום.

אמי ארבל:

(לא ברור) להוריד אבל,

יוחנן וייצמן:

התיק היה בוועדת שימור, אנחנו המלצנו לא לאשר אותו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

אמי ארבל:

יש פה הגזמה מאד משמעותית במה שהם (לא ברור) מבחינת הדרך.

יהודה פרוידינגר:

תיק 2 אתם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, פה באגרון.

אמי ארבל:

תכנית שמציעה,

אליעזר ראוכברגר:

ליד הקונסוליה האמריקאית שם.

אמי ארבל:

כן. יש פה תכנית שמציעה בניין של תשע קומות באזור שלחלוטין לא מתאים לזה ואנחנו אמרנו להם את זה בתחילת הדרך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו דיברנו על זה.

אמי ארבל:

ואמרנו להם שזה לא מתאים ולא ראוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, בוא, איך אומרים? רוצה להגיע להבנה, בוא ננסה לראות אם יכולים. אם לא, נביא את זה ונחליט מה שנחליט בצורה מסודרת.

יוחנן וייצמן:

אני כן אעדכן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור המליצה לא לאשר אותו,

אמי ארבל:

לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

לדחות את הבקשה. שוב, כן.

אליעזר ראובברגר:

לדחות או לצמצם?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לדחות.

אמי ארבל:

לא, לדחות, לדחות.

יוחנן וייצמן:

יש דברים שאתה יכול להיכנס לדיון ולהגיד לו, אל תעשה תשע, תעשה שש.

אמי ארבל:

זה לא עניין של,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אליעזר ראובברגר:

אין שמה משהו שאפשר לצמצם?

יוחנן וייצמן:

זה לא היה ברמה של לצמצם. מצד שני, יכול להיות שאם הוא יבוא עם תכנית דווקא לאורך כל הרחוב או תכנית אחרת, משמה עד המלון או דברים כאלה, יצטרכו שוב לשבת לראות איך זה מתאים לשכונה, וביקשנו לראות, אולי תכנית קצת יותר גדולה.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז יכול להיות שזה מה שהוא רוצה לדבר.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, אני רק מעדכן, לא.

אמי ארבל:

כן, אני לא מסכים איתך אבל בסדר. זה לא רלוונטי כרגע, אז לא נתווכח על זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא.

אמי ארבל:

יש כאן את המגבלה, אגב, של השגרירות האמריקאית,

יוחנן וייצמן:

השגרירות.

אמי ארבל:

לא לעלות מעל 21 מטר גובה, כמו שהיא בדרך כותבת בכל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

21 מטר זה שבע קומות.

יוחנן וייצמן:

אבל פה אין (לא ברור),

אמי ארבל:

זה שש קומות. גם זה לא בהכרח נכון פה בעיניי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה מה שאמרנו, אולי לצמצם, אתה אומר שגם זה לא.

אמי ארבל:

נכון. אנחנו דיברנו בעבר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יש שמה מתקן של (לא ברור) הביטחון,

אמי ארבל:

הם כתבו מכתב, מי שמייצג אותם כתב מכתב,

אדיר שוורץ:

למה מורידים מסדר היום?

אמי ארבל:

היום ביקש.

אליעזר ראובברגר:

לבקשת היום.

אדיר שוורץ:

לבקשת היום?

אליעזר ראובברגר:

העורך דין שלו, שרון אבני.

תיק 137753

אמי ארבל:

כן. טוב. תכנית 4 בסדר היום, תכנית 137753, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הפלמ"ח 49-51 והשיירות 2. אני אראה את זה, כי זה, (לא ברור) יש מחלוקות תכנוניות.

יוחנן וייצמן:

ביקשו איזה שינוי (לא ברור), המרפסות יכול להיות שצריך לשנות.

ישראל קלרמן:

לא רק מרפסות, לא,

יוחנן וייצמן:

הם דיברו על עוד איזה חצר מוצמדת, (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:

בניין 4 הזה, יש לי, אני רוצה לדבר על התכנית הזאת.

ישראל קלרמן:

תגיד ליושב ראש. אני גם אמרתי שאני רוצה לדבר.

אמי ארבל:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

שאל אותי אם אני מכיר משהו, (לא ברור),

אמי ארבל:

תראו,

ישראל קלרמן:

אני גם רוצה לדבר, אמרתי עכשיו ללייזר.

אמי ארבל:

יש פה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל קודם כל בוא נשמע מה אמי אומר.

ישראל קלרמן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

הנה המצגת.

אמי ארבל:

זה רחוב הפלמ"ח, בעצם פה בתחתית התמונה, זה רחוב השיירות, יש פה בצד אחד בניין שהוא בניין יחסית גדול שהוא בעצם מתחם 1 בתכנית, ויש פה עוד שני בניינים שזה הבניין הזה שהוא בניין עם ערכים לשימור והבניין הזה שהוא בניין סטנדרטי כמו,

אליעזר ראוכברגר:

והבקשה היא על?

אמי ארבל:

הבניין גם הזה,

יוחנן וייצמן:

על כל הזה ביחד.

ישראל קלרמן:

ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

על כל הארבע?

ישראל קלרמן:

כן, כן.

אמי ארבל:

שלוש, שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש.

אמי ארבל:

זה בניין אחד ארוך וזה שני בניינים נפרדים, שזה בניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

(לא ברור). התכנית למעשה מציעה להרוס את שלושתם, את הבניין הזה,

חיים כהן:

מה זה, פלמ"ח וקדושי קטמון?

אמי ארבל:

כן, זה הפלמ"ח,

ישראל קלרמן:

לא, הפלמ"ח והשיירות.

יהודה פרוידינגר:

השיירות.

אמי ארבל:

וזה השיירות. זה השיירות.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) החיבור עם ש"י עגנון.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שימור?

אמי ארבל:

הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

יש שם אחד בניין לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

כן, 33 זה בניין עם ערכים לשימור.

אדיר שוורץ:

ואז אותו, שומרים את החזיתות.

ישראל קלרמן:

לכן הוא משאיר אותו.

אמי ארבל:

כן, אבל הוא הופך אותו לשבע קומות.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נורא.

אמי ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שבע קומות זה לא נורא.

ישראל קלרמן:

לא נורא.

אמי ארבל:

לא, זה לא עניין של נורא, אני מזכיר שאנחנו כרגע פה בתכנית אב המושבות, תכנית המושבות בגדול,

אליעזר ראוכברגר:

שש.

אמי ארבל:

נתנה בין ארבע לשש קומות, תלוי איפה, על ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש ערך מסוים נוסף, אז שבע זה לא,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אמי ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

לבניין ליד הסכימו שבע.

יהודה פרוידינגר:

אבל גם בפלמ"ח,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז תנו, תנו לאמי,

ישראל קלרמן:

שניה, בוא, בוא, יהודה.

אמי ארבל:

אני מבין שרוצים לאשר, אבל בואו תקשיבו. אנחנו בגדול באזור הזה לא חרגנו מאותה מדיניות של עד שש קומות, לצורך העניין, לא בתמ"א 38 ולא בפינוי בינוי. יש שתי תכניות שחרגנו בגובה, אחד זה ברחוב רחל אמנו ואחד בכ"ט בנובמבר, כי זה בניינים באמת יחסית עם הרבה יחידות דיור, זה שיכונים גדולים, ולכן שמה חרגנו והגענו לשמונה קומות, תשע ברחוב רחל אמנו ואפילו 10 ברחוב כ"ט בנובמבר. כשישבו איתנו ובעצם אין, זה אמנם מוגש באותה תכנית כרגע, אבל למעשה אין קשר. זה מתחם שעומד בפני עצמו וגם זה מתחם שעומד בפני עצמו. אנחנו לא מעבירים פה במסגרת הפינוי בינוי ממתחם למתחם. במתחם הזה כרגע זה בניין, בגלל שהוא בניין, אתם רואים שהוא גם כן בניין יחסית גדול ביחס לשאר הבניינים, כן אפשרנו להגיע, והוא הציע פה שני בניינים, של שמונה קומות, היה לנו הערות ספציפיות שתיכף נדבר עליהם כי חשבנו שנכון למשל לעשות חדר מדרגות אחד משותף עם שני אגפים ולא,

יהודה פרוידניגר:

שני בניינים.

אמי ארבל:

ולא שניים נפרדים לחלוטין, כדי לחסוך בשטחי שירות, כי יש גרעין גם פה וגם פה. אבל זה נגיד, יחסית הסכמנו לנפחים,

אליעזר ראובברגר:

כמה יחידות דיור יש פה?

אמי ארבל:

במצב הנכנס?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא בנכנס, ביוצא. אתה מדבר על גרעין אחד, לכן אני שואל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הסכמתם?

אליעזר ראובברגר:

השאלה אם זה לא עומס על גרעין אחד.

אמי ארבל:

אני חושב שלא אבל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) צריך לתקן, אמי.

יוסי חביליו:

שלום.

אמי ארבל:

מה צריך לתקן?

ישראל קלרמן:

סעיף 2, יש להציע חלופה תכנונית (לא ברור) המבנה המוצע.

אדיר שוורץ:

למה אתה אומר עומס?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גרעין אחד.

אדיר שוורץ:

זה לא, אין פה בינויים מטורפים.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי. בוא נשמע כמה יחידות דיור.

אמי ארבל:

אני תיכף אגיד לכם. אתה עושה גם מגדלים של 150 יחידות דיור לגרעין אחד, זה לא עניין של. יש פה בערך 40 יחידות דיור, זה לא העניין. אבל בסדר, יש איזה ביקורת, אני אומר, זה נניח פחות דרמטי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מעל 29?

אמי ארבל:

רגע, רגע.

יהודה פרוידינגר:

רגע, פה מאפשרים שמונה קומות.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה לתת פה,

אמי ארבל:

רגע, תנו לי רגע להסביר את הכל ואז,

אליעזר ראוכברגר:

תנו לו להשלים, תנו לו להשלים.

אמי ארבל:

פה סך הכל היו לנו הערות תכנוניות לגבי ה-31, אני אומר, אבל בסך הכל כן קיבלנו להגיע פה לשמונה קומות כי זה באמת בניין גדול עם הרבה יחידות דיור. בסד הזה, מה שהוא מציע ותיכף אני אראה, למעשה זה שני בניינים יחסית סטנדרטיים, והוא מציע למעשה להרוס, בעצם לעשות חנייה מתחת לשני הבניינים, פה רואים את ההדמיה לצורך העניין,

אליעזר ראוכברגר:

מתחת הכביש?

אמי ארבל:

אבל מה שהוא מציע, לא, לא, אמרתי, זה שני מתחמים נפרדים. זה שהם ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא מציע חנייה משותפת או כל אחד בפני עצמו?

אמי ארבל:

לא. הנה, אתה רואה פה.

ישראל קלרמן:

מה, עברת לממול? לא הבנתי. אתה עכשיו ב-31?

אמי ארבל:

כן, כן. פה יש חניה,

יוסי חביליו:

למה?

יהודה פרוידינגר:

היזם ביקש.

יוסי חביליו:

אה.

אמי ארבל:

פה יש חניה נפרדת מתחת לבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

פה מתחת לזה, פה מתחת לזה.

אמי ארבל:

(לא ברור) לכן הוא מאחד בין שני אלה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

עיקר הבעיה שלנו זה במה שמוצע פה כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

בטח פה מה ש(לא ברור) זה רק פה, או גם מתחת לשימור?

אמי ארבל:

זה השימור, פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל גם מתחת לשימור הוא מציע חניה? בלי לפגוע?

אמי ארבל:

כן, (לא ברור) זה הבניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

וזה הבניין השני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

הבעיה העיקרית שלנו זה, שוב, אמרתי, בפרופורציה, בבניין הגדול אפשרנו להגיע לשמונה קומות, בבניינים הקטנים, גם שאחד בניין קטן לשימור וגם בבניין השני שהוא סטנדרטי, הוא למעשה מציע גם לחבר אותם בקומות העליונות. תיכף אני אראה את זה.

יוחנן וייצמן:

הוא מציע כזה הולילנד.

יוסי חביליו:

אבל אמי, רגע, לפני שאתה מסיים, לפי תכנית האב זה שש קומות, למה נתת לו שמונה?

אמי ארבל:

כבר אמרתי את זה, ואני, הסברתי בהתחלה שאנחנו כן מאפשרים,

יוסי חביליו:

אז תחזור בבקשה, אני לא הייתי. אני מצטער.

אליעזר ראוכברגר:

אל תחזור בבקשה. אם תרצה תהיה, אם לא לא. אתה לא תבוא לכאן, ועכשיו כולם עומדים דום,

יוסי חביליו:

לא אמרתי עומדים דום, שאלתי אותו שאלה, אז מה קרה?

אליעזר ראוכברגר:

שאלת שאלה, הוא ענה לך.

יוסי חביליו:

תהיה נחמד.

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד לו תחזור.

יוסי חביליו:

תהיה נחמד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אהיה נחמד. אתה תבוא בזמן,

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כמו כל החברים.

יוסי חביליו:

לא, גם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ולא יחזרו בשבילך ולא תטריח,

יוסי חביליו:

יש לי שאלה, אני לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא תטריח את הוועדה לחינם בשביל השיגיונות שלך.

יוסי חביליו:

אז אני (לא ברור) עוד דקה, לא נורא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר?

יוסי חביליו:

תהיה נחמד, תהיה בן אדם.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל. אמי, תמשיך.

יוסי חביליו:

אתה לא בן אדם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני לא בן אדם.

יוסי חביליו:

אתם שמים כיפה ואתם מתנהגים גועל נפש.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה יש לה זמן שמתחילים.

יוסי חביליו:

בין אדם לחברו, בין אדם למקום,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מטריח את הוועדה לחינם.

יוסי חביליו:

בין אדם לחברו עדיף. אתה גרוע ביותר בזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מטריח את הוועדה לחינם.

יוסי חביליו:

אתה גרוע.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. תמשיך.

יוסי חביליו:

חס וחלילה, אני מאחל שייתנו לך רק בריאות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אבל ההתנהגות שלך היא לא בדעת התורה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מאחל לך גם בריאות. זה לא רלוונטי.

יוסי חביליו:

היא בדעת להלבין פני חברו ברבים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי. שליחה,

יוסי חביליו:

זה. כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

שליחה, יוסי, עם כל הכבוד.

יוסי חביליו:

לא שליחה ולא כלום.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לבוא עכשיו, להגיד לו, תתחיל מההתחלה,

יוסי חביליו:

אבל שאלתי אותו שאלה אחת ספציפית.

אליעזר ראוכברגר:

כשהחברים שומעים את זה כבר שעה שלמה.

יוסי חביליו:

קראתי את החומר. אמי, אז רק את המשפט הזה בבקשה.

אמי ארבל:

לא, אני, יוסי.

יוסי חביליו:

אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כולם שמעו את המדיניות,

אמי ארבל:

(לא ברור) יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

ושמעו את זה, קיבלו תשובות, שאלו שאלות,

יוסי חביליו:

בסדר, יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עכשיו רוצה את הכל בחזרה,

יוסי חביליו:

אז אני שואל למה,

אליעזר ראוכברגר:

שכל חברי הוועדה יהיו פה, (לא ברור),

יוסי חביליו:

בסדר, אז עוד דקה,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד.

יוסי חביליו:

מה קרה? רק לדיון הזה, למה שתהיה חריגה?

אמי ארבל:

אני אסיים, תשאל שאלות. תן לי לסיים ותשאל שאלות, הכל בסדר. מה שהוא מציע פה, אמרתי, פה הוא מציע שני בניינים נפרדים ופה אישרנו את הגובה כי יש פה בניין גדול ומשמעותי עם הרבה יחידות דיור. כאן הוא מציע למעשה בחלק מהקומות לחבר בין שני הבניינים, מה שאנחנו לא אהבנו את החיבור הזה. אמר וייצמן הולילנד, לא הולילנד אבל,

יוחנן וייצמן:

הצורה הזאת,

יהודה פרוידינגר:

לא הולילנד, זה,

יוחנן וייצמן:

מודיעין. סליחה.

יהודה פרוידינגר:

מודיעין. מודיעין.

אמי ארבל:

אנחנו לא אהבנו את זה, לצורך העניין, והוא כן מציע בבניין הזה שמונה קומות, בבנין הזה שבע קומות, שאנחנו חשבנו שזה מוגזם. המתחם הזה ברחוב הפלמ"ח, עד היום זה המדיניות, שש קומות, הבניין (לא ברור) כמו שאנחנו עושים לפעמים בתמ"א 38 שיש בניין גדול,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה מציע, שבע ושבע?

אמי ארבל:

אני הצעתי פה שבע ופה שש, כי זאת המדיניות פה. זה בניין קטן לשימור, אין סיבה לתת לו שבע קומות, עם כל הכבוד, לתת שבע קומות, ובפרופורציה כן לאפשר בבניין הגדול חריגה משמעותית יותר, כמו שאנחנו עושים גם בתמ"א 38 וגם בתכניות פינוי בינוי, ובבניינים הקטנים, אני אומר שוב, אם כרגע אנחנו ניתן בכל, אני אחזור רגע לדף,

יוסי חביליו:

זה הגדול? תחזיר את הקודם רגע.

אמי ארבל:

רגע, שניה רגע, אני רוצה לסיים.

יוסי חביליו:

שרואים את זה יותר בתצ"א, שאפשר להבין.

אמי ארבל:

בסוף אני אומר, בצילום אוויר, הבניין הזה והבניין הזה הם לא שונים מהרבה מאד בניינים שיש פה. המשמעות של לתת שמונה קומות על רחוב (לא ברור) כל הבניינים פה יהיו שמונה קומות, כי זה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ממול אתה כן,

אמי ארבל:

סטנדרטי לחלוטין.

יהודה פרוידניגר:

אז תן לקטן שבע.

אליעזר ראוכברגר:

ממול אתה כן מסכים?

אמי ארבל:

כי יש פה הצדקה. כי יש בו,

יהודה פרוידינגר:

אז תעשה שמונה, שבע ושבע.

אמי ארבל:

חבר'ה, אני בודק (לא ברור) בין המצב הנכנס למצב היוצא.

יוסי חביליו:

למה שמונה, יהודה? למה שמונה? שישאר בשש וזהו.

יהודה פרוידינגר:

שניה, שניה.

אמי ארבל:

כשיש מצב גדול עם הרבה יחידות דיוור, אנחנו חרגנו גם פה, חשבנו שזה הגיוני כי זה בניין גדול עם הרבה יחידות דיוור. בבניינים קטנים אנחנו לא חושבים שיש סיבה לחרוג בצורה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

ולמה לא לעשות כמו שאתה אומר,

יהודה פרוידינגר:

למה שמונה? שבע ושבע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שש, שש ושמונה. איפה ששימור צריך, איך אומרים? להתייחס בכבוד.

אמי ארבל:

המשמעות,

אליעזר ראוכברגר:

אז שמה שש, כמו שאמי אומר, ובשני לתת לו פיצוי על המקום (לא ברור),

יוסי חביליו:

אבל למה הוא צריך פיצוי?

אדיר שוורץ:

רגע.

יוסי חביליו:

שלא יחרוג בכלל מהמדיניות. למה אני צריך לפצות מישהו על משהו?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה ההמלצה של אמי גם, לשמונה.

אדיר שוורץ:

אמי,

יוסי חביליו:

אבל אני רוצה שגם שמה ישנה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

בטח לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר, שמה בגדול אמי נימק גם למה.

יוסי חביליו:

אבל הוא נימק ותיכף הוא נימק עוד פעם,

אדיר שוורץ:

בבניין ההוא רוצה שמונה,

אמי ארבל:

(לא ברור) שמונה אני מאפשר בניין גדול.

יוסי חביליו:

לא רוצה שמונה בכלל.

אדיר שוורץ:

ברגע שאתה מייצר (לא ברור) שש, שבע ושש.

יוסי חביליו:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אולי שש ושמונה.

יוסי חביליו:

אליעזר ראוכברגר,

יהודה פרוידינגר:

כי הוא נותן קומה שלמה, הוא נותן 400 מטר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שמונה לידו.

יהודה פרוידינגר:

שניה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

שמונה לא בשימור, ושש בשימור כמו שאמי מציע, כי אני אומר, לשמור,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

צריך גם לתת כבוד,

יהודה פרוידינגר:

אני מסכים עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לתת גם,

ישראל קלרמן:

אבל ההבדל הוא,

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? לתת איזה עדינות ולא להעמיס אותו.

אדיר שוורץ:

למה לא שש, שבע, שבע?

אליעזר ראוכברגר:

ואז זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שמונה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

ישראל קלרמן:

אז זה שמונה, שמונה ושש, זה מה שאתה אומר.

אליעזר ראוכברגר:

שמונה, שמונה ושש, כן.

אמי ארבל:

אני אסביר למה,

אדיר שוורץ:

למה לא שש, שבע ושבע?

יוסי חביליו:

אז אני יש לי הצעה אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שמונה הוא מציע.

יוסי חביליו:

אגב, גם את השמונה הגדול,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שמונה הוא מציע.

יוסי חביליו:

אמי, למה לא תיתן לו שבע וקומה אחת בנסיגה?

יהודה פרוידינגר:

הוא נותן קומה שלמה הפרשה.

אמי ארבל:

אני אסביר אבל למה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה נגיע להפרשות, רגע.

יהודה פרוידינגר:

הוא נותן 400 מטר הפרשה.

יוסי חביליו:

אבל אני רוצה לשאול את אליעזר ראוכברגר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

למה הטרמינולוגיה היא 'אני צריך לפצות אותי'? הוא שילך לפי המדיניות. מה אני צריך לפצות אותו?
הוא יבקש 20, ואז אני צריך לתת לו,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שאני מפצה אותו?

יוסי חביליו:

אתה השתמשת בביטוי,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שאני מפצה אותו?

יוסי חביליו:

נוריד אותו לשש בשימור ונפצה אותו, אתה השתמשת במילה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, נכון, אני השתמשתי בביטוי, קודם כל אני לא מפצה אותו. אנחנו מסתכלים פה לא על היזם, אנחנו מסתכלים על ירושלים.

יוסי חביליו:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

ירושלים צריכה יחידות דיור. ירושלים צריכה,

יוסי חביליו:

במקום הזה צריך לשמור על האופי, יותר חשוב.

יהודה פרוידינגר:

ירושלים צריכה מקלטים.

אליעזר ראוכברגר:

שאלת אותי?

יהודה פרוידינגר:

וממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

תן לי להשלים את המשפט שלי. אני לא מנעתי ממך לשאול את השאלה, זה גם שאלה בסדר, שאלה נכונה, שאלה לגיטימית לגמרי. אני אומר, ירושלים צריכה יחידות דיור. אין כאן הגזמה כשאנחנו אומרים משש לשמונה בגלל שמדובר בבניין עם הרבה יחידות דיור, וזו גם המלצת הדרג המקצועי ללא קשר למה שאנחנו חושבים. זכותך, זכותה של הוועדה, גם לחלוק כמובן על הדרג המקצועי, זה בסדר גמור. אבל הוא הציע שמונה. בשימור בא יזם ואומר שבע, ובשני יש שמונה. אז אני אומר, בוא

נעשה אותו שש, סליחה, שבע ושבע. אני אומר, בוא ניתן פה בשימור כבוד לשימור, נוריד אותו, ושמה נעלה אותו ואז בעצם, ככה אנחנו מאזנים את הכלכליות שלו, את המחשבה שלו, ואת הרצון שלנו ליחידות דיור בירושלים.

יוסי חביליו:

זה מקום סופר יקר, לא חושב שיש שמה בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, זה מקום ששמונה, עם כל הכבוד, שמונה היום, לצערי, אני לא מהחסידי הגדולים של מגדלים, כן? זה ידוע.

יוסי חביליו:

אתה מצביע בעדס בסופו של יום.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאני חבר קואליציה ואני יודע גם את המציאות, זה לא יעזור לי. אתה, איך אומרים? צועק ולא עוזר לך. אני, אתה יודע,

יוסי חביליו:

אז אתה לא צועק ולא עוזר לך.

אליעזר ראוכברגר:

מה אני יכול לעשות? זה מה יש. אני, איפה שאני יכול אני כן עושה, איפה שלא, לא.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) יהיה לו התקף לב.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שאני יכול אני עושה, תאמין לי, גם בלי צעקות. אבל אני אומר שפה, עם כל הכבוד שמונה זה עדיין, איך אומרים? מרקמי. זה עדיין נחשב היום, אני לא יודע מה שהיה פעם, היום זה סוג של בנייה סבירה, לא גבוהה, ואני חושב,

יוסי חביליו:

אבל למה אתה עושה, קובע מדיניות ובאותו רגע אתה פורץ אותה? אני רוצה שיהיה שש.

אליעזר ראוכברגר:

כי המדיניות, בסדר,

יוסי חביליו:

ואני גם אומר לך כלכלית שזה 10.

אליעזר ראוכברגר:

כשקבעו את המדיניות לא היה 40 ו-50 קומות בירושלים.

יוסי חביליו:

טוב, אז אני אחזור על זה,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל אותי אם אני חי טוב ובשלוש עם ה-40 ו-50 קומות בירושלים? תשובתי היא לא.

יוסי חביליו:

מאה אחוז, אז תצחק כמוני בקול גדול.

אליעזר ראוכברגר:

מה עוזר לי שאני צועק?

יוסי חביליו:

אם היית בא איתי זה היה עוזר לך. ראינו בחסבון שהיית חצי איתי, ובר ראש העיר כבר בחיל וברעדה וחזרתם בכס. בוא, יש לך רוב פה. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עוד שנה גם לא תבין מה היה בדיוק.

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם בעוד שנה לא תבין מה היה פה.

יוסי חביליו:

ככל שאני מבין אני יותר אתבאס. לא, בוא. אתה יש לך כוח. אני לא מקל עליך, אתה תורם למגדלים
שבועוד 20 שנה יהיה פה אסון, עברתי השבוע ברחוב שטרן, הייתי צריך להגיע לאיזה מקום, ראיתי,
הכביש בקושי זזתי,

יהודה פרוידינגר:

רגע, אפשר רגע להמשיך על התכנית הזאת?

יוסי חביליו:

מגדלים,

יהודה פרוידינגר:

די.

יוסי חביליו:

אף אחד לא יצא מהבית. אסון. אסון.

יהודה פרוידינגר:

די.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אבל עוד מעט יהיה שמה רכבת.

יהודה פרוידינגר:

כן.

יוסי חביליו:

לא, רחוק מהרכבת, למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? בשטרן.

יוסי חביליו:

בשטרן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

על הפינה יש רכבת.

יוסי חביליו:

בשטרן בסיבוב כשירודים,

אליעזר ראוכברגר:

על הפינה של גולומב.

יוסי חביליו:

כשירודים מאורוגואי בסיבוב,

אליעזר ראוכברגר:

אה, למעלה ב (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

למעלה באמצע, לא הכי למעלה, כי למעלה תגיד, אולי יש שם רכבת. מלמעלה למטה, נתיב אחד, מגדלים שבבנייה, אי אפשר לזוז, מי שיקנה שם אידיוט. אבל בוא נחזור לענייננו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אני רוצה פה, אמי, אמי, אתה רוצה להמשיך?

אמי ארבל:

כן, אני רוצה רגע,

יוסי חביליו:

כן, תסביר. ואני רוצה שגם את השמונה תוריד.

יהודה פרוידינגר:

אתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, זה הצעה שלו, הוועדה תחליט, מה.

אמי ארבל:

כל אזור המושבות,

יוסי חביליו:

תראו איזה יופי.

ישראל קלרמן:

וואו.

אמי ארבל:

נו, אבל יוסי.

יוסי חביליו:

סליחה, סליחה, אני איתך, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

אבל אתה מפריע לי לדבר. כל אזור המושבות, יש תכנית המושבות, זה חלק מהעיר ההיסטורית, ויש, אתם רואים, אפשר לראות גם בצילום הזה שמראה פה את האזור, שיש בניינים כמו בניין השיכון המאד גדול הזה, כמו הבניין שיכון המאד גדול הזה, שזה כ"ט בנובמבר וזה רחל אמנו, אושרו פה שתי תכניות, אחת של בין שמונה לעשר קומות ואחת בין שש לשמונה קומות, אבל רואים את ההבדל בין הבניין הזה למרקם שמסביבו. את הבניין הזה וכל הבניינים שמסביבו. לכן גם פה אני מדבר,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור)

אמי ארבל:

כשעושים פינוי בינוי לבניינים כאלה אנחנו לא כל כך אוהבים את זה אבל אנחנו מבינים ששיכונים כאלה במצב כזה עם הרבה מאד יחידות דיור, צריך לעשות פינוי בינוי, והמחיר, לעלות יותר לגובה. אבל כל יתר הבניינים כמו הבניינים האלה או הבניינים האלה שהם לא שונים מהרבה מאד בניינים שיש פה בכל השכונה, המדיניות (לא ברור) בין ארבע לשש קומות. אז גם זה בניין יחסית גדול, ואפשר לראות עד כמה הבניין הזה גדול בצורת רי"ש שלו בשונה מכל הבניינים האחרים. גם פה, לצורך העניין, ולכן אמרנו פה אוקי, לא כי אנחנו אוהבים את זה אבל אפשר לעשות שמונה קומות. שני הבניינים האלה בניינים קטנים שלא שונים מרוב הבניינים שרואים פה בכל האזור הזה. המשמעות כרגע שאתה נותן לכולם להגיע לשמונה קומות, ואנחנו מאבדים פה את האיכות ואת המרקם ואת הגובה.

יוחנן וייצמן:

מה אתה מציע?

אמי ארבל:

אז אמרתי מה אני מציע. פה אני כן אפשרתי לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, בקטנים.

אמי ארבל:

ופה הצענו שבע קומות עם נסיגה בקומה אחת, כמו ש(לא ברור) חורגים בקומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שש.

אמי ארבל:

וזה בניין שהוא בניין קטנצ'יק ולשימור,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, ההבדל ביני לביןך זה רק על פה עוד קומה.

אמי ארבל:

כן. אני אומר, בעיניי לא היה קורה שום דבר אם הבניין הזה לא היה עושה גם תמ"א 2, הוא בניין שעושה תוספת של קומה וחצי בתמ"א 1 ומשמר, גם לא היה קורה אסון, בעיניי. השאלה של פרופורציה. כן. בסוף לכאורה אתה צודק, שזה קומה. אבל אני אומר,

יהודה פרוידינגר:

קומה אחת.

אמי ארבל:

המשמעות של הקומה הזאת זה אומר שכל הבניינים האלה יהיו שמונה קומות.

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה רק, לייזר.

יוסי חביליו:

אז רגע, אני מסכם. רגע, רגע, אדון אליעזר, ראוכברגר אליעזר, אני רוצה להבין. אתה אומר שמונה, שבע ושש.

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

לייזר, תן לי רגע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שמונה, שבע ושש.

אמי ארבל:

אני. זה ההמלצה שכתובה, כן.

יוסי חביליו:

אני יודע, אם אתה הולך איתו אני מוכן להימנע, למרות שאני הייתי עושה שבע, שבע ושש.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, ישראל.

יוסי חביליו:

אמי, אמי, אמי, אני רוצה לשאול את אמי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, אבל בוא,

יהודה פרוידינגר:

רגע, די,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, יש פה כאלו שביקשו רשות דיבור.

יהודה פרוידינגר:

תן גם לאחרים לדבר.

יוסי חביליו:

בסדר.

יהודה פרוידינגר:

אתה לא היחיד כאן.

יוסי חביליו:

אה, גם אתה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יהודה, יהודה,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) לדבר על התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה,

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם ישראל ביקש ראשון, ויהודה אחריו.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אני אחרון.

אליעזר ראוכברגר:

לפי סדר. לא קשור לאחרון, אם היית מבקש ראשון הייתי נותן לך ראשון.

יוסי חביליו:

אני רוצה להיות ראשון, אני מזמין תור לאחרון.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, ישראל.

ישראל קלרמן:

אני אומר, אמי, גם לך. בסך הכל בסוף יש גם בכל הפינוי בינוי הזה חוץ מהיזם שיוסי מסתכל עליו כל הזמן, יש גם את הדיירים, שהם חתמו והם רוצים לקבל את התמורה, בשביל זה נעשה פה כל התהליך. דוגמה אני אתן,

אמי ארבל:

בכל, אני אומר לך,

ישראל קלרמן:

לא, שניה,

אמי ארבל:

אני עונה לך אבל בנושא התמורות. זה ש (לא ברור) תמורות של 25 מטר וכנראה גם הרבה יותר ולא אומרים לנו את האמת בכל הדוחות, בכל הארץ זה 12 מטר, אפילו פחות.

יוסי חביליו:

נכון, זה בעיה.

אמי ארבל:

לא חייבים לתת גם שם (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, בסדר,

אמי ארבל:

מי שנמצא בבניין ישן שרוצה התחדשות עירונית,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני אומר משהו אחר,

אמי ארבל:

יכול לקבל גם תמורות יותר נמוכות. (לא ברור)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) נושא אחר, קח את סעיף 3, אתה אומר לאחד את הבניינים, זה יפגע במרפסות סוכה, זה יפגע בדברים. לא רוצים את הדבר הזה.

אמי ארבל:

לא קשור למרפסות סוכה.

ישראל קלרמן:

לא, אז שניה,

יוחנן וייצמן:

זה קשור.

ישראל קלרמן:

זה כן קשור.

אמי ארבל:

אם אתה לא,

ישראל קלרמן:

זה כן קשור, (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אם אתה לא מאחד בין הבניינים, יהיו הרבה יותר מרפסות סוכה. זה לא קשור.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא. לא מאחדים.

יוחנן וייצמן:

ברור.

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר.

אמי ארבל:

לא, (לא ברור) אם אתה לא מאחד את שני אלה.

ישראל קלרמן:

לא, לא את שני אלה,

יוחנן וייצמן:

לא, החיבור הזה וודאי שאנחנו לא אוהבים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הגדול.

אמי ארבל:

על הגדול אני חושב שזה,

ישראל קלרמן:

אז צריך לתקן את זה, אז בסדר,

אמי ארבל:

המלצה (לא ברור) היא נכונה,

יהודה פרוידינגר:

הגדול שיהיה שני בנינים.

ישראל קלרמן:

אז לתקן את סעיף 2.

יהודה פרוידינגר:

שהגדול יהיה שני בנינים.

ישראל קלרמן:

יש לייצר חלופת תכנון עבור המבנה המוצע,

אמי ארבל:

שניה, שניה, שניה.

ישראל קלרמן:

גרעין אחד מרכזי.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

ישראל קלרמן:

לא.

יהודה פרוידינגר:

שיהיה שני בניינים בגדול.

ישראל קלרמן:

כן, שני בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

מה, בגדול?

יהודה פרוידינגר:

בגדול שני בניינים, לא אחד.

אמי ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

שני בניינים של שמונה?

יהודה פרוידינגר:

כן,

אמי ארבל:

זה לא חד משמעי. זה לא חד משמעי.

אדיר שוורץ:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

אמי, לא אכפת לאמי.

אדיר שוורץ:

אבל אם אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, לאמי לא אכפת.

אדיר שוורץ:

לייזר, אם אנחנו נותנים שמה,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) רוצה מרפסות סוכה.

אדיר שוורץ:

השאלה אם,

אליעזר ראובברגר:

השאלה אם יש שם מקום.

יהודה פרוידינגר:

יש, יש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את זה, בוודאי, כן.

יהודה פרוידינגר:

יש מקום.

יהודה פרוידינגר:

בתכנית שלו.

אדיר שוורץ:

אם אנחנו, אם אנחנו נותנים גרעין אחד,

יהודה פרוידינגר:

שנייה רגע, לייזר, בהדמיה שהוא עשה, הוא הציג שני,

אדיר שוורץ:

אז אם אנחנו נותנים גרעין אחד, אתה יכול לרדת לשבע קומות.

יהודה פרוידינגר:

בהדמיה הוא עשה שני בניינים, ואז יש מרפסות סוכה לכולם,

אמי ארבל:

זה היה הרעיון שלנו.

יהודה פרוידינגר:

יש רווח בין בניין לבניין.

אמי ארבל:

ביקשנו להציע חלופה.

אדיר שוורץ:

אני מציע, קלרמן, קלרמן, אני מציע שינסו לראות אם גרעין אחד יוריד אותנו לשבע קומות.

אמי ארבל:

למה להוריד את זה? תסביר לי, למה להוריד?

ישראל קלרמן:

אז אני מסביר.

אמי ארבל:

מה אתה מסביר?

ישראל קלרמן:

הדיירים,

אמי ארבל:

היום הדיירים גרים בבניין אחד מחובר.

ישראל קלרמן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל זה לא טוב.

אדיר שוורץ:

יש לך גרעין אחד במגדלים של 30 קומות.

ישראל קלרמן:

שניה. פחות כיווני אוויר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור)

אמי ארבל:

בסדר, הוא מקבל דירה חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא רוצה גם מרפסת סוכה.

אמי ארבל:

בסדר,

יהודה פרוידינגר:

נכון, אבל הוא רוצה מרפסות סוכה, הוא רוצה גם, אני אגיד לך מה, אמי.

אמי ארבל:

מה?

יהודה פרוידינגר:

זה נכון שהדיירים היום, אבל שני בניינים מאפשר לכל אחד, כמעט לכל דייר גם שני כיווני אוויר. היום, באמת אני חושב שבירושלים, הכל מתחמם פה היום בעיר הזאתי. אם אתה עושה בניין אחד גדול יש לך במקום שתי דירות,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הוא היה מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא ביקש, הוא מוזמן לבקש.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

כי אני לא רוצה לריב עם אמי על זה,

ישראל קלרמן:

לא לריב.

יהודה פרוידינגר:

לא, אמי לא (לא ברור), אמי לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אנחנו מדברים עכשיו על 7 ו-8. לא על 2. על ה-2, לגבי זה אני כן.

אמי ארבל:

(לא ברור) שיהיה פה גרעין אחד משותף, ולא שיהיה אוורור כאן ואוורור כאן ואוורור כאן,

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך עם ההמלצה של אמי. אני לא חושב שיש פה הצדקה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

סתם, דרך אגב, דרך אגב,

אמי ארבל:

הבניינים יישארו בדיוק אותם בניינים.

ישראל קלרמן:

דרך אגב,

אמי ארבל:

אני רק מציע שהגרעין יהיה גרעין אחד משותף במקום שניים.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא לריב.

אמי ארבל:

אתה מרוויח שחלק (לא ברור) כרגע, יכול להשתמש בשטחים ואז אולי טיפה להוריד את הגובה.

אדיר שוורץ:

אז שיורידו את זה לשבע קומות. זה בעיניי הרבה יותר טוב.

אמי ארבל:

(לא ברור) לא שינוי דרמטי בתכנון,

אדיר שוורץ:

אגב, מרקמית עדיף בניין אחד ולא את השניים האלו. אני בעדך, אמי.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי,

אמי ארבל:

זה נראה פשוט, שווה לבחון את זה, אתה יודע, שיבחן את זה ויסביר לי למה זה לא נכון ואולי הוא ישכנע, אבל להגיד לי לא רוצה כי הדיירים לא רוצים,

ישראל קלרמן:

יש שמה,

אמי ארבל:

בסוף הם גרים בבניין אחד מוארך עם מעט מאד כיווני אוויר.

יהודה פרוידניגר:

לא, מה שאני הבנתי, שבניין אחד לעשות גרעין אחד באמצע, ובניין אחד ריבוע.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

פה יישאר אותו דבר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אם אתה לא מדבר על זה,

יהודה פרוידינגר:

וכמה רווח יהיה בין בניין לבניין?

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי, אני הולך עם אמי על זה, זה לא שווה לריב על זה.

אמי ארבל:

אני לא יודע כמה יש פה היום.

ישראל קלרמן:

לא לריב.

אמי ארבל:

אפשר לבדוק כמה יש פה היום.

אליעזר ראוכברגר:

לא שווה לריב עם אמי.

יהודה פרוידינגר:

לא, מה זה, זה ההצעה שלהם?

אמי ארבל:

זה התכנית שלהם, כן.

יהודה פרוידינגר:

זהו, השאלה כמה,

אליעזר ראוכברגר:

במבנה הגדול.

יוסי חביליו:

איפה זה הגבוה שאתה רוצה אותו?

יהודה פרוידינגר:

8 מטר, (לא ברור) לעשות את זה 8 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לראות את האיזונים ומה הרווח מול ההפסד.

יהודה פרוידינגר:

לא, אבל כתבת בהמלצה,

יוסי חביליו:

למה לא תוריד אותו לשבע?

אמי ארבל:

נראה לי שיש פה היום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר איתך על הבניין הגדול,

יוסי חביליו:

אמי, אולי לעשות איזה נסיגה?

ישראל קלרמן:

אני מדבר על זה עם אמי,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה ללכת עם ההמלצה של אמי.

יוסי חביליו:

אתה גם לא מתלהב. מכפיל 2.3, זה מכפיל גבוה מהאזור.

יהודה פרוידינגר:

אתה כתבת, אמי,

אמי ארבל:

לכן כתבתי לבחון את החלופה הזאתי, שמשנה את התכנית (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אתה כתבת שיהיה 8 מטר בין האגפים.

אמי ארבל:

לדעתי אבל היום יש.

יהודה פרוידינגר:

אפשר לעשות גרעין,

ישראל קלרמן:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

שייתן שירות עם 8 מטר מרחק? כמה הגרעין?

אמי ארבל:

ברור, מה זאת אומרת? גרעין עם שתי מעליות? בוודאי.

אדיר שוורץ:

ברור.

יהודה פרוידינגר:

8 מטר?

אמי ארבל:

מלבן באמצע, מה זאת אומרת?

יהודה פרוידינגר:

8 מטר, מלבן גדול.

אליעזר ראוכברגר:

מה, זה שזה תופס עובי?

יהודה פרוידנינגר:

שזה יישאר שני אגפים, כמו שני בניינים מבחינת מרפסות,

אמי ארבל:

אני חושב שזה מאד סביר.

יהודה פרוידנינגר:

רק שבאמצע יהיה גרעין אחד,

אדיר שוורץ:

אני חושב שמה שאמי אומר,

יהודה פרוידנינגר:

(לא ברור) שני האגפים.

אדיר שוורץ:

יהודה, מה שאמי אומר סביר לחלוטין.

יהודה פרוידנינגר:

לא, זה נראה, זה סביר, זה נשמע לי סביר.

אדיר שוורץ:

מתאפשר, הגיוני.

יהודה פרוידנינגר:

זה נשמע לי סביר.

אמי ארבל:

למה, החיבור הזה בין בניין לשימור,

אדיר שוורץ:

אולי יאפשר לנו להוריד את הבניין הגדול של שמונה לשבע, להיות קצת יותר עדינים עם המרקם.

יהודה פרוידנינגר:

לא, אבל הוא מבקש לצרכי ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על הבניין או הקטן?

אמי ארבל:

לא, עכשיו עברתי לקטן, עכשיו עברתי לקטן.

אדיר שוורץ:

בקטן לא, מה שאמרת, שש.

ישראל קלרמן:

בקטן, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להראות רגע הדמיה של הגדול?

ישראל קלרמן:

גם בקטן הם צמצמו את קווי הבניין.

יוחנן וייצמן:

אם הם עושים את זה כמגדל,

יהודה פרוידינגר:

השאלה אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

אם הם עושים את המרפסות בתוך (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

מבחינת הבינוי.

אמי ארבל:

זה לא מגדל בכל מקרה.

ישראל קלרמן:

צמצמו תכסית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מגדל התכונתי צורת (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אז למה לא לתת להם את החצי קומה הזאת? לא הבנתי. באמת לא מבין.

יוחנן וייצמן:

אם הם עושים נסיגות לצורך סוכות, אני הייתי נותן,

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

החצי קומה,

אמי ארבל:

זה, תראה,

ישראל קלרמן:

הם מצמצמים תכנית.

אמי ארבל:

הבניין הגדול, וזה שני הבניינים הקטנים, שבסוף מתקבל אותו דבר בשני ה(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אני לא רואה את הנסיגות.

אמי ארבל:

וזה לא הגיוני כי יש פה הרבה יותר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין הדמיה ל (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את הנסיגות, הוא כותב שהוא עושה נסיגות על הכל.

אמי ארבל:

זה הדמיה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את הנספח בינוי שלו?

אמי ארבל:

כן, בוודאי. זה מכיוון רחוב הפלמ"ח שזה שני הבניינים של הבניין הגדול, וזה הבניין הקטן.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

ובסוף אני שואל, באמת אני שואל גם מבחינה כלכלית, מה ההיגיון שמה שמקבלים פה מקבלים גם פה, מבחינת המסה? הרי פה יש הרבה פחות יחידות דיור. זה לא הגיוני הרי. יש פחות יחידות דיור, מה לעשות?

יוסי חביליו:

אמי, אני הייתי גם את השמונה מוריד לשבע.

יהודה פרוידינגר:

יש לי עוד דברים להגיד.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה לא הגיוני?

אמי ארבל:

(לא ברור) שאלת הכלכליות בעיר ההיסטורית, גם וועדת ערר אמרה, חבר'ה, זה אזורים מאד יקרים בעיר,

ישראל קלרמן:

אה.

אמי ארבל:

זה אזורים שהדירות פה יקרות,

יוסי חביליו:

סופר יקרים. מכפיל 2.3 פה הוא מכפיל גבוה.

אמי ארבל:

(לא ברור) כלכליות, אתה יודע,

אדיר שוורץ:

לא צריך לדאוג פה לכלכליות גם אם הוא בונה מלונה, קלרמן.

יוסי חביליו:

שמואל הנביא אתה הולך על מכפיל 2,

ישראל קלרמן:

לא מדבר על זה, מדבר על מרפסות.

יוסי חביליו:

זה האזור הכי יקר בעולם.

ישראל קלרמן:

הוא מפריש גם.

אדיר שוורץ:

אני מודה.

יוסי חביליו:

כמו ניו יורק פה.

אמי ארבל:

זה הנספח, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

מה רצית עוד, יהודה?

יהודה פרוידינגר:

ככה. אני, לגבי המבנה הקטן כאילו, של השימור.

אמי ארבל:

כן, שזה זה.

יהודה פרוידינגר:

חזית מסחרית, היום יש בצד אחד חזית מסחרית.

אמי ארבל:

וייצמן, זה הנספח. וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

סליחה רגע, יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רצה לראות לפי הנספח את המרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות האם הוא אומר אמת שהוא מפסיד מטרים בשביל הסוכות. זה, אם הוא,

אמי ארבל:

איפה?

ישראל קלרמן:

הוא צמצם? בקטן. הוא רוצה לראות את הנספח של הקטן.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, אני מצמצם. הוא אומר, תן לי, אני עושה נסיגה בכל בניין, עוד שלוש מטר, עוד שלוש מטר כל קומה, אז לפחות תן לי את המטרים האלה למעלה. אני לא מבקש אותם בזיזיות.

אמי ארבל:

באיזה בניין הוא מוסיף מרפסות סוכה?

ישראל קלרמן:

בקטן.

אמי ארבל:

הקטן זה זה, מה הבעיה בקטן? אני לא מבין.

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה לראות את הנספח בינוי למעלה, (לא ברור) נסיגות.

עמנואל זלטס:

הוא רוצה לראות אם יש נסיגות.

יוחנן וייצמן:

תראה לי,

ישראל קלרמן:

אם הוא רואה נסיגות במרפסות.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות אם הוא שיקר אותי או לא.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה תמיד אומר לנו, המדיניות, כנסו בפנים, יהיה לכם מרפסות סוכה. כן, זה מה שאתה תמיד אומר. אם הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) להכניס אותו.

ישראל קלרמן:

ואז אחוזי הבנייה (לא ברור) חצי קומה, גם, גם,

עמנואל זלטס:

של נסיגות, כן, כן.

אמי ארבל:

הוא שאל על מרפסות גם?

ישראל קלרמן:

גם.

יוחנן וייצמן:

אם אני בסוף אומר לו, מכניס אותו כל קומה 10 מטר פנימה, אז בוא ניתן לו את ה-,

ישראל קלרמן:

בשביל המרפסות, אז,

אמי ארבל:

מי ביקש להכניס 10 מטר פנימה אבל?

יוחנן וייצמן:

הוא, סוכות.

ישראל קלרמן:

ככה הוא אומר.

אמי ארבל:

10 מטר?

ישראל קלרמן:

לא 10, הוא הגזים לך,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע כמה קומות, 10 מ"ר, סליחה.

אמי ארבל:

רגע, בוא נפתח את נספח הבינוי המלא,

יוחנן וייצמן:

אם אני בקומה ראשונה הורדתי לו 10 מטר, זה 70 מטר לרוחב הבינוי.

ישראל קלרמן:

נכון, נכון, נכון.

יוחנן וייצמן:

קומה שנייה זה 60 מטר.

אמי ארבל:

זה לא מה שכתוב פה אבל.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה תמיד אומר,

אמי ארבל:

בניין של שש לשמונה קומות, מרפסות, כל בניין שיכול לפתור מרפסות לארבעה כיוונים.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה תמיד אומר, אתה תמיד אומר, חבר'ה, אתם רוצים מרפסות סוכה? תיכנסו בפנים, ויהיה לכם, אז הוא אומר שפה הוא עשה את זה. אם הוא עשה את זה, (לא ברור) באחוזי בנייה נשאר לו זה, אז (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אני חייב לצאת לפגישה אצל ראש העיר. אבל אני אומר רגע, בעיניי מה שאמי אומר הגיוני, סביר, אפשר לצמצם לגרעין אחד,

יוסי חביליו:

לא, ואתה גם בעד להוריד,

אדיר שוורץ:

לרדת לשבע,

יוסי חביליו:

אתה בעד להוריד את הגבוה משמונה לשבע.

אדיר שוורץ:

נכון. נכון. באמצעות גרעין אחד אפשר לרדת גם לשבע, שיבחן את זה.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, אמי, על מה שהוא אומר?

אמי ארבל:

זה מה ש(לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

אני רק חוזר על מה שהוא אומר.

יוסי חביליו:

לא, אבל אתה רצית לתת שמונה, אנחנו אומרים שבע.

אמי ארבל:

אבל תקרא את כל ההמלצה, נו.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לבחון את הגרעין האחד כי הוא אמצעי להורדה לשבע.

יוסי חביליו:

בסדר, אני בעד מה שאדיר אמר. שש, שבע ושבע. גרעין אחד, לא גרעין אחד, אני לא נכנס לזה.

חיים כהן:

זה לא אדיר, זה אמי אמר.

יוסי חביליו:

לא, אמי, אני בעד אמי, בסדר.

אמי ארבל:

אבל תקרא סעיף 4(א), זה רשום. נו, יוסי, אנחנו לא סתם שולחים חוות דעת לפני.

אליעזר ראוכברגר:

רציתי לראות את זה בהדמיה, אנחנו לא, אין לו את זה.

ישראל קלרמן:

אין.

אליעזר ראוכברגר:

אין לו את זה. כן.

אמי ארבל:

רגע, אני פותח,

מיכל

ישראל קלרמן:

חברתי, אפשר מילה?

יוסי חביליו:

אה, וואלה, לא שמענו את החברתי. הכי חשוב.

יוחנן וייצמן:

מה? שם יש חברתי? די.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט.

מיכל

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אה?

אליעזר ראוכברגר:

עוד רגע, עוד מעט נגיע.

יוחנן וייצמן:

אל תגידי לי את זה אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה נגיע.

דובר לא מזוהה:

מה השם, תזכירי?

יוחנן וייצמן:

מילא אני יודע מה, שמואל הנביא, תגידי לי גילה. פה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. עוד מישוהו רוצה לומר?

יהודה פרוידינגר:

כן, אני יש לי עוד מה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא סיימת?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

וייצמן, איפה יש נסיגות?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמי ארבל:

קצת פה? מה, קצת זה וזה וזה? נורא משמעותי. אין פה,

יוסי חביליו:

רגע, זה 8?

אמי ארבל:

זה הקומה האחרונה של הבניין של השמונה, בבניין החדש.

יוסי חביליו:

להוריד אותה, להוריד אותה, זה מגעיל.

עמנואל זלטס:

אפשר פה לעשות נסיגות, בתוך זה, ואז יהיה סוכות.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הוא ביקש. בא בן אדם ושולח לי, עמנואל, סליחה שאני כזה בן אדם רע.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, מימין כמה קומות זה?

יוחנן וייצמן:

בן אדם בא, שולח לנו מסמך, אני לא קיבלתי אותו, קיבלתי אותו מישראל.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לא קיבלתי אותו.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר,

אמי ארבל:

הנה, תראה.

יוחנן וייצמן:

אני עושה נסיגה בכל קומה, ולכן תעשו לי טובה,

עמנואל זלטס:

שיראה (לא ברור),

אמי ארבל:

(לא ברור) זה הנספח.

עמנואל זלטס:

הוא הראה לך בדף איפה הוא מראה, איפה הוא עושה את זה?

יוחנן וייצמן:

לא, אז זה לא אמת.

אמי ארבל:

אבל זה (לא ברור) תסתכל, וייצמן, זה הנספח, אני לא רואה פה נסיגות,

עמנואל זלטס:

זה הדף הראשון שאתה קורא שזה לא אמת?

אמי ארבל:

אני לא רואה פה,

יהודה פרוידינגר:

לא, הוא יעשה.

אמי ארבל:

אני לא רואה פה משמעותי.

ישראל קלרמן:

הוא יעשה, מה, הוא יעשה.

יהודה פרוידינגר:

הוא יעשה.

ישראל קלרמן:

הוא יעשה. אז שיראה את זה.

אמי ארבל:

צריך גם לזכור, אגב, בסוף, כן? מרפסות, קווי הבניין שיש לתכנית כרגע, קווי הבניין הם קווי בניין היקפיים ויכול להיות שצריך בניין אחר, לא בצורה הזאתי בכלל, אנחנו אמרנו לא לחבר פה, לעשות בניין נפרד פה, בניין נפרד פה, תסתדר פה עם שבע קומות, תסתדר פה עם שש קומות, תקבל פה בשמונה, אולי שבע, אם נחבר. זה מתאים לעיר ההיסטורית.

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, אני יכול?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

יכול להיות שזה לא יהיה, המרפסות לא יהיה סטייה ניכרת מקווי בניין? להוריד את ה-,

עמנואל זלטס:

זה אפשר.

יוחנן וייצמן:

לאפשר לו זיזיות ושלוש.

יהודה פרוידינגר:

אפשר?

אמי ארבל:

אפשר.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? בוא נעשה את זה. בוא נוריד את הסעיף ש-,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אמי, בוא, ברור שאנחנו (לא ברור) של סוכות,

יהודה פרוידינגר:

יש כמה מקומות.

אמי ארבל:

ברור שאין מניעה של מרפסות בבניינים בגובה כזה.

יהודה פרוידינגר:

אז לא לכתוב שלא יהיה חריגה בגובה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שמונה קומות זה כלום.

עמנואל זלטס:

אפשר לכתוב להוסיף קו בניין (לא ברור) מרפסות סוכה.

יהודה פרוידינגר:

כן. בסדר?

אמי ארבל:

זה אפשר.

יהודה פרוידינגר:

בסדר?

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

זה דבר אחד. דבר שני, לגבי ה-,

עמנואל זלטס:

אגב, זה ייתן לו תוספת,

יהודה פרוידינגר:

לגבי הבניין,

עמנואל זלטס:

כמו שיש לו היום.

אליעזר ראוכברגר:

תן לו, תן לו לדבר.

יהודה פרוידינגר:

יש לי כמה הערות לגבי הבניין הקטן כאילו שהוא לשימור.

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אחד, החזית המסחרית בבניין הקיים הזה יש דייר שגם (לא ברור) שאין לו חזית מסחרית, אז אי אפשר שהכל יהיה חזית מסחרית.

אמי ארבל:

בוא נלך, שניה, לאיזה סעיף אתה מתייחס, ואז יהיה לי קל גם לענות לך. אנחנו התייחסנו כאילו למסחר אתה אומר, באיזשהו מקום?

יהודה פרוידינגר:

כן.

אמי ארבל:

בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש פה מסחר.

אמי ארבל:

מסחר, באיזה סעיף התייחסנו אבל אני שואל. טוב, נעשה חיפוש.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 17 צריך לשנות.

אמי ארבל:

מסחר.

יהודה פרוידינגר:

כן.

יוסי חביליו:

אפשר לשאול אותך בינתיים משהו, יהודה?

יהודה פרוידינגר:

שניה.

יוסי חביליו:

תעדכן אותי כשאפשר. איתך בטח אני לא רוצה לריב, אתה בחור טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה מחלק ציונים?

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

אתה חלש. איך אני?

אליעזר ראוכברגר:

איזה כיף לי.

יוסי חביליו:

אתה בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

ציון כזה,

יוסי חביליו:

לא עשית לי עוול.

אליעזר ראוכברגר:

ציון כזה ממך זה כיף לקבל.

יוסי חביליו:

הבעיה שאתה ד"ר ג'קיל מיסטר הייד. ברגע אתה אחד אתה ענייני, ורגע שני אתה פשוט מגעיל. אבל שכל יש לך, זה עובד עליי הרבה פעמים.

יהודה פרוידינגר:

יש את זה, דרך אגב, מרפסות יש גם ב-5.

אריאל גולן:

אתה נכנס לפה כמו רוח סערה,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, מרפסות יש גם ב-5.

אריאל גולן:

הוא מפחד שאתה הולך להפוך לו את הוועדה, הוא ישר מסתובב אליך, נותן לך את המטח שלו,

אמי ארבל:

לא רואה סעיף על מסחר אבל בהמלצה.

אריאל גולן:

(לא ברור) כשהוא בא כל פעם ככה זה עובד. נכון או לא?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה כל פעם אותו דבר, רק טיפה שונה. כאילו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) מהתחלה ועד הסוף, ללא חשש וללא מורא.

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו (לא ברור) השימושים שהוא מבקש אבל אני לא אומר שחייבנו,

יוסי חביליו:

אתה רואה שוייצמן איתי 99%, פתאום מתהפך כי מקבל איזה טלפון או משהו.

יהודה פרוידינגר:

סעיף 27, מה כתוב בסעיף 27?

אמי ארבל:

(לא ברור) שימוש ציבור במסחרי בקומת הקרקע, אה, הבנתי.

יהודה פרוידינגר:

אה, זה,

אמי ארבל:

אוקי.

יהודה פרוידינגר:

אז רק בחלקה.

אמי ארבל:

אפשר להוריד את זה.

יהודה פרוידינגר:

אתה יכול להוריד את זה, את 27?

אמי ארבל:

איזה סעיף אתה אמרת?

יהודה פרוידינגר:

ראית, בסעיף 27, לייזר.

אמי ארבל:

בסדר, הורדנו,

יהודה פרוידינגר:

יש לקבוע (לא ברור) של שימוש ציבורי או מסחרי בקומת הקרקע, עכשיו בן אדם גר בקומת הקרקע.

אמי ארבל:

תיקנתי.

יהודה פרוידינגר:

בסדר? יופי.

ישראל קלרמן:

גם סעיף 5 ב-,

יהודה פרוידינגר:

עוד דבר נוסף, דבר נוסף.

ישראל קלרמן:

גם ב-5.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 5 ו-17.

ישראל קלרמן:

5 הוא הוריד?

יהודה פרוידינגר:

כן, ב-5 ו-17 זה לגבי המרפסות,

אמי ארבל:

5, 17,

יהודה פרוידינגר:

לגבי המרפסות.

ישראל קלרמן:

2 גם הורדת, נכון?

אמי ארבל:

2 לא הורדנו.

ישראל קלרמן:

אז תוריד.

אמי ארבל:

לא, אמרנו שלא.

ישראל קלרמן:

למה? אמרנו שכן.

אמי ארבל:

(לא ברור) לדיון.

ישראל קלרמן:

לא מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? למה? 5,

אמי ארבל:

לא, הוא אומר 2.

אליעזר ראוכברגר:

למה 2?

ישראל קלרמן:

למה לא?

עמנואל זלטס:

אמי, בסעיף ,

ישראל קלרמן:

תסביר למה לא, אבל אמרת,

אמי ארבל:

רגע, אחד אחד.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

למעט סוכה, סעיף 13.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, קודם כל סעיף 5.

ישראל קלרמן:

יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

אחד אחד.

ישראל קלרמן:

יהודה, למה 2 לא להוריד?

יהודה פרוידינגר:

בכללי, בכללי 17.

אליעזר ראוכברגר:

זה אמרתי 17.

יהודה פרוידינגר:

ואת סעיף 5 גם.

אליעזר ראוכברגר:

לאט לאט, אחד אחד. סעיף 5 ואחרי זה בכללי 17.

אמי ארבל:

קווי בניין יכללו את כל הבינוי המוצע למעט מרפסות סוכה.

עמנואל זלטס:

בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

זה לא כותב את זה.

עמנואל זלטס:

לא כותב, לא כותב.

יהודה פרוידינגר:

זה לא כותב משום מה.

אליעזר ראוכברגר:

את ה'לא תותר' גם להוריד.

אמי ארבל:

כן, כן, זה מה שאני מתקן.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם אחרי ה'למעט', את כל הסעיף האחרון להוריד.

אמי ארבל:

כמה אתה רוצה מרפסת סוכה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

לא, 2 זה בסדר.

אמי ארבל:

2 זה בסדר. הלאה.

ישראל קלרמן:

אתה אמרת על 2, אתה אמרת על 2.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר על סעיף 2 והוא מדבר על עומק 2, זה שני דברים.

ישראל קלרמן:

רגע, אבל תראה, לייזר אמר לתקן.

יהודה פרוידינגר:

בכללי 17.

ישראל קלרמן:

לייזר, ב-2 אמרו שני בניינים.

יהודה פרוידינגר:

בכללי 17.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסוף אמרנו שזה יהיה כמו שני בניינים גם גרעין אחד באמצע מחבר.

יהודה פרוידינגר:

הסעיף הכללי 17.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי. אז שיכתוב את זה. לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בניין,

אמי ארבל:

כתוב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה כתוב. בניין, בניין, ופה מחבר, שיהיה גרעין, פה המעליות,

אמי ארבל:

במקום שני הגרעינים האחרים, שיהיה אחד משותף.

אליעזר ראוכברגר:

במקום שפה יהיה גרעין נפרד ופה גרעין נפרד.

אמי ארבל:

מה זה נורא ואיום, באמת, אני לא מבין. אתה מרוויח את שני השטחים של הגרעינים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

משני הצדדים.

עמנואל זלטס:

זה שני בניינים שונים.

ישראל קלרמן:

לא, השאלה אם יש לו עוד כיווני אוויר, זאת אומרת,

אמי ארבל:

זה שלושה כיווני אוויר.

ישראל קלרמן:

לא, זה מחולק לשני בניינים?

יהודה פרוידינגר:

כן.

אמי ארבל:

כן, זה שני בניינים כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

שני בניינים, רק גרעין מחבר כמו גשר או, מה שהוא אמר הולילנד.

יהודה פרוידינגר:

ההיפך, הוא מקטין שטחי שירות.

יוחנן וייצמן:

מודיעין. לא הולילנד, לא, מודיעין.

אמי ארבל:

לא, הולילנד אני מדבר על החיבור של הבניינים למעלה.

יהודה פרוידינגר:

לא, הולילנד זה החיבור למעלה. אתה מבטל לו את החיבור למעלה?

אמי ארבל:

הלאה, חברים. סעיף, אליעזר.

יהודה פרוידינגר:

רגע, בכללי 17.

אליעזר ראוכברגר:

17 בכללי.

אמי ארבל:

רגע, 17 בכללי.

יוסי חביליו:

יהודה, אולי תהיה איתי בקומות?

אמי ארבל:

בכללי, רגע, 17 בכללי. הפרוגרמה?

יהודה פרוידינגר:

עכשיו עוד משהו לגבי הבניין הקטן הזה.

אמי ארבל:

רגע, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

1, 2, 3, השלישי בכללי. השלישי בכללי. אני לא יודע איזה מספר זה אצלך.

אמי ארבל:

אוקי. בכללי השלישי. אוקי, 1, 2, 3.

עמנואל זלטס:

סטייה ניכרת.

אמי ארבל:

סעיף סטייה ניכרת לעניין קווי בניין?

עמנואל זלטס:

למעט,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש לקבוע בתכנית סעיף סטייה ניכרת לעניין קווי בניין.

עמנואל זלטס:

למעט מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

אז פה צריך לעשות, למעט.

אמי ארבל:

כתבנו שם, אבל אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, שלא כאילו יהיה וויכוח מה גובר על מה.

אמי ארבל:

אוקי.

יהודה פרוידינגר:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד, יהודה?

יהודה פרוידינגר:

עוד משהו.

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

בעצם הממ"דים,

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

לבן אדם היום שגר בדירה, יש לו קומת מרתף למטה, בתכנון. בתכנון. עכשיו, אם יעשו לו במרתף ממ"ד זה לא מפריע.

אמי ארבל:

מה זאת אומרת יש לו קומת מרתף?

יהודה פרוידינגר:

יש לו היום קומה מתחת לאדמה. מבחינת התכנית אפשר לעשות לו שם ממ"ד?

עמנואל זלטס:

מתחת ל (לא ברור) ,

יהודה פרוידינגר :

נכון.

אמי ארבל :

הוא מקבל דירה חדשה. בתת הקרקע יש חניות ומחסנים.

יהודה פרוידינגר :

מעל החניות.

אמי ארבל :

זה מעל הקרקע.

יהודה פרוידינגר :

לא. יש חניות, ממ"ד שלו ואז. החניות,

אמי ארבל :

היום אין ממ"דים.

יהודה פרוידינגר :

היום אין ממ"דים. עושים עמודת ממ"דים לא בצד ה-,

אמי ארבל :

אני לא יורד לתכנון מפורט,

יהודה פרוידינגר :

לא מפריע.

אמי ארבל :

אני כרגע לא יורד לתכנון המפורט איפה הממ"דים יהיו,

יהודה פרוידינגר :

בסדר.

אמי ארבל :

זה יהיה בתכנון מפורט.

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, לגבי גובה, היום גובה הדירה שלו היא 3.75, זה מהבית הישן. עכשיו, פה יש מגבלת גובה ל-3 מטר, ורק עוד מטר באישור מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

3.30 יש פה.

יהודה פרוידינגר:

אפשר לגבי הדירה הזאת הקיימת?

אמי ארבל:

לא, אי אפשר להחריג.

יהודה פרוידינגר:

מה? בקומת קרקע.

אמי ארבל:

בן אדם יש לו היום דירה ישנה שהיא שווה לא יודע כמה, לא מחוזקת, בלי ממ"ד, הולך לקבל דירה חדשה הרבה יותר גדולה, מחוזקת, עם חניה, עם ממ"ד, עם מרפסת,

יוסי חביליו:

במקום הכי יקר אולי בעולם, יהודה, ואתה יודע את זה.

אמי ארבל:

אי אפשר לעשות בניין עם דירה אחת יותר גבוהה.

יוסי חביליו:

אם אתה בשמואל הנביא נתת מכפיל 2 ופה יש להם מכפיל 2.3, גם ב-1.5 הם מרוויחים פה בוכטות של כסף. יהודה, בכל הארץ נותנים 12 מטר ואנשים אומרים תודה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

למה לא, למה לא?

אמי ארבל:

(לא ברור) בניין לשימור ולחבר אותו, (לא ברור) מפסיד פה שני חדרים, ביג דיל. מה הביג דיל פה? אני לא מצליח להבין. תסתכל. רגע, איפה החיבור?

יוסי חביליו:

(לא ברור) זה גם אנשים חזקים. אני פה צריך לדאוג למרחב, לא להם. זה לא המסכנים האלה בקריית מנחם ובפת שעושים,

אמי ארבל:

למה לחבר פה? אני לא מצליח להבין.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמי ארבל:

למה כן?

יהודה פרוידינגר:

כי כתבת,

אמי ארבל:

(לא ברור) זה לא ראוי לחבר בין בניין לשימור לבניין אחר, ואין שום סיבה לחבר בין בניינים. מה קרה? אז הוא מבקש, הבנו שהוא מבקש.

יהודה פרוידינגר:

בסעיף 28 כתוב,

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

פתרון מיגון בקומת הקרקע בבניין לשימור תתוכנן בחלק המערבי הלא היסטורי.

אמי ארבל:

עוד פעם, בסעיף 28 באיזה,

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה הבעיה?

יהודה פרוידינגר:

הוא רוצה בדירה שלו, יש לו מרתף. הוא רוצה שאת המרתף יהפכו לו,

אמי ארבל:

יהודה, הדירה שלו נהרסת, הוא מקבל דירה חדשה הרבה יותר טובה ממה שיש היום. בואו לא צריך להגזים.

יהודה פרוידינגר:

אבל, אז לא יהיה לו ממ"ד.

אמי ארבל:

יש פה בניין,

יהודה פרוידינגר:

שניה,

אמי ארבל:

יהיה לכל דירה, יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני לא מבין, מה, יהיה דירה בלי ממ"ד?

אמי ארבל:

יהודה,

יהודה פרוידינגר:

אם רק, אם כתוב שפתרון מיגון בקומת הקרקע יהיה רק בחלק המערבי, הוא לא גר בחלק המערבי.

אמי ארבל:

בל זה בניין אחר.

יהודה פרוידינגר:

לא, בבניין של השימור, כתוב, בבניין לשימור,

אמי ארבל:

אבל גם בבניין לשימור הורסים את כל הפנים.

אליעזר ראוכברגר:

אז נעשה סעיף אחר, כל הדירות יקבלו פתרון מיגון.

אמי ארבל:

ברור, מה.

יהודה פרוידניגר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, ואז פתרת את הבעיה.

אמי ארבל:

איזה סעיף זה, איזה סעיף?

יהודה פרוידניגר:

28. ובלבד שיהיה פתרון מיגון בכל דירה.

אליעזר ראוכברגר:

כל הדירות יקבלו פתרון מיגון. פשיטא, מה, אנחנו עושים את כל התהליך הזה בשביל לא לקבל ממ"ד?

יהודה פרוידניגר:

זה מה שכתוב, פתרון מיגון יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יקבל, יהודה, לא יקבל טופס 4 בלי פתרון מיגון לכל הדירות.

יהודה פרוידניגר:

נכון. יפה, כי החלק המערבי זה דירה לא שלו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז זה יתייחס,

יהודה פרוידינגר:

השאר עושים בכל העמודה.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מתייחס לכאן, בסדר, אמי.

יהודה פרוידינגר:

השאה הוא עושה לכל העמודה.

אליעזר ראוכברגר:

כל הדירות יקבלו פתרון מיגון, נקודה.

אמי ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני אומר,

אמי ארבל:

ברור מאליו בעיניי, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני גם חושב ככה, אבל בסדר.

אמי ארבל:

בניין חדש.

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, את החיבור למעלה אתה מאפשר?

אמי ארבל:

לא.

יהודה פרוידינגר:

לא.

אמי ארבל:

שום סיבה.

יהודה פרוידינגר:

שום סיבה. עכשיו, הוא מפריש 400 מטר לצרכי ציבור?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אני רק רוצה, אני, בהפרשה הזאת, ב-38,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בפרוגרמה. אני לא יודע מה זה חללים רב תכליתיים.

עמנואל זלטס:

צריך סעיף 37 פה.

יהודה פרוידינגר:

37, חסר שמה דירות רווחה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה זה חללים רב תכליתיים. רב תכליתיים, הוא יבוא לי גם עם דירה.

יהודה פרוידינגר:

דירות רווחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, דירות רווחה. לא יודע. לא, יהיה שמה לתרבות, בסדר.

אמי ארבל:

אפשר להוריד את זה.

אליעזר ראוכברגר:

פנאי, בסדר, ספרייה, בסדר.

אמי ארבל:

בסדר, הורדתי, אליעזר, הורדתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן. להוריד את זה.

אמי ארבל:

הורדתי.

אליעזר ראוכברגר:

ספרייה זה בסדר, שלוחת מתנ"ס זה בסדר,

אמי ארבל:

הורדתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה חללים רב תכליתיים, בסוף הוא יבוא לי, יעשה לי מכון כושר פרטי. אתה מבין? לא יודע, לא רוצה.

יהודה פרוידינגר:

לבניין. מכון כושר,

אליעזר ראוכברגר:

לבניין. לא רוצה.

ישראל קלרמן:

מרפסות סוכה בשימור גם לא, אמי?

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה משהו ציבורי יפה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את זה, למה?

יהודה פרוידינגר:

האמת היא ש-,

אמי ארבל:

אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אולי צריך להוסיף דת?

ישראל קלרמן:

29, עכשיו אני יודע איפה זה.

יהודה פרוידינגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

צריך להוסיף דת?

ישראל קלרמן:

תעלה קצת למעלה.

אריאל גולן:

כן. שיהיה אופציה, כן, למה לא.

ישראל קלרמן:

זה, 28 עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יש צורך.

יהודה פרוידינגר:

יש שמה בתי כנסת, (לא ברור) שטיבלאך, זה מטר מהשטיבלאך.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, חשבתי ש-,

יהודה פרוידינגר:

יש שטיבלאך, יש פה, יש שם. שמה מסביב, גם יש חברה, יש חברה לידם, הבית הקטן בפלמ"ח.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יהודה פרוידינגר:

יש גם רווחה וגם חברה לידם. הבית הקטן,

אליעזר ראוכברגר:

פה כתוב תרבות וקהילה. אה, גם חברה כתוב, נכון.

יהודה פרוידינגר:

חברה, יש את הבית הקטן בפלמ"ח, אתה מכיר את זה?

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה ספרייה?

יהודה פרוידינגר:

הבית הקטן.

אליעזר ראוכברגר:

ספרייה יש שם צורך? ספרייה? אה, יש שם שלוחת מינהל?

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך פה שלוחת מינהל.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון.

יוסי חביליו:

לא, אבל אולי צריך ל-, אין להם מקום, אני יודע שהמקום לא מספיק להם שמה.

יהודה פרוידינגר:

יש, בבית,

יוסי חביליו:

כמה מטר יש לך פה?

אמי ארבל:

400, מה זה מפריע לך?

יוסי חביליו:

400 זה יותר ממה שיש להם שמה, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

שניה, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם יש צורך.

יוסי חביליו:

יש צורך.

יהודה פרוידינגר:

שניה, שניה. רגע, יוסי.

יוסי חביליו:

אז בוא נשאיר את האופציה

יהודה פרוידינגר:

שניה, שניה. יש את הבית בפלמ"ח, שזה שלוחה של המינהל. יש את בית אליסיה.

אליעזר ראוכברגר:

בית אליסיה זה רווחה.

יוסי חביליו:

כן.

יהודה פרוידינגר:

חצי רווחה, חצי חברה. חצי של המינהל,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו שיפצו אותו, את בית אליסיה.

יהודה פרוידינגר:

משפצים את הרווחה, ועוד מעט,

יוחנן וייצמן:

היה משהו שימור, לא דרמות. לא דרמות.

יהודה פרוידינגר:

אני לא רואה שימוש ישיר לחברה ולרווחה, לכן אני אומר, אולי דירות, דירות רווחה אולי.

יוסי חביליו:

לא, לא, יהודה, יהודה, סליחה.

יהודה פרוידינגר:

מה הוא יעשה שמה, ספרייה?

יוסי חביליו:

אני רוצה להעיר ליהודה.

יהודה פרוידינגר:

מה, יעשו ספרייה באמצע הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

למה באמצע הבניין? תראה איפה זה אמור להיות.

יהודה פרוידינגר:

איפה זה אמור להיות?

אליעזר ראוכברגר:

על הכביש.

יהודה פרוידינגר:

בקומת קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, תסתכל. תסתכל בהמשך. על רחוב הפלמ"ח, שתהיה בזיקה לשלוחת המינהל הקיימת.

יוסי חביליו:

יהודה, צריך את זה כשלוחת מינהל. המצב של הבית בפלמ"ח על הפנים, זה קטן.

אליעזר ראוכברגר:

יתאפשר שימוש מיטבי. דרך אגב, הם רוצים לעשות את זה שיהיה אפשרות לחבר בין זה לבין השלוחה הקיימת, מה שדיבר יוסי לפני רגע.

יהודה פרוידינגר:

כן.

יוסי חביליו:

יהודה, אני מכיר טוב את האזור.

אליעזר ראוכברגר:

גם אם יעשו ספרייה,

יוסי חביליו:

אני הייתי שם בכיתה א'.

יהודה פרוידינגר:

גם בבית אליסיה, אתה יודע איזה גודל המינהל,

יוסי חביליו:

בית אליסיה זה משהו אחר, זה לא מינהל קהילתי.

יהודה פרוידינגר:

מינהל.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, גם אם יעשו,

יהודה פרוידינגר:

מינהל.

אליעזר ראוכברגר:

גם אם יעשו שם ספרייה,

יוסי חביליו:

לא, לא.

יהודה פרוידינגר:

מינהל.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מקום לספרייה ולמינהל.

יהודה פרוידינגר:

המינהל מקבל, חצי מבית אליסיה המינהל מקבל, חצי הרווחה.

יוסי חביליו:

אז תשאיר את האופציה, אני לא יודע. אני יכול לשאול עכשיו אותם, אבל,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) אופציה.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך לשאול, יש לנו,

יוסי חביליו:

תשאיר את האופציה.

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה סך הכל הפקדה, יש עוד התנגדויות.

יהודה פרוידינגר:

שישאר,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, גם ספרייה שהם אומרים שאולי לעשות,

אמי ארבל:

זה החלטה של וועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מי יפעיל אותה?

אמי ארבל:

מקבלים את ההחלטה של וועדת שימור, יש (לא ברור) הגרעין מדרגות, מעלית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא אמרתי שלא.

ישראל קלרמן:

לא, לא ראית את זה, אמרת שאתה לא רואה.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי ש-, לא, אני לא ראית את זה בסדר יום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד משהו, יהודה? סיימת? יוסי, כן.

יוסי חביליו:

שני דברים. קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אני כן רוצה להשאיר את האופציה הזאת לשלוחת מינהל, אני לא יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר, נשאר, גמרנו, נשאר.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, נשאר.

יוסי חביליו:

אני הייתי הולך על האופציה, אם הבנתי נכון, שהציע אמי, שכן גרעין אחד, לא גרעין אחד, אבל אני חושב שהגובה פה מאד חשוב. כל האזור פה הוא יחסית בנייה נמוכה, זה אזור סופר אסטרטגי, מבחינת רווחי היזם זה אזור סופר סופר יקר. אם בשמואל הנביא הלכנו על 2, פה גם אפשר 1.5 וזה 2.3. ולכן הייתי עושה 7, 7 ו-6. אני חושב שזה מאזן הכי טוב, ורוצה גרעין אחד, שיעשה גרעין אחד.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) קומה שלמה בעצם, 400 מטר.

יוסי חביליו:

אמי, אתה איתי?

יהודה פרוידינגר:

קומה שלמה.

אמי ארבל:

כן, אני איתך.

יוסי חביליו:

זה מה שאתה מציע או לא?

אמי ארבל:

זה כתוב בהמלצה אבל.

יוסי חביליו:

אני רוצה, למען הסר ספק. קראתי את זה, לא הבנתי.

אמי ארבל:

למה לא הבנת?

יוסי חביליו:

כי, לא יודע, כי יש לי קושי בהבנת הנקרא.

אמי ארבל:

נעשה לך קריאה מודרכת.

יוסי חביליו:

אם אני אומר 7, 7 ו-6, זה תואם מה שאתה אומר פה, וגרעין אחד?

אמי ארבל:

כתוב בסעיף 4 (א) בהתייחס לבינוי המוצע ברחוב הפלמ"ח 33, מאחר ומדובר על מבנה של, לא, זה לא זה, שניה, סליחה, זה לא זה.

יוסי חביליו:

נו, אתה רואה? קראתי את זה ולא הייתי בטוח.

אמי ארבל:

לא, רגע, נו.

יוסי חביליו:

אל תבוא אלי בטענות סתם. מה זה משנה? בוא נבהיר את זה עכשיו.

אמי ארבל:

אפשר, אפשר.

יהודה פרוידינגר:

תסתכל 4 (א) ב-8. תסתכל 4 (א).

יוסי חביליו:

אמי, אני,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא ראיתי.

אמי ארבל:

כתוב, זה לא כתוב, כתוב בסעיף 2, יש להציע חלופה לתכנון המבנה המוצע בפלמ"ח 31,

עמנואל זלטס:

תשמע את עמי.

אמי ארבל:

כולל גרעין אחד מרכזי במקום שני גרעינים נפרדים, ועל ידי כך לצמצם את מסת הבינוי של שני המבנים המוצעים.

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני תומך בזה, ושהקומות יהיו 7, 7 ו-6.

אמי ארבל:

אנחנו מבקשים לבחון את זה, אני לא יודע אם זה יהיה אפשרי או לא.

יוסי חביליו:

בסדר, אז תבחן את זה, בוא נבחן את זה.

אמי ארבל:

בסדר, יש יושב ראש, אליעזר.

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני יכול להגיד מה הדעה שלי, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני, ההצעה שלך היא 8, 7, 6.

יוסי חביליו:

לא. לא.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יפה. אני מציע,

יוסי חביליו:

לא, אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

להיצמד להמלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

לא, אבל אמי, לא אמרת לי שאם זה גרעין אחד אתה ממליץ 7, 7, 6?

אמי ארבל:

(לא ברור) זה יצומצם, אני לא יודע עד כמה זה יצומצם. יכול להיות שיהיה קומה,

יוסי חביליו:

רגע, שניה, שניה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אבל אתה רוצה,

יוסי חביליו:

הוא אומר,

יהודה פרוידינגר:

גם הפרשה של 400 מטר.

יוסי חביליו:

הוא אומר שיש אפשרות נוספת שראוי לבחון אותה, של הפיכת שני מבנים בגרעין אחד ו-7, 7 ו-6. נכון, אמי?

אמי ארבל:

לא, אמרתי שיכול להיות שזה לא (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

גם היום יש גרעין אחד.

אמי ארבל:

יכול להיות, לא, הוא מדבר על שני הבניינים שאמרנו גרעין אחד משותף.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהשימור או בגדול?

אמי ארבל:

לא, בגדול. בגדול.

אליעזר ראוכברגר:

בגדול גם אתה אמרת גרעין אחד.

אמי ארבל:

נכון, אבל אנחנו לא כתבנו להפחית ל-7. הוא אומר, אני רוצה לכתוב להפחית ל-7.

יוסי חביליו:

כן, אם גרעין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה ממליץ 8.

אמי ארבל:

אני אומר לך,

יוסי חביליו:

לא, הוא לא ממליץ, הוא אומר שאפשר אולי להפחית.

אמי ארבל:

אני אומר, אולי אפשר להפחית ואולי לא.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 8, המלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

מי יבדוק את זה?

אמי ארבל:

אנחנו, שיתואם איתנו.

יוסי חביליו:

מצוין, אז שיתואם איתם, אמי. לייזר, אני מוכן להצטרף לזה. שניה, שניה.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משלים את הבניין, אז הבניין הגיע עד (לא ברור),

אמי ארבל:

יוסי, זה החלטה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

בבקשה, יוסי.

יוסי חביליו:

מה זה החלטה?

אמי ארבל:

ההחלטה היא בסדר, כולם מסכימים, אתה לא צריך (לא ברור).

יוסי חביליו:

אבל אתה תבחן את האפשרות ל-7?

אמי ארבל:

אם המחוזית יקבלו, יכול להיות המחוזית יגידו פה, אני רוצה 10 קומות. מאיפה אני יודע, מה? מקווה שכן.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

רק הגרעין מחובר, ישראל, זה לא כזה דרמטי.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, אולי הם לא הבינו את זה.

יהודה פרוידינגר:

8 מטר בין בניין לבניין?

אליעזר ראוכברגר:

יש מינימום שבין בניין ל-, ברגע שאתה משמיד את הבניין אין לך מרחקים.

אמי ארבל:

תסתכל, ישראל. ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

למה? מי אמר ש (לא ברור) ?

יהודה פרוידינגר:

ישראל, ישראל, ישראל, ישראל,

אמי ארבל:

(לא ברור) זה מיותר. (לא ברור) לא כזה דרמטי. אבל כל הבניינים נשארים אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

נשאר.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הם לא הבינו מה.

עמנואל זלטס:

הם לא הבינו. הם דיברו איתי על כיווני אוויר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברתי. אפשר בבקשה? רבותיי.

יוסי חביליו:

מיכל.

אליעזר ראוכברגר:

מיכל, בבקשה מיכל. כן. חברים, עמנואל, בבקשה, אל תפריע למיכל. כן.

מיכל

ישראל קלרמן:

אז ככה, בעצם הסוגייה היחידה לגבי שיתוף ציבור. יש איזושהי מגמה לא לעבוד בצורה מסודרת בנושא הזה. נעשה כנס ראשון רק לפני שבוע במתחם. יש לנו שם גם אזרחים וותיקים וגם אנשים עם צרכים מיוחדים שמביעים המון חשש ופחד, וצריך לעבוד בצורה מסודרת ותקינה, אחת לרבעון לעדכן אותם ולהיות בקשר יותר חזק עם העורך דין.

יוסי חביליו:

אז לא עושים את זה.

מיכל

ישראל קלרמן:

עושים, לא מספיק.

יוסי חביליו:

לפני שבוע היה כנס ראשון?

מיכל

ישראל קלרמן:

הנה, היה כנס, היי.

יוסי חביליו:

אז מה את ממליצה, בקיצור?

אליעזר ראוכברגר:

טוב. היא ממליצה להדק את הקשר עם התושבים, לא שמעת?

יוסי חביליו:

לא, אבל איך אני,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות אחת לרבעון.

מיכל

ישראל קלרמן:

אחת לרבעון, אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיא אמרה, כן.

יוסי חביליו:

תראה, תראה, תראה פה ותראה פה. זה גועל נפש, יפה אבל זה מפריע, ותראה פה. פה תיקח את המגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר, 8 בגדול, 6 בשימור.

יוסי חביליו:

לא, 8, ייבחרן 7. 8, ייבחרן 7. כמו שהיא כתובה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תציע מה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע מה ש-,

יוסי חביליו:

כמו שהיא כתובה, כמו שהיא כתובה.

עמנואל זלטס:

זה כתוב פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע 8 בגדול, 6 בשימור, 7 על ידו. זה המלצת,

יוסי חביליו:

מאה אחוז. אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

יוסי חביליו:

לקבל את ההמלצה כמו שהיא כתובה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני, אני, זה המלצת מהנדס העיר ואני מציע את ההצעה הזאת. מי בעד? יוחנן, חיים, ישראל,

יוסי חביליו:

אני מציע כמו שהיא כתובה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע. ישראל, יהודה ואריאל. עכשיו אתה רוצה להציע הצעה נגדית?

יוסי חביליו:

לא, אז אני הולך עם ההצעה הזאת, אמי הפיס את דעתי.

אמי ארבל:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי .

ישראל קלרמן:

יפה, אז גם יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

גם יוסי. בסדר, גמרנו.

אמי ארבל:

פה אחד.

אליעזר ראוכברגר:

פה אחד. יופי, קדימה.

אמי ארבל:

תכנית 5.

יוסי חביליו:

8 קומות, יוסי.

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, 8 זה מרקמי, 8 זה מרקמי היום.

יוסי חביליו:

אולי יעשו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה רוצה שאני אגיד לך משהו בכאב? אם תכנית כזו הייתה מגיעה בעוד חמש שנים, היו עושים שם 30 קומות גם.

יוסי חביליו:

אבל יכול להיות שבעוד חמש שנים כבר יתחילו לראות את התוצאות או שיהיה ראש עיר אחר. אמן.

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

(צוחקים)

עמנואל זלטס:

יוסי בונה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתכוון להתמודד. קדימה.

יוסי חביליו:

אני עוד לא החלטתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

אדיר.

אמי ארבל:

(לא ברור) ראש העיר, מה זה? זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שקרה לעופר ברקוביץ', יהיה לו הרבה יותר.

יהודה פרוידינגר:

מה?

יוסי חביליו:

אולי ברקוביץ' ירצה לחזור גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה שקרה לעופר ברקוביץ', יהיה הרבה יותר.

עמנואל זלטס:

עבר שנה וחצי, ויש לו,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו עוד (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עשה לו טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן. בחור נהדר.

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בחור נהדר, שלא (לא ברור) אבל עוד פעם,

ישראל קלרמן:

לא, לא שנה וחצי,

עמנואל זלטס:

עוד שלוש שנים.

יהודה פרוידניגר:

הוא עוד צעיר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, צריך לצבור ידע, ניסיון, גיל, בשלות. בוא. כן, אמי.

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

תכנית 1389,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אנחנו מאשרים כולל השינויים כמובן שעשינו פה. כן.

תיק 1389022

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום, תכנית 1389022, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה מגרש חום, מחנה פליטים שועפט, זה תכנית מאושרת, הם כרגע מבקשים בעצם להוסיף זכויות בנייה, לעשות כמה תיקונים של שינוי קווי בניין, דברים כאלה שהיו בתכנית, ואנחנו ממליצים לתת תוקף. אנחנו רוצים לצאת לביצוע (לא ברור),

ניר מרגלית:

אפשר להגיד על התכנית הזאת?

יהודה פרוידינגר:

כן.

אמי ארבל:

אפשר להגיד הכל.

ניר מרגלית:

דבר ראשון, יש פה הצעה לשנות, לדחות את העתקת קווי המתח, את ההסדרה של זה לשלב,

אמי ארבל:

בסדר, לא קיבלנו את זה.

ניר מרגלית:

לא קיבלתם את זה, כן, סבבה.

אמי ארבל:

אנחנו לא יכולים בסמכות מקומית, זה לא,

ניר מרגלית:

מה זה?

אמי ארבל:

לא יכולים בסמכות מקומית.

ניר מרגלית:

אוקי. ואנחנו מבקשים שכל מסמכי הרקע של התכנית המאושרת כבר, המקורית, ביוב, מי נגר, ניקוז וסביבה, יהיו גם כמסמכי רקע לתכנית הזאת, זה חשוב כי זה תכניות שקשורות אחת בשנייה. חוות הדעת שלנו, לא ראיתי שהיא הוטמעה בחוות מהנדס העיר.

אמי ארבל:

כי היא כנראה לא הועברה בזמן. איפה היא?

ניר מרגלית:

במערכת אני רואה דווקא כן,

אמי ארבל:

זה תכנית מאושרת שסך הכל מוסיפה זכויות קצת, ניר, זה לא משהו חדש. זה תכנית ישנה.

ניר מרגלית:

אבל יש שם,

אמי ארבל:

(לא ברור) התכנית הקודמת עדיין בתוקף.

ניר מרגלית:

הדבר המרכזי והכי חשוב, הדבר, הקו מתח הזה שהוא, כבר שנתיים לא מצליחים להסדיר, להסיט אותו לתוך נחל עוג שאמור להיות שם אתר הטמנה. יש שם בעיות וזה מעכב את כל הנושא.

אמי ארבל:

(לא ברור) להוסיף סעיף ספציפי גם לעניין הזה.

ניר מרגלית:

חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

יש כמה תכניות שהוספתי סעיפים של מחלקת נכסים, לידיעה רק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כרגיל.

אמי ארבל:

כן, רק צריך להגיד את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. הלאה, 6.

אמי ארבל:

אני רק מוסיף את הסעיף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה ש-,

ניר מרגלית:

אמי,

אמי ארבל:

כן, אני אוסיף את זה אחר כך.

ניר מרגלית:

מה שכתבנו במערכת זה המחלקה מתנגדת לשינוי המוצע בתכנית אשר דוחה את שלב העתקת קו המתח.

אמי ארבל:

אין בעיה, אני ארשום את זה אחר כך, אני אוסיף את זה אחר כך.

ניר מרגלית:

סבבה. זה במערכת.

תיק 1313311

אמי ארבל:

אין בעיה. תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1313311, הוועדה המחוזית, אום טובה, תכנית שמציעה הכשרת בנייה, תוספת שתי קומות מעל בניין קיים, ממליצים להפקיד לפי המדיניות.

תיק 141244

אמי ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית 141244, תכנית בסמכות הוועדה ה-,

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית.

אמי ארבל:

המחוזית, זה בעצם תכנית שהיה לה סעיף, (לא ברור) 14, זה אזור תעשייה גבעת שאול, תכנית שלמעשה היה לה סעיף השמדה עצמית והתכנית למעשה, יש לה סעיף שמבטל אותה ולכן הוגשה תכנית חדשה שתאריך את התוקף שלה למעשה, ואנחנו המלצנו לתת לזה תוקף לעוד חמש שנים.

אריאל גולן:

אפשר לשאול שאלה על זה?

אמי ארבל:

כן, בוודאי.

אריאל גולן:

אם אני לא טועה, במקום הזה אנחנו הוספנו לו זכויות (לא ברור) התחיל לבנות,

אמי ארבל:

יש שמה היום בור,

אריאל גולן:

אני יודע, אני יודע.

אמי ארבל:

שזה הבעיה העיקרית, שהבור הזה צריך לסגור אותו.

אריאל גולן:

שהבור הזה כבר שנתיים פה.

אמי ארבל:

נכון.

אריאל גולן:

אבל אני זוכר שהוא בא אלינו פה וביקש תוספת זכויות בגלל שהוא כבר בונה ובגלל שהוא,

אמי ארבל:

לא, זה לא זה, זה לא זה.

אריאל גולן:

זה לא זה?

אמי ארבל:

לא, זה הבניין ליד. שניה, אז אני יכול להראות לכם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על כתר, לא?

אריאל גולן:

כן.

אמי ארבל:

שניה, אני אראה לך את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כתר היום (לא ברור) .

יהודה פרוידינגר:

לייזר, איזה תכנית?

אמי ארבל:

זה שני מגרשים שהם אמנם צמודים אבל זה סיפור,

אריאל גולן:

שניה, בוא נראה.

יוסי חביליו:

יהודה, אם אתה כבר הולך נגדי, זהו, אני כבר גמור.

אריאל גולן:

המגרש הזה נראה לי, לא?

אמי ארבל:

זה המגרש של התכנית, אתה דיברת על המגרש הזה כאן מולו. זה המגרש שכרגע דובר, אתה מדבר על הבור הזה. פה הוגשה תוספת זכויות בנייה,

אריאל גולן:

תוספת זכויות?

אמי ארבל:

כן. ובסוף,

אריאל גולן:

בגלל שהוא בונה והכל?

אמי ארבל:

נכון, הנה,

אריאל גולן:

(לא ברור) כאילו, זה מגרשים ממש צמודים.

אמי ארבל:

בסדר, (לא ברור) המשמעות שאם כרגע אנחנו לא נותנים ארכה, שהבור נשאר ככה, ואני לא רוצה שהבור יישאר ככה, אני רוצה שהוא יבנה. אין לי ברירה.

אריאל גולן:

אתה נותן לזה גם איזשהו תוקף ל-,

אמי ארבל:

כן, נתנו עוד חמש שנים, אין לי,

אריאל גולן:

למה לא פחות?

אמי ארבל:

כי אם יהיה פחות אז עוד פעם, אני מאד מקווה שהוא כן מקדם היתר בנייה והוא יבנה עד אז.

אריאל גולן:

לייזר,

אמי ארבל:

זה הוצאת היתר.

אריאל גולן:

נותנים לו עוד חמש שנים, למה לא נצמצם עוד פעם לשלוש שנים?

אמי ארבל:

(לא ברור) לחמש שנים. שלוש שנים? לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה עם זה.

אריאל גולן:

עם מה?

אליעזר ראוכברגר:

עם מה שאתם רוצים.

אריאל גולן:

שלוש שנים? טוב. עדיף שלוש שנים.

אליעזר ראוכברגר:

אני צעקתי עליו.

אריאל גולן:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני הראשון שידוע כמתנגד לכל הבורות האלה, אני רב פה כל היום עם המערכת על הבורות האלה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי אומר, כל שנה להוריד קומה.

ישראל קלרמן:

שמה?

אמי ארבל:

כל שנה להוריד קומה? וואי, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

חבל שאתה לא אומר כל שנה להוריד לו אצבע, ליזם.

יוחנן וייצמן:

לא.

עמנואל זלטס:

אמי, אבל (לא ברור) משהו אחר.

אמי ארבל:

מה? שמה?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) שנתיים, אם הוא יוציא בקשה להיתר, אז זה אוטומטי. אם לא,

אמי ארבל:

כל מה שנשאר לו זה להגיש בקשה להיתר, הבניין חפור כבר.

עמנואל זלטס:

נכון.

אמי ארבל:

נו, ו-?

עמנואל זלטס:

אפשר להתנות את זה בשלביות, אם הוא מוציא היתר,

אמי ארבל:

כן, ואז אם הוא לא יוציא זה פג תוקף ואז הוא יישאר עם הבור, מה עשינו?

עמנואל זלטס:

אין לך שליטה על זה. כן.

אמי ארבל:

בסדר, מה אפשר לעשות אבל?

אליעזר ראוכברגר:

אין לי מה לעשות. אני צעקתי עליו, אמרתי להם, סיפרתי להם,

אמי ארבל:

(לא ברור) לעדכן מחמש לשלוש?

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שלוש זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

ושאחרי זה לא יוארך.

אריאל גולן:

יש עוד איזה סעיף, לייזר,

אמי ארבל:

כן, אבל מה זה לא יוארך? הוא יכול תמיד להגיש תכנית להאריך עוד פעם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואתה יכול לדחות.

אמי ארבל:

אתה יכול לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תיק 1439233

אמי ארבל:

תכנית 8 בסדר היום, תכנית 1439233, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מדובר פה על תכנית, רחוב שבטי ישראל 44, יש שמה בניין, יש שמה היום תחנת דלק, סליחה. אושרה תכנית לפני כמה שנים לשבע קומות מלונאות. פנה אלינו מי שכנראה רכש את המגרש וטען שמלון אי אפשר להקים שם, לצורך העניין, והוא מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע אם מי שרכש, כי כתוב פה שזה פז.

אמי ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה, המבקש זה פז.

יוחנן וייצמן:

כנראה יש איזה רוכש שמה.

אמי ארבל:

לא, יש כנראה עסקה ביניהם. לא יודע. אבל נכון, אתה צודק. יכול להיות שהוא לא חתם עדיין.
הבקשה לעשות במגרש במקום מלונאות שכנראה אי אפשר, לעשות פה בניין, כשהם מציעים תשע
קומות,

יוסי חביליו:

איפה?

אמי ארבל:

עם 1,094 אחוזי בנייה, אגב.

ישראל קלרמן:

למה?

אמי ארבל:

עבור בניין ציבור.

עמנואל זלטס:

מה האחוזים?

אמי ארבל:

1,094.

יוסי חביליו:

רגע, איזה תכנית אנחנו?

אמי ארבל:

לפי מדיניות רק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

8.

יוסי חביליו:

אתה יכול להראות את זה?

(מדברים ביחד, צוחקים)

יוסי חביליו:

אמי, אתה יכול להראות את זה בבקשה?

יהודה פרוידינגר:

מה זה, תחנת פז שמה?

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

למה זה נראה לי אחוזים מופרזים, אמי.

אמי ארבל:

תקרא את ההמלצה.

יוסי חביליו:

רגע, אני קורא, שניה.

יהודה פרוידינגר:

צריך לשטוף את הקרקע, (לא ברור),

אמי ארבל:

זה המיקום.

יהודה פרוידינגר:

התחנת דלק, נו.

אמי ארבל:

ליד הכנסייה הרומנית, מה שנקרא. אני חושב שהתכנית מוגזמת, ישב איתנו כמה פעמים, אנחנו אמרנו שאפשר לתת זכויות בנייה על שטח חום שהוא חשוב לא פחות ממלונאות, ואם אי אפשר להקים מלונאות לתת שטח חום באותם היקפים. זה מוגזם, 1,000 וכמעט,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אבל אמי, אני לא מוצא את זה, שניה.

יהודה פרוידינגר:

כמה קומות הוא רוצה?

אמי ארבל:

תשע קומות מעל הקרקע ועוד קומות מתחת לקרקע. מגרש נורא קטן.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמי ארבל:

הוא לא יודע מה זה, הוא לא יודע מה זה.

ישראל קלרמן:

מה הוא הראה?

אליעזר ראוכברגר:

זה, אני אתמול דיברתי עם אמי,

ישראל קלרמן:

מה הראו? (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא הראו כלום, זה מה שאמרתי אתמול לאמי. בוא נדחה את ההכרעה או נוריד מסדר היום,

ישראל קלרמן:

שיסבירו מה התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

שיגידו במה מדובר, מה הם רוצים לעשות שמה. זה מגרש של 400 מטר, מה אפשר לעשות ב-400 מטר?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

לא בית ספר, בקושי גן ילדים אחד.

חיים כהן:

לא ציבורי, מגורים הם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את המבנה, בינוי,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא,

יוסי חביליו:

צריך להוריד את זה ל-7.

ישראל קלרמן:

לא מגורים.

יוסי חביליו:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד לפני השבע, (לא ברור) שבע יש כבר היום.

ישראל קלרמן:

לא יודעים מה רוצים.

יוסי חביליו:

שש יש היום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, 7.

אמי ארבל:

יש היום 7.

אליעזר ראוכברגר:

יש 7, יש 7.

אמי ארבל:

שש מעל קומת מסד.

יוסי חביליו:

שמה, מקום סופר אסטרטגי.

יוחנן וייצמן:

אין שמה בעיה עם תשע קומות.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) נראה מה הוא רוצה בכלל.

יוסי חביליו:

אני לבד, לבד, כולם נגדי.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

(לא ברור) אני חושב שההמלצה היא נכונה, היא ראויה, שטח חום לא גדול,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההמלצה?

אמי ארבל:

לתת את אותם זכויות בנייה כמו המלונאות שהיו.

אליעזר ראוכברגר:

בשבע?

אמי ארבל:

רק לשנות את השימוש.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא יעשה בשבע?

אמי ארבל:

מה שהוא יעשה בתשע.

חיים כהן:

מה פתאום, לא מוכן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה?

חיים כהן:

אני לא מוכן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה הוא יעשה בתשע? גם אני לא, אבל אני גם לא יודע מה הוא יעשה בשבע.

חיים כהן:

אני לא מוכן.

אליעזר ראוכברגר:

כשהיה מלונאות, ידענו. ידענו מלונאות. הוא לא אומר כלום.

יוסי חביליו:

לא, אבל מה הוא יכול לעשות?

אמי ארבל:

מוסדות ציבור ושימוש עזר בשימושים נלווים. זה מה שהוא יכול.

חיים כהן:

אמי, הרי מה יקרה? אני מכיר אותם. הם דבר ראשון מאשרים את הבסיס. אחר כך עושים שינוי ייעוד, ואחר כך, (לא ברור) סיטואציות, אתה יודע, חותכים את זה, חותכים את זה, בסוף אתה שוכח מה היה המקום, מה קרה באמצע, מה קרה אחרי זה. עזוב אותי מכל השטויות האלה, צריך להעניף את זה וזהו.

אמי ארבל:

במידה והיא אומרת שהיא לא (לא ברור),

אדיר שוורץ:

מה זה?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לבדוק אחר כך.

אמי ארבל:

מה יש לבדוק?

חיים כהן:

שום דבר.

אמי ארבל:

אבל זה (לא ברור) איזה שטויות.

חיים כהן:

שום דבר. צריך ל-,

אמי ארבל:

אני חייב להגיד, אליעזר, אני לא אוהב שמרמים אותי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כמוטעה.

אמי ארבל:

אני לא אוהב שמרמים אותי ועובדים עליי ושולחים מכתבים לא נכונים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בסדר.

אמי ארבל:

אני חושב שההמלצה היא סבירה, הגיונית, ראויה,

חיים כהן:

אני מבקש לדחות את זה.

אמי ארבל:

לדחות את התכנית?

אליעזר ראובברגר:

לא, למה לדחות? אם יש לו,

עמנואל זלטס:

לא לדחות.

אליעזר ראובברגר:

להשאיר אותו כמו מלונאות, מה אכפת לך?

חיים כהן:

אה, לא, כמלונאות תשאיר,

אליעזר ראובברגר:

לא, שניה, זה ברור,

ישראל קלרמן:

כמו מלונאות.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראובברגר:

זה ממילא נשאר. כי המלונאות זה תכנית מאושרת.

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע משהו, (לא ברור) ?

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך, אני אגיד לך.

אליעזר ראובברגר:

זה תכנית מאושרת.

יוחנן וייצמן:

אדוני היושב ראש ואמי, אני אומר, בוא נאשר, שוב, לא הרגע כי אי אפשר, אני מדבר, בוא, אתה רוצה תשע קומות? בבקשה. אבל בוא נעבוד משהו כן,

חיים כהן:

לא.

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה,

חיים כהן:

לא.

יוסי חביליו:

לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

תן לי לסיים,

חיים כהן:

לא.

יוחנן וייצמן:

באמת, לא הפרעתי לך. אל תענה לי לא באמצע. אני מבין את הלא, מאיפה בא הלא שלך, ולכן אני רוצה לציין. אני אומר, בוא הנה, יש לנו מדיניות לשטחים כתומים, לצורך העניין מה שנקרא, אותו דבר פה. היה תחנת דלק. הוא ביקש מלונאות, אני לא יודע מה קורה עם תמ"א 2,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא כתום פה.

אמי ארבל:

לא, הוא אומר, תחנת דלק זה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

זה היה ייעוד של תחנת דלק.

אמי ארבל:

אז בוא נפקיע 60% (לא ברור) איפה לעמוד באמצע המגרש.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה.

אליעזר ראוכברגר:

כל המגרש 400 מטר, מה יישאר לו?

אמי ארבל:

(לא ברור) אליעזר, לא בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

150 מטר? שנינו יחד לא עובר.

יוחנן וייצמן:

שניכם לא נותנים לסיים.

אליעזר ראוכברגר:

נו? אוקי.

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אמי ארבל:

לי ולך לא יהיה מקום במגרש.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

לא, ברור.

עמנואל זלטס:

לך לבד.

אליעזר ראוכברגר:

לא רק בשכיבה, בעמידה גם.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בוא נבקש ממנו הפרשה ראויה מאד (לא ברור) לתת לו את זה.

אמי ארבל:

למה?

חיים כהן:

אני לא מוכן,

יוחנן וייצמן:

למטה, מצידי שייתן מתנ"ס בגודל 500 מטר.

חיים כהן:

יוחנן.

אמי ארבל:

לא, זה לא מעשי.

עמנואל זלטס:

לא יהיה שווה לו, כי (לא ברור) לוקח לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה כמו קונוס. כל הבניין הזה יהיה כמו קונוס אחד. 400 מטר, תיקח קווי בניין, מה יישאר?

ישראל קלרמן:

אבל מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

היה פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני, גם ההמלצה של אמי, אני שומע אותה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ההצעה של אמי.

אליעזר ראוכברגר:

שהיא בעצם אומרת, מה שהיה הוא שיהיה ובמקום מלונאות מבני ציבור.

חיים כהן:

לא, לא, אני אסביר לך מה קורה. מה ההבדל. כשזה מלונאות אני יודע שזה יישאר מלונאות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חיים כהן:

וכשזה כמו ההמלצה של אמי, אז אחר כך מתחיל חלק מהבניין שינוי ייעוד, אחר כך מתחילים לחתוך את זה כמו סלמי, ואתה אף פעם לא זוכר,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה את זה סטייה ניכרת.

חיים כהן:

מה קרה בהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה את זה סטייה ניכרת.

אמי ארבל:

(לא ברור) צריך להגיש תב"ע.

חיים כהן:

מה: אבל אתה אף פעם לא זוכר את התהליך.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חיים, חיים,

חיים כהן:

אתה לא זוכר.

ישראל קלרמן:

איפה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

חיים,

חיים כהן:

אני לא מוכן.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, תעשה את זה סטייה ניכרת.

חיים כהן:

לא מוכן.

ישראל קלרמן:

מה הוא לא מוכן? לא הבנתי, מה אתה לא מוכן? שמה, שיבנה?

אמי ארבל:

לאשר שימוש אחר.

חיים כהן:

לא.

ישראל קלרמן:

מה, מה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל חיים,

אמי ארבל:

הוא אומר, זה לא אמיתי.

ישראל קלרמן:

לא תשע, שבע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל מה שאתה אומר, תעשה סטייה ניכרת.

ישראל קלרמן:

בסדר, מה הבעיה? למה זה מפריע לו?

חיים כהן:

(לא ברור) זה לא מפריע לי? זה כן מפריע לי, לא אוהב את השיטה, לא אוהב את השיטה, לא אוהב את השיטה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי לך, תעשה סטייה ניכרת.

חיים כהן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

ואז הוא לא יוכל לחתוך,

חיים כהן:

אבל גם,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל כל שינוי.

ישראל קלרמן:

אז שימוש חורג.

יוחנן וייצמן:

אבל בזה לייזר צדק בנקודה אחת. בוא, שיגיד לי מה הוא רוצה פה. סמינר,

ישראל קלרמן:

גם אני חושב. לייזר,

יוחנן וייצמן:

בית כנסת,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יותר נורמלי.

אמי ארבל:

אני אוהב את החתך הזה, תראו.

יוחנן וייצמן:

זה נראה סיכה.

אמי ארבל:

אליעזר, אני אוהב את החתך הזה, תראה.

ישראל קלרמן:

זה כשהתלמידים ירוצו למקלט.

אמי ארבל:

זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה קונוס, נו, זה מה שאמרתי, קונוס.

אמי ארבל:

לכן אני מראה את זה.

עמנואל זלטס:

זה המנוף ש-,

יוחנן וייצמן:

גפרור, גפרור.

אמי ארבל:

זה חתך מסוים מאד אבל, כן?

יוחנן וייצמן:

לא, שירה תלמי מאד אוהבת בניינים תמירים.

אמי ארבל:

הכל שאלה של,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה 30 קומות קצת יותר רחב,

אמי ארבל:

זה לא מגרש שיכול להכיל מגרש כזה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, לא רק שהיא אוהבת, היא גם הדביקה בעבר בזה את יואל אבן.

חיים כהן:

מי האדריכל?

יוחנן וייצמן:

מאותו סיבה.

אמי ארבל:

האדריכל,

עמנואל זלטס:

כן, יש, יש, אני אגיד לך מי.

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

חיים כהן:

(לא ברור) מה שאני אומר, זה נראה,

עמנואל זלטס:

אביבית פרישמן.

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים שהיינו צריכים לשבת ולהבין מה קורה.

חיים כהן:

לא יודע. (לא ברור) לא, אתה יודע מה? בסדר, תוריד את זה מסדר היום,

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה פה עם תשע קומות, יש לי בעיה פה עם מה קורה.

אליעזר ראובברגר:

לא, תשע קומות זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראובברגר:

כי זה עוד יותר גרוע, זה עוד יותר, איך אומרים?

יוחנן וייצמן:

תכנית מאושרת, תשע, מה, זה הדרמה?

חיים כהן:

אבל הוא אומר דבר נכון.

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אמר אתמול לאמי. שיבוא הבן אדם,

אליעזר ראובברגר:

מי אמר לך שיש פה חינוך?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הוא אומר, שישביר.

אליעזר ראובברגר:

ישראל, איפה חינוך? על מה אתה מדבר בכלל? עזוב אותי מכתב, תסתכל בתכנית.

יוחנן וייצמן:

אבל איך המכתב הזה,

אליעזר ראובברגר:

מטרת התכנית, תקרא תקנון, מה כתוב. אין חינוך, אין נעליים, כלום.

ישראל קלרמן:

לא תקנון,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה מטרת התכנית, זה תקנון. כתוב מבני ציבור, לא כתוב מה.

חיים כהן:

כלום.

יוחנן וייצמן:

אז בוא תיכנס לתקנון, בוא נראה מה הם רוצים.

אליעזר ראובברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

הנה, הנה תקנון.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך מה היא כתבה.

אליעזר ראוכברגר:

אז היא כתבה. כל מה שהיא כתבה,

ישראל קלרמן:

אז אמרתי, נשאל.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שהיא כתבה לו זה תורה,

ישראל קלרמן:

אז לכן אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

תורה מסיני?

ישראל קלרמן:

אז לכן אמרתי שייתן הבהרות, זה הכל, מה אמרתי?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, ולחינוך מה?

ישראל קלרמן:

אתה אמרת את זה, מה.

אליעזר ראוכברגר:

לחינוך מה? בית ספר אי אפשר, סמינר אי אפשר, ישיבה,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שצריך חצרות, אין חצרות. 400 מטר מגרש.

חיים כהן:

אז אני אמרתי לך, זה כמו שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

ישיבה אפשר.

אליעזר ראובברגר:

לא, תלוי מה.

ישראל קלרמן:

ישיבה קטנה.

חיים כהן:

הם משנים את הייעוד,

אליעזר ראובברגר:

זה על יסודי, זה גם צריך חצרות. על יסודי.

חיים כהן:

אחר כך מתחיל במגורים חלקים חלקים, ואחר כך,

אמי ארבל:

זה מה שרשום, מסחר, מוסדות ציבור, שימוש עזר, ושימושים נלווים.

אליעזר ראובברגר:

הנה, זה מה שכתוב גם פה, במה שאני הקראתי קודם.

אמי ארבל:

נכון, נכון, נכון.

אליעזר ראובברגר:

אותו דבר.

אמי ארבל:

אנחנו אמרנו, המסחר מיותר, לא צריך מסחר,

אליעזר ראובברגר:

הנה, בעמוד 52.

יהודה פרוידינגר:

מסחר זה לא טוב.

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו צריכים לקבל הסבר.

ישראל קלרמן:

אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אני לא יודע. צריך לשמוע ממנו, אמרתי לך את זה,

אריאל גולן:

זה לא מסחר ממול, זה היציאה של מאה שערים.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לכן אמרתי, בוא נשמע אותם.

אמי ארבל:

(לא ברור) לא רחוב מסחרי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן זה ממש אמין, מה שהיא כותבת.

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

ישראל קלרמן:

לכן אמרתי, בוא נשמע.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אמרתי לך, כל התהליך,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

פרנק ליימן כותבת במפורש, כותבת (לא ברור) אבקש לא להתייחס להמלצת (לא ברור) במירכאות, ניתן לראות אותה כמבוטלת.

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

חיים כהן:

אמרתי לך, כל התהליך,

יהודה פרוידינגר:

שטיבל של ברלנד, אפשר שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

שטיבל של ברלנד.

יוחנן וייצמן:

כן. זה גם פתרון.

אליעזר ראוכברגר:

שטיבל של ברלנד ב-,

יהודה פרוידניגר:

בתחנת דלק.

אליעזר ראוכברגר:

עם המפלסים האלה, כמו שאמי הראה? זה פאראנצ'עס. פאראנצ'עס.

חיים כהן:

טוב, מה מחליטים? להוריד את זה, שיציגו מה הם רוצים?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא, פאראנצ'עס.

חיים כהן:

שיציגו את זה כמו מה הם רוצים, זה ההמלצה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

כן, השאלה מה יקרה אם זה ישובץ למחוזית.

חיים כהן:

אני אגיד מה פתאום, אני אעמוד על זה שלא ידונו בזה בגלל שיש פה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המחוזית פראי אדם, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

זה הוא, הוא יושב שמה.

חיים כהן:

אני יושב שם.

יוחנן וייצמן:

מה זה הוא?

חיים כהן:

אני יושב שם.

יוסי חביליו:

לא, אני אומר, אמי,

יוחנן וייצמן:

הוא יושב שמה, ואז?

יוסי חביליו:

(לא ברור) ההמלצה של אמי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להוריד מסדר יום.

אמי ארבל:

אני חושב שההמלצה ראויה, נכונה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

ההמלצה היא סבירה, אני לא (לא ברור),

חיים כהן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה זה נקרא סבירה? אבל גם אתה לא יודע לומר במדויק.

אמי ארבל:

נכון.

חיים כהן:

נו, אז מה?

אמי ארבל:

אין מחלוקת שבאזור הזה חסרים שטחים חומים, לצורך העניין. בין אם זה יהיה בסוף, לא יודע מה, ישיבה או,

חיים כהן:

זה לא יהיה חום, זה לא יהיה חום בסוף. בסוף זה לא יהיה חום, בסוף הם יגלגלו את זה בצורה כזאת,

ישראל קלרמן:

אבל מה מפריע לך?

חיים כהן:

מפריע לי השיטה, הצורה,

ישראל קלרמן:

אה, למה מגישים ככה (לא ברור) ?

חיים כהן:

(לא ברור) תגיד,

ישראל קלרמן:

אה, הבנתי.

חיים כהן:

אתה לא רוצה, תגיד.

ישראל קלרמן:

למה באמת הם לא הגישו מגורים, כי הם לא יכולים?

עמנואל זלטס:

סעיף 7,

חיים כהן:

כי לא יודע מה הם רוצים.

יוחנן וייצמן:

לא, כי מי ייתן להם להפוך, זה היה דלק, זה היה ייעוד אפור.

ישראל קלרמן:

דלק למגורים לא נותנים?

יוחנן וייצמן:

זה היה ייעוד אפור ועשו את זה מלונאות.

חיים כהן:

אני אגיד לך, אמרתי לך,

ישראל קלרמן:

יש תהליך.

חיים כהן:

היה להם את התהליך, הם קיבלו יותר אחוזים ממה שהיו צריכים לקבל,

יוחנן וייצמן:

כי זה מלונאות.

חיים כהן:

בגלל שזה מלונאות.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

חיים כהן:

אבל עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אם הם היו באים עם בניין של בוא נאמר חמש קומות, שש קומות למגורים, לא היה אכפת לי.

חיים כהן:

סליחה,

ישראל קלרמן:

אמי, כן?

חיים כהן:

אני אסביר לך מה כאן קורה. ברגע שאמי,

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה שליזר אומר.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

אם הם היו באים עכשיו עם הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם היו באים עם שש קומות למגורים.

אמי ארבל:

אמרתי להם, הצעתי להם את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, אתה רואה? ברוך שכיוונתי.

חיים כהן:

אני אסביר לך מה קורה.

אליעזר ראוכברגר:

ברוך שכיוונתי.

חיים כהן:

ליזר, אני אסביר לך מה קורה. כשהגישו תכנית,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ברור, כן.

ישראל קלרמן:

אז למה הם לא עשו את זה?

חיים כהן:

כשהגישו תכנית הם,

אמי ארבל:

אני לא יודע.

חיים כהן:

שניה, ישראל, אני אגיד לך.

אמי ארבל:

לא יודע.

חיים כהן:

כשקנו, מי שקנה או לא קנה, לא משנה, הגישו תכנית, אמרו להם, תשמע, כדי לקבל את,

אמי ארבל:

יותר קומות,

חיים כהן:

X יותר קומות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מוסדות חינוך.

חיים כהן:

זה רק, לא, זה רק מלונאות.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

חיים כהן:

ואחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים,

חיים כהן:

עושים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

חיים, תרגיע, חיים, תירגע. חמש קומות מגורים זה פי 50 יותר מ-9 קומות ציבור.

חיים כהן:

אבל הם לא רצו.

ישראל קלרמן:

הם לא יודעים את זה. הם לא יודעים את זה.

חיים כהן:

הם לא רצו.

ישראל קלרמן:

הם לא יודעים את זה.

חיים כהן:

הם לא רצו.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמי ארבל:

אפשר לכתוב שהוועדה לא מתנגדת לחלופה של חמש קומות מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

ישראל קלרמן:

כן, יאללה. תכתוב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, מצוין.

ישראל קלרמן:

שיבואו כמו בני אדם.

חיים כהן:

לא,

אדיר שוורץ:

חיים גילה לפרוטוקול את כל השיטה, זה לא טוב.

(צוחקים)

חיים כהן:

לא, אני עדיין חושב,

אדיר שוורץ:

עכשיו זה יהיה נגיש.

חיים כהן:

לא צריך לכתוב את זה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

חיים כהן:

שיציגו מה הם רוצים. אם הם אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו יכולים להגיד מה הוועדה רוצה.

חיים כהן:

בסדר, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה רוצה או ממליצה או מציעה או מוכנה, איך שתקרא לזה, מגורים חמש קומות, כלכליות? פי 2, פי 4, מה.

חיים כהן:

מה השאלה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

כשפה במגורים אנחנו יודעים מה הם ירצו,

חיים כהן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ובמבני ציבור אני לא יודע מה יהיה.

חיים כהן:

צודק.

אריאל גולן:

(לא ברור) דיור מוגן לפי סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

ודרך אגב, אין לי בעיה שיהיה גם כמובן חזית מסחרית מתחת המגורים, עוד קומה.

עמנואל זלטס:

זה כתוב, זה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עליי.

אריאל גולן:

לא, הוא אומר שלא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהצעה. מה?

אריאל גולן:

בהצעה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא אכפת לי. חזית מסחרית זה בסדר גמור.

חיים כהן:

כן. מאפיית מצות.

אליעזר ראוכברגר:

לא מאפייה, לא תעשייה.

חיים כהן:

צוחק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, סופר, אני יודע,

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו שמה חנות של גרליץ, לא משנה.

חיים כהן:

(לא ברור) קופת חולים בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו חנות של גרליץ, מה זה משנה, נו באמת. לא, אנחנו מדברים על ה-, איך קוראים לזה.

יוסי חביליו:

אבל השבע נשאר?

ישראל קלרמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יוסי חביליו:

השבע נשאר?

אריאל גולן:

לא, השבע כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מציעים לו לעשות מגורים חמש.

יוסי חביליו:

חמש קומות?

אליעזר ראוכברגר:

מגורים, ולא שבע.

יוסי חביליו:

סך הכל חמש, או לא סך הכל חמש?

ישראל קלרמן:

סך הכל.

אליעזר ראוכברגר:

פלוס אחד חזית מסחרית.

אמי ארבל:

חמש,

יוסי חביליו:

סך הכל שש?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

לא, חמש מגורים.

ישראל קלרמן:

לא, חמש, כשלמטה מסחרי חזית.

אליעזר ראוכברגר:

מסחרי.

אמי ארבל:

חזית (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר, אם זה לא משפיע, מה שאתה אומר, אין לי בעיה.

יוסי חביליו:

אמי, זה בסדר מבחינתך?

אמי ארבל:

אני הצעתי להם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא הציע להם את זה.

יוסי חביליו:

אז בסדר, אז אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

רק הם לא מבינים את המשמעות כנראה.

אמי ארבל:

או חמש קומות מגורים,

ישראל קלרמן:

לא, או מה שחיים אומר,

אמי ארבל:

או שבע קומות לבניין ציבור.

ישראל קלרמן:

או שהם לא מבינים או כמו שחיים אומר,

יוסי חביליו:

או מה?

אמי ארבל:

או שבע קומות לבניין ציבורי.

ישראל קלרמן:

שהם רוצים תשע בשביל לעשות את זה,

יוסי חביליו:

בסדר. אני אין לי בעיה.

ישראל קלרמן:

לקבל את התשע ואחר כך לעשות מזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

טוב? יופי.

יוחנן וייצמן:

בזה חיים צודק, דרך אגב.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמי ארבל:

טוב.

חיים כהן:

אבל רגע, שניה, אני,

אסף שגיא:

בכל מקרה, תנאי להפקדה צריך להיות סקר היסטורי.

חיים כהן:

לגבי,

יוחנן וייצמן:

אה, בטח, דלק.

אסף שגיא:

כי יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו בבית מלון, אותו דבר.

אסף שגיא:

לא, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל התכנית כבר הופקדה ואושרה, מה אתה רוצה שישתנה?

אמי ארבל:

כתבנו, כתבנו.

יוחנן וייצמן:

יש פה תכנית מאושרת.

אסף שגיא:

כתוב הפקדה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל יש תכנית מאושרת כבר למלון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש פה, זה תכנית שמחליפה תכנית מאושרת.

אסף שגיא:

אין בעיה, אבל היא תכנית חדשה בפני עצמה.

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל מה היה במלון, מה ביקשת?

אמי ארבל:

אז לא היה את הסיפור של זה,

יוחנן וייצמן:

מה היה במלון, מה ביקשת?

אליעזר ראוכברגר:

אולי כבר הוגש, אולי כבר הוגש, ולכן אושר התכנית ההיא.

יוחנן וייצמן:

מה היה במלון?

אמי ארבל:

ניר, לא ביקשתם אבל. ניר.

אסף שגיא:

לא, לא, חייב להיות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, כשאושר בית המלון, ביקשתם?

אסף שגיא:

אני לא יודע להגיד לך.

אליעזר ראוכברגר:

אולי ביקשתם ובוצע?

אסף שגיא:

ואולי לא?

אמי ארבל:

מה אתה מבקש, אסף?

אסף שגיא:

אז בואו נכתוב, ואם בוצע אז בוצע.

אמי ארבל:

מה אתה מבקש, אסף?

אסף שגיא:

תנאי להגשה, הגשת סקר היסטורי ותכנית דיגומים באישור המשרד. ואם היה, אז היה.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהיה שם תחנת דלק.

אסף שגיא:

(לא ברור) סקר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ברור שצריך שם (לא ברור) של איכות הסביבה.

אסף שגיא:

אם הוגש אז הוגש, אין צורך.

אליעזר ראוכברגר:

ככל שבתכנית הקודמת הוגש,

אסף שגיא:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בתכנית המאושרת, לא הקודמת, המאושרת. יש היום תכנית מאושרת לבית מלון.

אסף שגיא:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה להחליף,

אסף שגיא:

תגיד שזה תנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אסף שגיא:

וככל שהוגש אז,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שהוגש בתכנית המאושרת, אין צורך.

אסף שגיא:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

אבל שנייה, לייזר,

ניר מרגלית:

מה זה שונה מ-, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא יודע, הוא, אסף אמר את זה, אני לא אמרתי את זה.

ניר מרגלית:

לא, לא, אני שואל את אסף.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה שואל את אסף.

אמי ארבל:

זה לא כתוב בצורה הזאת ספציפית, אבל בסדר. זה כתוב בסעיף אחד מעל. לא משנה.

חיים כהן:

(לא ברור) שש קומות, אני חושב שגם צריך שיציגו.

יוחנן וייצמן:

אני גם רוצה שיציגו.

אמי ארבל:

מה, את מה?

חיים כהן:

את הסעיף השני,

אליעזר ראוכברגר:

לא כתוב סעיף חינוך.

חיים כהן:

כן, הוא כתב.

אמי ארבל:

מה, מה, איפה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה כתבת חינוך?

אמי ארבל:

על מה מדברים כרגע?

חיים כהן:

לא, מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

מבני ציבור, לא חינוך.

חיים כהן:

מבני ציבור, אבל גם שיציגו.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שמה שלוחת מתנ"ס,

חיים כהן:

שיציגו מה.

אמי ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

אבל זה פרטי.

אמי ארבל:

זה שטח פרטי. מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

זה פרטי, לא של העירייה.

חיים כהן:

אני לא אמרתי שזה לא, לא משנה אם זה פרטי.

אמי ארבל:

הם לא יודעים מה הם רוצים כרגע.

חיים כהן:

ברגע שאתה,

יוחנן וייצמן:

אז בחיך, מה אתה עושה תכנית?

אמי ארבל:

אתה שואל אותי? לא אני הגשתי אותה.

יוחנן וייצמן:

אני לא שאלתי אותך.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בשלב ההיתר.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר.

חיים כהן:

מה בהיתר?

אליעזר ראוכברגר:

הוא יבוא, יעשה לך היתר למשהו,

אמי ארבל:

הוא יצטרך להראות את השימוש הספציפי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יצטרך להציג את השימוש בהיתר.

חיים כהן:

טוב. אוקי, אז תכניסו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

בסדר.

אמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תיק 1392984

אמי ארבל:

תכנית 9 בסדר היום, תכנית 1392984, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בית חנינא, תכנית שמציעה בניין חדש בן שש קומות, ממליצים להפקיד בהתאם למדיניות.

יהודה פרוידינגר:

איפה זה? איפה הבניין? איפה הבניין?

אמי ארבל:

(לא ברור) להראות את הבניין.

יהודה פרוידינגר:

אגב, דיברתי עם (לא ברור), בניין ליד תחנת המשטרה. שלחתי להם את התכנית,

אמי ארבל:

פה.

עמנואל זלטס:

כן?

אמי ארבל:

פה, באמצע,

יהודה פרוידינגר:

איפה, מה זה הכבישים?

אמי ארבל:

פה.

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

תיק 1096874

אמי ארבל:

בסדר. תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1096874, תכנית שחוזרת אלינו פעם חמישית, אני חושב, בית ספר אפיקים ברמת אשכול. זה היה סמכות מקומית, עבר לסמכות מחוזית, עבר עוד פעם, חזר עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו חזר עוד פעם למקומית.

אמי ארבל:

סופי בסמכות מקומית ואנחנו ממליצים להפקיד.

אריאל גולן:

מה יש שמה בתכנית?

אליעזר ראוכברגר:

חינוך מיוחד.

אמי ארבל:

תוספת אגף.

אריאל גולן:

לא, יש שם בית כנסת אני מבין? כמה אגפים?

אליעזר ראוכברגר:

לא זוכר.

אמי ארבל:

זה בניין אחד של חמש קומות.

אריאל גולן:

שלושה אגפים?

אמי ארבל:

לא, לא, זה בניין אחד, בניין אחד.

אריאל גולן:

מה שכתוב.

אמי ארבל:

זה כבר היה פה חמש פעמים בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל בחומר,

אריאל גולן:

ראיתי.

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש.

אריאל גולן:

שלושה אגפים, אגף אחד בית כנסת, אגף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה חוזר רק בגלל שינוי,

אמי ארבל:

כן, רק הסמכות.

אליעזר ראוכברגר:

הסמכות.

אמי ארבל:

תכנית 11,

אריאל גולן:

(לא ברור) חינוך מיוחד, בתור מוסד?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כן. תכנית 11 בסדר היום, תכנית 11,

אריאל גולן:

יש פה בלגן ב-,

יוסי חביליו:

רגע, אני יוצא, הגשתי התנגדות פה, תרשמי בפרוטוקול.

אריאל גולן:

יש שמה בלגן בהמלצה.

יוסי חביליו:

ותגידי, תוכלי כבר באותה הזדמנות,

אליעזר ראוכברגר:

בבית חנינא?

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אריאל גולן:

שניה.

אמי ארבל:

בסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ב-11.

מיכל כהן:

ב-10!

יוסי חביליו:

אני מודיע לפרוטוקול כי הגשתי התנגדות,

אריאל גולן:

לייזר, תסתכל פה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה, ב-11?

יוסי חביליו:

ב-11.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אז מי אמר (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

לא, ואם כבר אני הולך, מה שאחרי זה לא חשוב לי,

מיכל כהן:

אה, נכון, 10,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, תחכה.

יוסי חביליו:

מה, אני אמתין בחוץ?

אליעזר ראוכברגר:

שתי דקות, מה.

מיכל כהן:

למה הגשת התנגדות?

אדיר שוורץ:

שתי דקות זה לא יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא? למה, זה, יש לך גם כן מה לומר פה, אדיר?

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה תיק,

עמנואל זלטס:

אם הוא יצא זה יהיה שתי דקות, אם הוא יישאר זה יהיה,

מיכל כהן:

אולי זה מהר.

יוסי חביליו:

אם זה מהר אז אני אחזור מהר.

אליעזר ראוכברגר:

צא למרפסת לסיגריה, נו.

תיק 1144179

אמי ארבל:

תכנית 1144179,

יוסי חביליו:

בסדר, תן לי לקחת את הדברים.

אמי ארבל:

זה תכנית ברחוב כצלסון 6, אפשר לראות את הבניין, נמצא כאן, התכנית למעשה מציעה להרוס את הבניין, להציע שני בניינים, אני מראה לכם רגע פה, שני בניינים, רגע, שני בניינים כאלה. בחדר אפשר לראות פה בצד ימין למטה, למעשה זה יוצא שמונה קומות מעל רחוב כצלסון, לרחוב טשרניחובסקי שיותר נמוך יוצאות פה עוד ארבע קומות. התכנית הופקדה, גם אנחנו חשבנו שהיא ראויה ונכונה ותואמת את המדיניות. הוגשו פה התנגדויות של, רגע,

אליעזר ראובברגר:

דיירים בשכונה.

אמי ארבל:

יש פה 11 התנגדויות, חלק על ידי דיירים בשכונה שטוענים לחריגה מתכנית האב, מתחם B, מוצעת תכנית גבוהה, 12 קומות לטשרניחובסקי גבוה מדי, לא מציעה שטח ירוק, עומסי תנועה, בעיות חניה, לא צריך לעשות מסחר. עוד דיירים בשכונה,

יוסי חביליו:

מיכל, רשמת שאני לא משתתף?

מיכל כהן:

כן, כן.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, כן, יוסי.

אמי ארבל:

מדברים על פסק הדין שהתקבל בתכנית שמתחת, שזה תכנית,

יוסי חביליו:

שלא יבוא אלי מלכה, יעשה לי בעיות ברמאות.

אמי ארבל:

מתייחסים לפסק הדין שהיה בתכנית שהוגשה על ידי העירייה במתחם מתחת, למעשה רואים את זה כאן, כאן, המתחם הגדול הזה, אושרה פה תכנית על ידי העירייה לפינוי בינוי והגיע לבית משפט, בית משפט חשב ש-, היה פה מגדלים פשוט ובית המשפט החזיר את זה לדיון בוועדה המחוזית. בתכנית הזאתי אין מגדלים כמו שאמרתי, רק שמונה ו-12 קומות. שמירה על צביון השכונה, תכנית האב, כניסות ויציאות.

אריאל גולן:

מה יש בהפרשות ציבוריות?

אמי ארבל:

תיכף אני אגיד. עוד דייר, דיירים בשכונה, ביטחון ובטיחות, אפשרות תוספת של ההיקפים האלה, פריצה של תכנית האב, שינוי אופי השכונה, עקירת כל העצים, מצוקת חניה, אזור עמוס תנועה, די חוזר על עצמו. סיגלית, עוד דיירים גם כן בשכונה, שוב חוזר, אחוזי בנייה, מתחם B, חפירות, עצים, חלחול מי נגר, חסימת אור ושמש. עוד דיירים, דיירת מכצלסון 2 מתנגדת לבנייה גבוהה בשכונה קטנה וצפופה, עומסים, אין צורך במסחר, תנועה, תיאום בין שתי התכניות, ומבקשת התייחסות מיוחדת לפנינה המיוחדת הזאת בעיר. כצלסון 8 זה כמה דיירים, חסימת אור ואוויר, מרחק בין הבניינים, פגיעה בפרטיות,

אליעזר ראוכברגר:

חוזר על עצמו.

אמי ארבל:

הנושא של העצים, כן, די חוזר על עצמו. גם דורית פרי, הוגשה התנגדות שסך הכל די דומה, המינהל הקהילתי הגיש התנגדות גם כן, גם, חוזר על עצמו סך הכל באותם טענות. ויוסי חביליו, גם כן, הנושא של השכונה, בינוי שמתיר עד שש קומות, פסק הדין.

אליעזר ראוכברגר:

וגם המדיניות.

אמי ארבל:

(לא ברור) שכונתית וכולי וכולי. אנחנו ענינו, סך הכל התכנית בעינינו כן תואמת למדיניות שדיברה על שמונה קומות מהרחוב העליון ובטופוגרפיה יוצא באמת 12 לכיוון הפרויקט שמתחת, אבל סך הכל אני חושב שמבחינת תכנית בינוי הלוואי שכל התכניות פינוי בינוי שיהיו כאלה יחסית מצומצמות וסבירות בחתכים שלהם. אין פה משהו דרמטי מבחינת התכנון, סך הכל הבניין במצב הנכנס הוא כן שיכון גדול ומשמעותי שצריך התחדשות עירונית, לכן את רוב ההתנגדויות דחינו והתייחסנו והסברנו גם למה אנחנו דוחים את ההתנגדויות. קיבלנו כמה דברים קטנים בנושא של עצים, בנושא של תמהיל, אבל סך הכל הכל מפורט,

אדיר שוורץ:

ביחס לתכנית האב הם טוענים שיש חריגה. תנמק למה אין.

אמי ארבל:

אנחנו, אמרתי, אני לא חושב. תכנית האב דיברה שבמגרשים ההם שני מבנים ויותר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה הם קיבלו חלקית את ההתנגדות.

אמי ארבל:

שטחי הבנייה ייקבעו בהתאם לתחשיב שמאי,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל סעיף 3, אדיר.

אמי ארבל:

מספר הקומות יהיה 8 מעל הכניסה הקובעת, שזה 8 מעל כצלסון כמו שמופיע פה, וטופוגרפיה, תמיד יש לפעמים טופוגרפיה שיורדת יותר נמוך,

אדיר שוורץ:

האמת שזה אזור שיש בו הרבה משחקי טופוגרפיה כזאת.

אמי ארבל:

כל השכונה היא בדירוג נורא גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

היא נורא,

אמי ארבל:

נכון. אנחנו חושבים שזה כן תואם.

אליעזר ראוכברגר:

נורא משופעת.

אריאל גולן:

אזור הררי.

אמי ארבל:

אנחנו חושבים שזה כן תואם.

אליעזר ראוכברגר:

אזור הררי.

אמי ארבל:

אנחנו חושבים שזה כן תואם. נכון שלכיוון מערב, נקרא לזה, לכיוון הפרויקט השני יש בניין שיוצא 12 קומות, אבל ב-,

אדיר שוורץ:

שמאות?

אמי ארבל:

הם הגישו שמאות. המכפיל פה הוא לא כזה גדול, אני חושב.

אדיר שוורץ:

הם אומרים שהם חוצים את ה-18%.

אמי ארבל:

אני לא יכול לדעת (לא ברור) כמובן. זה נבחן שמאית על ידי הוועדה המחוזית.

אריאל גולן:

מה הפרוגרמה הציבורית (לא ברור) אני רואה,

יוחנן וייצמן:

זה כזה מתוק, המשפט 'נבחן על ידי הוועדה המחוזית'.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב לך בסעיף 6.

אמי ארבל:

לא, אין לי משהו יותר חכם להגיד, אני יודע.

אריאל גולן:

לא כתוב מה יש.

אמי ארבל:

יש פה היום,

אליעזר ראוכברגר:

למה? (לא ברור) זה לא,

אדיר שוורץ:

וייצמן, תגיד מה שהתחלת.

יוחנן וייצמן:

אמרתי שמתוק 'נבחן על ידי הוועדה המחוזית'.

אמי ארבל:

אין לי משהו אחר להגיד.

יוחנן וייצמן:

בוא נגדיר אותם כאוסף שלומיאלים.

אדיר שוורץ:

את השמאים של המחוזית או את כל ה-,

יוחנן וייצמן:

את כל מה שקורה שם.

אריאל גולן:

אמי, אפשר לדעת מה ההפרשות הציבוריות שיש שמה?

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו השלומיאלים.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה שמאים יותר טובים, יש פחות טובים.

יוחנן וייצמן:

דיברתי על פרשנות. דיברתי על פרשנות.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמאים שאני חושב שהם מקצוענים.

אמי ארבל:

600 מטר עבור מבני ציבור, מה השימושים, שניה אני אגיד לך.

אדיר שוורץ:

הטענות על חוסר התיאום עם התכניות השכנות?

אמי ארבל:

זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

את המסחר אתה משאיר, נכון?

אמי ארבל:

כן, זה לא מסחר גדול.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מסחר קטן, שכונתי,

אדיר שוורץ:

אני מאד בעד להשאיר את המסחר.

יהודה פרוידינגר:

מה על רחוב הרצוג?

אריאל גולן:

רחוב הרצוג.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שכונתי מקומי.

אמי ארבל:

(לא ברור) מסחר לכל אורך ה-,

אדיר שוורץ:

כן, זה כזה משרדון או,

אמי ארבל:

השכונה מאד התנגדה למסחר, להיקפי המסחר פה, אני לא כל כך, לא הבנתי גם אז למה בתכנית האב, בסך הכל זה משהו מקומי קטן ויכול להיות בהחלט ראוי,

אדיר שוורץ:

לא, אני בעד המסחר, להשאיר.

אריאל גולן:

אני אגיד לך משהו, יש להם כנראה טראומה מהמסחר שמה, שיש שם איזה מחסן ברחוב שיוצא מטשרניחובסקי, מחסן של זול טוב.

אדיר שוורץ:

אוקי.

אריאל גולן:

יש שמה,

אדיר שוורץ:

על הפינה.

אריאל גולן:

(לא ברור) למטה,

אמי ארבל:

המכפיל פה אגב 3.2, שזה מכפיל יחסית נמוך.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מכולת על הבית, זה טענה.

אמי ארבל:

בשאלת השמאות, וייצמן, מכפיל 3.2.

יוחנן וייצמן:

כן, 3.2 זה בסדר.

אמי ארבל:

זה נראה לי סביר, כן, לא. הלוואי וכולם היו מכפיל 2, אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

שימושים ציבוריים יש לנו פה, מעונות יום, 441 מטר וחצר, ועוד מעלית ציבורית שמגשרת בין הפרשי הטופוגרפיה, שזה מאד חשוב וראוי וצריך.

אדיר שוורץ:

בשימושים יש פה גמישות?

אמי ארבל:

לא, זה מעונות יום. מעונות יום זה,

יהודה פרוידינגר:

מעלית ציבורית הם צריכים לבנות את המעלית או,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) חייבים,

יהודה פרוידינגר:

במעלית הציבורית, עד איזה שלב הם צריכים לעשות? (לא ברור) המעלית?

אמי ארבל:

התכנית לא קובעת (לא ברור),

חיים כהן:

אז מה, זה לא יהיה.

יהודה פרוידינגר:

אז מה זה מעלית ציבורית?

אמי ארבל:

לא, הם חייבים לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה כמו כל הדברים שאנחנו עושים פה מעליות בעיר.

אמי ארבל:

זה כמו כל הפרשה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

כל הפרשה ציבורית זה,

אמי ארבל:

(לא ברור) בעצם של הרכבת.

אסף שגיא:

זה העירייה כאילו?

אמי ארבל:

בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

אחת מהחברות, או עדן או מוריה,

אסף שגיא:

אה, אבל תחת,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אסף שגיא:

אוקי.

חיים כהן:

אוקי, אבל כשאנחנו אומרים,

יהודה פרוידינגר:

אבל מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמו כל הדברים הציבוריים שבונים בעיר.

יהודה פרוידינגר:

פה צריך לדעת כשמטילים עליו מעלית ציבורית, מה זה אומר, עד איזה שלב זה אומר.

חיים כהן:

(לא ברור) זה לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

זה בשלביות, זה בשלביות.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה בשלביות, אז זה כן.

חיים כהן:

הוא כותב משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, בסדר, שאמי יענה על זה. כמו מעון יום, אותו דבר.

חיים כהן:

אבל מעון יום כתוב, הוא צריך לבנות מעון יום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

פה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אז שיכתוב.

חיים כהן:

למעלית.

אמי ארבל:

תנאי לקבלת היתר אכלוס יהיה השלמת המעבר הציבורי כולל האמצעים המכניים. כן, זה כלול ב-,

חיים כהן:

בסדר.

אמי ארבל:

לדעתי זה סביר.

חיים כהן:

זה תשובה.

אמי ארבל:

תכנית סך הכל סבירה ו-,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אתה רוצה עוד משהו?

אדיר שוורץ:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. צדקתי, שתי דקות. טוב, אז אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כולם? כן. הלאה.

תיק 917138

אמי ארבל:

תכנית 12 בסדר היום, תכנית 917138, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון בהתנגדויות, יש פה מתחם שנקרא,

חיים כהן:

אני נגד התיק.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה?

חיים כהן:

(לא ברור) לי את הויזה.

אמי ארבל:

אה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה שום דבר, זה סתם,

אמי ארבל:

לא,

אדיר שוורץ:

תעשה תנאי ל-, תנאי להיתר, ויזה לחיים כהן.

אמי ארבל:

יש פה התנגדות של האמריקאים,

אליעזר ראובברגר:

בוא הנה, אתה, אני בעד, אבל זה אומר שאתה כולא אותו שלוש שנים בארץ.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

כי עד שזה יגיע ההיתר, לא דיון בוועדה בהיתר, עד שיגיע דף כחול? שנתיים מינימום. שנתיים אתה רוצה להשאיר אותו פה?

יוחנן וייצמן:

תקשיבו לאמי, תקשיבו לאמי.

אמי ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראובברגר:

זה עונש.

אמי ארבל:

אני רק אגיד, התכנית,

אדיר שוורץ:

שחיים (לא ברור),

חיים כהן:

למה (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז הוא יכול לבקש את זה גם בלי קשר.

אמי ארבל:

המתחם הוא מתחם מגורים במגרש גדול וריק.

אדיר שוורץ:

אתה אומר, (לא ברור),

אמי ארבל:

תראו, המגרש גדול וריק,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מקסיקני?

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רגע, נו.

אמי ארבל:

יש פה מתחם של כמה חלקות צרות וארוכות למעשה ש-,

ישראל קלרמן:

תנו לו לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, דיפלומט?

אמי ארבל:

כן, זה, לא, לא, דיפלומט. זה המתחם של השגרירות האמריקאית, בצפון זה מגרש מגורים. זה מתחם המגורים.

אליעזר ראוכברגר:

דיפלומט זה המתחם.

אמי ארבל:

דיפלומט זה יותר דרומה, אבל כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מתחם השגרירות.

אמי ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

התכנית למעשה, רואים פה את המתחם של השגרירות, זאת התכנית במגרשי מגורים. התכנית מציעה למעשה שישה,

יהודה פרוידינגר:

איפה השגרירות?

אמי ארבל:

זה השגרירות, כאן. זה ממש מצפון.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אמי ארבל:

יש פה מתחם שהשר עושה, שישה בנייני מגורים, שש קומות מעל הרחוב שזה אופייני לשכונה, שצ"פ שיושב על השכונה כדונם וחצי, ובטופוגרפיה הם מציעים בנייה יותר משמעותית. סך הכל תכנית שתואמה איתנו די מהרגע הראשון,

אריאל גולן:

השצ"פ מה זה, פתוח לשכונה?

יהודה פרוידינגר:

זהו, השצ"פ יהיה פתוח?

אמי ארבל:

כן, וודאי, פתוח, זה שצ"פ שעובר לעיריית ירושלים.

יהודה פרוידינגר:

שניה, כן, אבל אתה יודע, יגידו לך מגורי קונסוליה, צריך חומות,

אמי ארבל:

לא, שניה, תיכף אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

ביטחון,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) ביטחון.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשים בוטקה.

אמי ארבל:

אז אני אומר, המגורים,

יהודה פרוידינגר:

יעשו חומות,

אמי ארבל:

רגע, שום, זה תכנית מגורים לחלוטין, רגילה לחלוטין, איפה שום גדרות. יש פה התנגדות של,

אדיר שוורץ:

אתה יכול להראות את המיקום בבקשה? סליחה.

אמי ארבל:

כן. שניה, אני אראה. יש התנגדות של עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא כל בית קונסוליה אתה שם לו בוטקה. זה לא השגריר יגור שם.

יוחנן וייצמן:

זה לא קונסוליה, תקשיבו לאמי.

אמי ארבל:

יש פה התנגדות של עו"ד שומרון שמייצג את ארצות הברית, שטוען בעצם ששם התכנית מגורי קונסוליה היא לא נכונה והיא מטעה, וזה יוצר רושם שארצות הברית היא עצמה שמייצגת את התכנית ולכן הם מבקשים לא לקרוא לזה ככה, ולכן זה מגרש מגורים רגיל לחלוטין, ואם הקונסולים יגורו פה, אנשים מהשגרירות, הם יגורו כמתחם מגורים רגיל לחלוטין.

אדיר שוורץ:

כלומר, כל אדם מהרחוב יכול לקנות פה דירה?

אמי ארבל:

כן.

חיים כהן:

אני דוחה את ההתנגדות.

אמי ארבל:

כן. ולכן קיבלנו את ההתנגדות בעניין הזה. סך הכל התכנית, כמו שאמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

דוחה את הבקשה לדחייה.

אדיר שוורץ:

אני יודע שהראית אבל לא הייתי מרוכז. אתה יכול להראות את המיקום?

אמי ארבל:

זה החזית, שניה, אני אראה עוד פעם. זה החזית שלכיוון השכונה למעשה, וזה החזית בטופוגרפיה שהיא יותר גבוהה כי זה יורד בטופוגרפיה. זה סך הכל תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה בגובה?

אמי ארבל:

זה שש קומות לכיוון השכונה ויוצא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא ממפלס הקרקע, מהצד השני.

אמי ארבל:

אני אגיד לך כמה זה יוצא לכיוון השני, עוד רגע. לא פה.

חיים כהן:

אז מי היוזם את זה?

אמי ארבל:

בעלי קרקע פרטיים.

חיים כהן:

זה פרטי?

אליעזר ראוכברגר:

שכנראה גם ארצות הברית תקנה מהם דירות,

אמי ארבל:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל העובדים שלהם, בשביל השגרירות. בסדר. או תשכור, לא יודע.

אמי ארבל:

שמונה קומות לכיוון הרחוב התחתון. לגבי המיקום, בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר ששמונה ושש?

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

זה קרקע פרטית כאילו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, קרקע פרטית.

אריאל גולן:

שקיבלו אולי איזה,

אמי ארבל:

סליחה, לא, אני מתקן, זה בחתך אחר היה. עד מקסימום עשר בכיוון התחתון.

אליעזר ראוכברגר:

גם בסדר.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

חיים כהן:

מה ההפרשות?

אמי ארבל:

המיקום, אני חוזר רגע אחורה.

יהודה פרוידינגר:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

שצ"פ.

אריאל גולן:

שצ"פ.

אמי ארבל:

זה מתחם השגרירות, זה שכונת ארנונה, זה המתחם. פה, אם אתם זוכרים, היה תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם שצ"פ גדול.

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

יש שם תכנית גדולה עם בתי ספר.

אמי ארבל:

יש לנו תכנית גדולה שתיכף פה בוועדה כי זה היה בוועדת ערר וועדת ערר קיבלה את הערר בעובדה שאין פה למעשה נספח בינוי וביקשה להפקיד את זה מחדש ותיכף, עוד דקה נראה לכם את זה. אבל בגדול הכל מתואם. יש פה שתי התנגדויות, אמרתי, אחת של ארצות הברית והשנייה של דיירת ברחוב ים המלח 7, ים המלח זה מעבר לכביש למעשה שמאלה. והיא טוענת לפגיעה באיכות החיים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה ים המלח? תראה לנו פה.

אמי ארבל:

זה, הרחוב הזה, פה. דיירת שגרה פה.

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה היא גרה?

אמי ארבל:

פה ממול.

אליעזר ראוכברגר:

אה, פה ממול.

אדיר שוורץ:

השטח תמיד היה בייעוד מגורים, נכון?

אמי ארבל:

נכון.

אדיר שוורץ:

אז מה, אז היא לא יכולה לטעון.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, השאלה מה היה בתכנית הקודמת.

אמי ארבל:

אני מסכים איתה שזה יפגע לה בנוף בכל מקרה בטופוגרפיה,

אמי ארבל:

אזור מגורים 1 שהיה מאושר,

אדיר שוורץ:

גם אם היית בונה שם מלונה.

אמי ארבל:

אזור מגורים 1 שהיה מאושר זה שלוש קומות ויש פה שש קומות, אבל המדיניות השתנתה היום
ואנחנו,

אריאל גולן:

אתה אומר שכן יש פה הפרשות מבונות לבתי כנסת,

אמי ארבל:

כן, יש פה הפרשות מבונות.

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מהשצ"פ?

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

חוץ מהשצ"פ יש גם הפרשות מבונות.

אליעזר ראוכברגר:

יפה מאד.

אדיר שוורץ:

אריאל, אתה בטוח שאתה רוצה שם בית כנסת? הוא יהיה רפורמי.

חיים כהן:

למה?

אריאל גולן:

לא, מה פתאום.

אמי ארבל:

יש פה 750 מטר הפרשות לשטחי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, כל עוד זה עקבי אז זה יהיה אורתודוכסי יותר ממקומות אחרים.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) כנסייה ב-,

אריאל גולן:

דווקא באזור שהתאכלס בארנונה, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה עקבי או פרידמן, כל החבר'ה האלה, הם סופר אורתודכסיים, מה.

אמי ארבל:

אוקי. הוספנו גם פה הערות של מחלקת נכסים, אגב. תכנית 13,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה? רגע, לא שמענו מה ההפרשות.

אמי ארבל:

אמרת. אה, מה ספציפית?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

אה, יש פה 750 מטר, אז אני, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה זה? גני ילדים? מעונות?

אדיר שוורץ:

צריך שמה גני ילדים ליד כל הקריית חינוך שאנחנו בונים?

אמי ארבל:

יש פה 260 מטר שני גני ילדים, פלוס חצרות של 400 מטר ובית כנסת של 490.

אדיר שוורץ:

אמי, צריך שמה את הגני ילדים האלה? אנחנו בונים את הקריית חינוך מטר משם.

אליעזר ראוכברגר:

זה מדיניות תכנון.

אמי ארבל:

כן, כי יש פה לא מעט יחידות דיור שמציעים אז,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור זה?

אמי ארבל:

150, לא, תוספת 153, 220 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, רק בשביל המתחם עצמו אתה צריך.

אמי ארבל:

תוספת של 150. סביר.

אדיר שוורץ:

טוב, יש התייחסות בהמלצה לנושא הגידור? שנבהיר שאין פה.

אמי ארבל:

אין שום גידור פה.

אדיר שוורץ:

אז בוא נבהיר את זה.

אמי ארבל:

שמה?

אדיר שוורץ:

שאין.

אליעזר ראוכברגר:

שהשצ"פ יהיה פתוח,

אמי ארבל:

זה לא כתוב בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שהוא אומר, שהשצ"פ יהיה פתוח,

אמי ארבל:

לא, הוא מדבר על כל המתחם.

אליעזר ראוכברגר:

לכל דכפין.

אדיר שוורץ:

אני בגדול מדבר על כל המתחם. אני מדבר, לא יותרו,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

איפה השצ"פ נמצא?

אליעזר ראוכברגר:

הבניינים, אני לא יכול להגיד ליזם פרטי מה, למי תמכור, למי לא תמכור.

אמי ארבל:

רחוב ים המלח.

אדיר שוורץ:

לא אמרתי למי תמכור. אני אומר, יובהר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר רק על השצ"פ. אני רוצה שהשצ"פ יהיה לשימוש כל תושבי ירושלים.

אדיר שוורץ:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

מי שרוצה, גם הגברת שהתנגדה בים המלח, גם היא תוכל להשתמש.

אדיר שוורץ:

אני לא רוצה, האמת שמלמטה אין גישה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התשריט?

אדיר שוורץ:

אני רוצה שהגישה למתחם תהיה חופשית מכל צדדיו, זה מה שאני רוצה.

יוחנן וייצמן:

אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

בתור בוגר של שנלר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על השצ"פ, אבל עזוב, לשצ"פ, לא ליחידות דיור.

אדיר שוורץ:

אני לא רוצה שם שנלך, זה הכל. לא רק בשצ"פ, אני אומר גישה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב, יחידות הדיור זה של אדם פרטי, אתה לא יכול להגיד לו למי למכור ולמי לא.

יוחנן וייצמן:

אני לא מדבר על גני ילדים, אני מדבר על השצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני מדבר על השצ"פ, אדיר לא מדבר על שצ"פ. אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

אדיר מדבר על השצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

אדיר שוורץ:

אני מדבר גם כאילו על יותר מזה, אבל אפשר להתפשר רק על השצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על השצ"פ.

אדיר שוורץ:

הוועדה מבהירה,

אליעזר ראוכברגר:

הוויכוח ביני לבין אדיר היה על השצ"פ ואתה אומר כמוני, או שהוא לא הבין אותך או שאתה לא הבנת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני,

אדיר שוורץ:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

על השצ"פ ברור,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) גישה לשצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

לכל תושבי ירושלים.

אדיר שוורץ:

זה על הרחוב. אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא על הרחוב?

אדיר שוורץ:

גם מלמטה. אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

הוא על הרחוב?

אדיר שוורץ:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות תכנית פיתוח?

אדיר שוורץ:

למה? שיהיה מדרגות. למה לא?

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות תכנית פיתוח? כן, כן, בוא, אני רואה את השומר פה ליד המדרגות כעת,

אמי ארבל:

(לא ברור) אני אגיד לך למה.

יוחנן וייצמן:

אני אראה לך איפה הבוטקה נמצאת.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל זה ארבע קומות מעל.

אמי ארבל:

אני אגיד לך ,

יוחנן וייצמן:

בדיוק.

אדיר שוורץ:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

ארבע קומות מעל.

אדיר שוורץ:

בסדר, מדרגות.

אמי ארבל:

אני אגיד לך למה.

אדיר שוורץ:

טכנולוגיה קיימת.

אמי ארבל:

שניה, שניה. אניא סביר לך למה לא, רגע, שניה.

יוחנן וייצמן:

זה בדיוק הנושא. בדיוק הנושא.

אמי ארבל:

רק שלא תרצה לי פה מעבר גם.

אדיר שוורץ:

הוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא צריך מעבר,

אדיר שוורץ:

אמי,

יוחנן וייצמן:

אבל צריך לראות שצ"פ נורמלי.

אדיר שוורץ:

אמי, אני אומר להוסיף משפט,

אמי ארבל:

שניה, שניה.

אדיר שוורץ:

הוועדה מבהירה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה,

אדיר שוורץ:

תותר גישה למתחם מכל צידיו.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה לכל יום, אל תספר לי שאתה נותן לי שצ"פ,

אמי ארבל:

תראה.

יוחנן וייצמן:

כשהשצ"פ הוא שטח שלך בעצם.

אמי ארבל:

תסתכל רגע פה, אדיר, בבקשה, תראה.

אדיר שוורץ:

מזה אני חושש.

אמי ארבל:

ממה?

אדיר שוורץ:

ממה שוייצמן אמר ממש כעת.

אמי ארבל:

תסתכל רגע פה. פה, זה רחוב, זה שכונת ארנונה,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

השצ"פ נמצא על שכונת ארנונה,

אדיר שוורץ:

נכון, על ים המלח,

אמי ארבל:

(לא ברור) פה למטה, כמו שאתה רואה, אין שום דבר, יש פה שורת בתים אחת שיש לה פה שצ"פ עצום וגדול,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמי ארבל:

שלא תהיה להם שום סיבה להגיע למעלה. ולכן אני לא חושב ש-,

אדיר שוורץ:

לא, אבל יש לך,

אמי ארבל:

נכון לעשות דרך הבניין בהפרשים של ארבע קומות מעבר בתוך בניין.

אדיר שוורץ:

אבל אלף, יש עניין בקישוריות וחיבוריות ושאפשר להגיע מלמטה למעלה מעוד סיבות, ולא רק לשם שימוש בשצ"פ.

אמי ארבל:

אז יש כביש, הולכים פה על הכביש.

אדיר שוורץ:

אבל אתה רואה איזה מרחק זה להולכי רגל. אני רוצה שתהיה גישה מלמטה.

אמי ארבל:

אני חושב שזה בעייתי.

אדיר שוורץ:

אגב, גם בשביל עובדי הקונסוליה.

אמי ארבל:

בתשריט, הם ילכו גם כן למטה. אבל אני אומר שוב, אני מראה את התשריט שניה. המשמעות של לעבור פה, לעשות פה מעבר, זה בתוך בניין מגורים לעשות מעבר בטופוגרפיה של 4 קומות הפרש, לא נראה לי הגיוני, מה אני אגיד לך.

אדיר שוורץ:

שייבחן.

אמי ארבל:

לא, אין, אני אומר לך, מה זה ייבחן? זה המשמעות. אם אתה רוצה עכשיו לעשות מעבר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בהתנגדויות כעת.

אמי ארבל:

לעשות מעבר בגובה של 4 קומות גובה בטופוגרפיה כזאת,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אני, יש לך,

אמי ארבל:

ברוחב כזה, זה יהיה מדרגות כאלה. זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

יש עוד נספחים? אני רוצה לראות לפחות שמלמעלה השצ"פ הוא נגיש ולא (לא ברור),

אמי ארבל:

הוא במפלס הרחוב לחלוטין, חברים.

יוחנן וייצמן:

זה פתוח מכל הכיוונים?

אמי ארבל:

הם הציעו בתכנית אגב הקודמת שהמפלס היה נמוך בקומה, והוועדה אמרה בצד, תשימו את זה במפלס הרחוב, היום זה במפלס הרחוב לחלוטין, שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

וגדרות?

אמי ארבל:

אין גדרות.

יוחנן וייצמן:

אין גדרות? תראה לי את ה-, יש עוד נספחים?

אדיר שוורץ:

סבבה.

יוחנן וייצמן:

נספח פיתוח?

אדיר שוורץ:

במענה, תראה לי רגע את ההמלצה ביחס להתנגדות על הגידור.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה בנספח פיתוח לראות באמת שאין גדרות. זה יגיע הרי מחר לרשות רישוי, זה אפילו לא יגיע לפה, אף אחד לא יעקוב אחרי זה.

אדיר שוורץ:

צודק, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

יש נספח פיתוח או משהו כזה? אם יש תכנית פיתוח. יכול להיות שאין, לא חייב להגיש תכנית פיתוח לתב"ע.

אמי ארבל:

כן. כתבנו בסעיף 2, לקבל את ההתנגדות בכל הנוגע להצעת המתנגדת לפתיחת שצ"פ מוצע ברחוב ללא חומה וגדר (לא ברור) שיגרמו להגבלת השימוש הציבורי ו/או תפגע במרקם החיוני. התכנית מציעה שצ"פ כלפי ים המלח, נדרש לכך מעבר נגיש מרחוב זה לשצ"פ באופן שייצור המשכיות ונגישות ברחוב ללא קירות תמך, הכל כתוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אדיר שוורץ:

אתה יכול להוסיף את המשפט שתיבחן גישה גם מאחור?

אליעזר ראובברגר:

כתוב.

אמי ארבל:

לא, הוא רוצה מהרחוב התחתון.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

אה, מהלמטה לארבע קומות?

אמי ארבל:

לדעתי, אני לא חושב שזה נכון.

אדיר שוורץ:

ייבחן.

אמי ארבל:

טוב, אם אתם רוצים אני אוסיף אבל,

אדיר שוורץ:

אני רוצה כמה שיותר חיבור לשכונה,

אמי ארבל:

אני גם רוצה, אבל אין שם,

אדיר שוורץ:

כמה שיותר אורגני, כמה שיותר טבעי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל יש דברים הגיוניים.

אמי ארבל:

אבל אין שמה שכונה ואין היגיון בזה.

אדיר שוורץ:

יש היגיון. יש אנשים שגרים למטה, במעלות ארנונה, איך שלא קוראים לזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ים המלח.

אמי ארבל:

ויש להם שצ"פ עצום.

אדיר שוורץ:

למטה. לא, אבל אתה לא רוצה לעלות למעלה רק בשביל השצ"פ. אולי הוא רוצה למעלה כדי להגיע לאוטובוס ש (לא ברור) ?

אמי ארבל:

שילכו ברחוב. אבל זה לדעתי מסבך.

אדיר שוורץ:

אני רוצה לחזק את האמירה שאומרת, אין גידור.

אמי ארבל:

כן, זה כתבתי.

אדיר שוורץ:

אני יודע.

יוחנן וייצמן:

אם הוא אומר את זה ברמה של לבחון אז אה. אפשר גם להשאיר את זה לשלב ההיתר, את הבחינה הזאת.

אדיר שוורץ:

גם בסדר.

אליעזר ראובברגר:

טוב, הלאה? אז אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים שהוספנו.

תיק 1249572

אמי ארבל:

כן, אני רק מוסיף משהו. תכנית 13 בסדר היום, תכנית 1249572, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דב יוסף בית צפאפא, שני בניינים שמציעים 10 קומות, רק"ל נפחי, מה שנקרא. ההתנגדות היא קניינית ואנחנו משאירים את זה לוועדה המחוזית בגדול להתייחס לזה, וגם פה הוספתי הערות נכסים.

תיק 1244417

אמי ארבל:

תכנית 14, 1244417,

אליעזר ראוכברגר:

רצית להגיד משהו, ישראל.

ישראל קלרמן:

כן, אני חושב שזה (לא ברור) לאמי, אמי או,

חיים כהן:

מה זה הערות נכסים?

אמי ארבל:

עין צורים?

ישראל קלרמן:

כן. (לא ברור) מנסים להגיע להסדרים.

אמי ארבל:

עין צורים פנה אליי אתמול היזם ואומר שכנראה שהם מסירים את ההתנגדות ואולי הוא יעביר לי במייל במשך היום, אבל כנראה שהם הגיעו, יש מתנגד אחד וכנראה הגיעו איתו להסכמות, והוא ביקש שאם הוא לא ישלח מכתב, אז בוא נראה אם נשלח לי מכתב, רגע, אני אבדוק, אז הוא מבקש להוריד מסדר היום כדי שכן יגיעו להסכמות.

אדיר שוורץ:

מה זה הסכמות? יש פה רק התנגדות עצמית.

אמי ארבל:

לא, זה לא בדיוק עצמית, זה מתנגד שהגיע להסכמות עם היזם.

אדיר שוורץ:

ואז הוא הגיש בשמו התנגדות עצמית?

אמי ארבל:

הם הגישו ביחד התנגדות, עו"ד אבי פורטל גר שמה והוא מייצג את המתנגד. לי נאמר שהם מבקשים להוריד מסדר היום לצורך סגירת, הסרת ההתנגדות. ככל שיהיה הסרת התנגדות אז בעצם לא יהיה דיון בכלל אז,

ישראל קלרמן:

בסדר.

אדיר שוורץ:

טוב.

אמי ארבל:

אז אנחנו נוריד מסדר היום?

ישראל קלרמן:

הוא לא שלח, אתה אומר.

אמי ארבל:

הוא לא שלח לי, בדקתי במייל עכשיו, הוא לא שלח לי. אז אנחנו נוריד מסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

ירד?

מיכל כהן:

כן.

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לבקשת היום.

אמי ארבל:

כן, לבקשת היום.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

תיק 1318849

אמי ארבל:

תכנית 15 בסדר היום, תכנית 1318849, תכנית בסמכות מחוזית, בית חנינא, תוספת קומות לשלושה בניינים. הוגשה פה למעשה התנגדות עצמית שהם מבקשים להוסיף עוד קומה לאחד הבניינים באותם אחוזי בנייה ותוספת יחידות דיור, וקיבלנו את ההתנגדות העצמית.

תיק 1242817

אמי ארבל:

תכנית 16 בסדר היום, תכנית 1242817, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב זוננפלד 5 בית ישראל. זה בניין חדש, יחסית קטן, הוגשה פה התנגדות למעשה של שכן שטוען למעשה, עמותת מוסדות קרלין.

ישראל קלרמן:

פינסק קרלין.

אמי ארבל:

ויש פה למעשה, כן, פינסק קרלין. יש פה למעשה טענה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יודע על איזה מוקש הוא עלה.

אמי ארבל:

שהיא כנראה נכונה שיש פה, גם מחלקת מידע אמורים לראות את זה, שיש פה, השטח לא מוסדר, וכרגע, כל עוד זה לא מוסדר יכול להיות שהם צודקים בטענה שלהם כי לא ברור איפה עובר הגבול בין החלקות, וכנראה שיש חדר אחד שמשמש את המתנגדים (לא ברור) תכנית,

יוחנן וייצמן:

הם במציאות שמה.

אמי ארבל:

כן, נכון. ולכן אנחנו ביקשנו, בדקנו גם עם מחלקת מידע ואנחנו בעצם ביקשנו, כתבנו לקבל חלקית, וכתבנו, בהתאם לחוות דעת של מחלקת מידע, ניתן לראות כי החלקה רשומה באמצעות רישום של ספר ודף והשטח בה לא ידוע, היות ומפת גוש השומה אינה מדויקת וישנה השגה לעניין הגבולות, יש לפתור את הנושא מול מפי"י. אין אפשרות לוועדה להכריע מה הגבול הנכון ומה לא נכון במקרה זה במיוחד שמדובר בגוש שומה. אחת הדרכים להסדיר את עניין הגבולות ושטח החלקה זה באמצעות תצ"ר לתיקון שטח וגבולות ורישומה הסופי בטאבו, וכן ביקשנו הבהרות בעניין מהמודד של התכנית. אני לא יודע להגיד משהו מעבר לזה. הייתה פה טענה גם, התנגדו פה לגבי המרפסות שאנחנו חשבנו שכן נכון לקבל אותה, אבל דיברה איתי המגישה. יש פה כרגע בתכנית מרפסות,

אדיר שוורץ:

אבל למה לדבר על המרפסות אם אתה לא יכול בכלל להתקדם גם ככה?

ישראל קלרמן:

שניה, שניה.

אמי ארבל:

לא, אני מתקדם כרגע, צריך לבקש הבהרות מהמודד שיפנה למפי"י ויראה איפה הגבול הנכון ויתקנו את זה, אבל כרגע התכנית מתקדמת.

אדיר שוורץ:

זה לא תוקע.

אמי ארבל:

זה לא עוצר אותה. כן.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו בהפקדה, אנחנו בהפקדה החלטנו עם המרפסות.

יוחנן וייצמן:

כן ביקשנו מרפסות.

אמי ארבל:

כן. מה שאני,

אדיר שוורץ:

זה הבניין של המאפייה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לחזור,

אמי ארבל:

לא מרפסות סוכה, מרפסות מקורות אחת מעל השנייה כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו דיברנו על מרפסות סוכה.

אמי ארבל:

אז כרגע התכנית היא לא. היא באמת ביקשה שאנחנו כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני מציע לחזור,

אמי ארבל:

שכן יהיה מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לחזור למה שהחלטנו בהפקדה.

ישראל קלרמן:

כן, לייזר, ואז היא אומרת שהיא תעשה גם,

אמי ארבל:

חורים.

ישראל קלרמן:

כן, עם חורים בזה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, כתוב, מרפסות יש להציע, אני אומר עכשיו בהפקדה. יש להציע, כאילו, אני מקריא מההפקדה. יש להציע לכיוון הרחוב מרפסות זיז עבור סוכות בלבד. המרפסות יתאימו למרקם ההיסטורי. זה בסדר.

ישראל קלרמן:

אז היא אומרת שהיא תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה, כאלה חללים בשביל סוכות?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

חללים. ומה שהוא אומר לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר עניין תכנוני, אני מדבר עכשיו ברמה העקרונית.

אמי ארבל:

אגב,

אדיר שוורץ:

ברור שצריך שם מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

אדיר שוורץ:

אחרת יהיה לך לא חוקיות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

אדיר שוורץ:

זה מעל המאפייה שם?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בצמוד.

עמנואל זלטס:

אחרת זה יהיה על הכביש.

אמי ארבל:

אני רק אומר שזה חוזר על עצמו (לא ברור),

אדיר שוורץ:

מה?

עמנואל זלטס:

אחרת זה יהיה על הכביש.

אמי ארבל:

מחלקת נכסים מתנגדת באופן עקבי למרפסות מעל הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

גם פה הם הגישו התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

אני אגב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז חזרת על מה שכתבנו בהפקדה?

אמי ארבל:

כן. הוועדה סבורה (לא ברור) מרפסות סוכה בלבד מעל תחום הדרך.

ישראל קלרמן:

אתה יכול לכתוב לגבי הגובה, שזה (לא ברור),

אמי ארבל:

לא, זה לא משנה, זה פתיר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, גם אתה כתבת את זה. אין הצדקה להוציא מרפסות,

אמי ארבל:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שאינן מרפסות סוכה, מעל זכות דרך.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מרפסות סוכה כן.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אתה כתבת את זה.

תיק 1267004

אמי ארבל:

תכנית 17 בסדר היום, תכנית 1267004, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב, מתחם הנורית. אני מזכיר שמתחם הנורית הייתה תכנית שהוגשה על ידי עיריית ירושלים לותמ"ל ואושרה התכנית. התכנית כללה שישה מתחמים, חמישה מהם יצאה כבר החלטה הוועדה המחוזית שבוע שעבר בהתנגדויות והתקבלה החלטה למתן תוקף. זה המתחם האחרון שלמעשה עוד לא קיבל, עוד לא

התקדם להפקדה אפילו. הבקשה היא פה שרק הוועדה המקומית תצטרף כמגישה. יש לו כרגע רק 57% ולא 60%.

יוחנן וייצמן:

למה אנחנו צריכים?

אמי ארבל:

אני חושב במקרה הזה הסברתי למה וגם כתבנו את זה. התכנית קודמה על ידי העירייה למעשה ונוצרה פה בעיה בגלל הקרקע המשלימה. בגלל 3% במקרה הספציפי הזה, חשבנו ש-

יוחנן וייצמן:

לא 3, 10.

אמי ארבל:

הוא צריך 60% לפי התקנון, יש לו 57%.

יוחנן וייצמן:

אבל 66% צריך,

אמי ארבל:

60%.

אליעזר ראובברגר:

60.

יוחנן וייצמן:

60 למה?

אמי ארבל:

לפתיחת התכנית.

יוחנן וייצמן:

להגשה.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

ב-67 אנחנו מאשרים. שני שליש, כן? שני שליש.

אמי ארבל:

בהיתרים?

יוחנן וייצמן:

לא, בתב"עות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר עכשיו על לעמוד בתנאי סף.

אמי ארבל:

אין שליש, אין 67% בתב"עות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה מדבר על תנאי סף.

אמי ארבל:

(לא ברור) 60%.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני מתנגד.

יוחנן וייצמן:

שיתאמץ וישיג.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בעד. אם זה עוד כמה חתימות, שיביא. אני לא חושב שאנחנו צריכים להחליף חותמים, להחליף ציבור.

יוסי חביליו:

איזה מספר?

ישראל קלרמן:

17 עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

17.

ישראל קלרמן:

18 עכשיו.

יוסי חביליו:

רגע, אז רגע, אני יש לי מה להגיד פה.

אליעזר ראוכברגר:

חכה, אתה עוד לא יודע על מה אנחנו מדברים.

אדיר שוורץ:

מסיימים 16.

יוחנן וייצמן:

סיימנו כבר.

יוחנן וייצמן:

עכשיו מתחילים 18, סיימנו 17.

אליעזר ראוכברגר:

אני, זו עמדתי, אני חושב שזו עמדה נכונה.

ישראל קלרמן:

הוא סיים 17.

יוסי חביליו:

מה המספר, מה כתוב?

אריאל גולן:

מה אתה רוצה? מה אתה רוצה, יוסי?

יוסי חביליו:

רגע, איפה מיכל?

אריאל גולן:

יוסי, מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

אבל הוא סיים 17.

עמנואל זלטס:

הוא מוציא אותו מהאיזון עכשיו.

יוסי חביליו:

שלא יצטרפו. יופי.

ישראל קלרמן:

עכשיו הוא סיים.

יוסי חביליו:

אבל זה לא, זה כתוב פה הפוך.

עמנואל זלטס:

שינו את זה, יוסי, הוא שינה את זה.

אריאל גולן:

צדיקים, מלאכתם נעשית על ידי אחרים.

יוסי חביליו:

אבל הבנתי שיש פה בעיה גם של החתימות. איפה היית?

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אמר.

אריאל גולן:

זה מה שדובר.

יוסי חביליו:

אבל למה היא לא פה?

עמנואל זלטס:

הם בדרך כלל מגיעים,

יוסי חביליו:

אהה, לא ראיתי אותך.

דובר לא מזוהה:

לא, אין לי צורך לדבר.

עמנואל זלטס:

נו, תפרגן.

יוסי חביליו:

יפה. עדיף שאני אשב כל היום בחוץ, משהו טוב פה.

עמנואל זלטס:

תפרגן.

אליעזר ראוכברגר:

מה קרה?

חיים כהן:

הגעת למסקנה,

יוסי חביליו:

שהוא אומר שעמדתי התקבלה.

חיים כהן:

יוסי, מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרת את העמדה, אני אמרתי אותך.

יוסי חביליו:

תודה, חיים, חבר טוב. תודה.

ישראל קלרמן:

זה לא עמדתך, זה לא עמדתך, זה עמדתו.

יוסי חביליו:

עדיין, זה דעתי.

ישראל קלרמן:

אבל זה לא עמדתך.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שאני לא מוכן להחליף תושבים. חסר לו שתיים שלוש חתימות, שיבוא ויביא הסכמות.

יוסי חביליו:

נכון. מקווה שלא יביא אותם גם.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר העניין שלו, אבל אני לא חושב שאנחנו צריכים להחליף תושבים.

חיים כהן:

יוסי, אתה הצעת משהו, אני לא הצעתי.

אליעזר ראוכברגר:

אם חברי הוועדה מסכימים איתי אז זו תהיה החלטה.

חיים כהן:

אתה הצעת את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה חושב, אדיר?

אדיר שוורץ:

חד משמעית. אגב, גם אתמול בוועדת המשנה להתחדשות המהוללת, הנחשקת, עמדנו יפה יפה על זכויות תושבים, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון.

אריאל גולן:

מה, מה היה? אדיר.

אמי ארבל:

מה התקבל?

אדיר שוורץ:

היה את התכנית בקשאני,

יוסי חביליו:

אתה נמצא שם ואתה (לא ברור), אדיר,

אמי ארבל:

זה היה הפקדה שם.

יוסי חביליו:

אני צריך להתבכין. אני צריך להתבכין.

אמי ארבל:

זה היה הפקדה.

אדיר שוורץ:

זה היה אתמול הפקדה, זה לא ירד מסדר היום אבל הם הקדישו זמן נוסף לזה.

אמי ארבל:

(לא ברור) של השבוע?

אדיר שוורץ:

כאילו עוד לא קיבלנו החלטה (לא ברור) לעניין ההחלטות. לא עניין החתמות, עניין הדוח החברתי.

אריאל גולן:

באיזה תכנית, אדיר?

אדיר שוורץ:

קשאני, שהורדנו מפה מסדר יום פעם אחת ואז לא היה לנו ברירה (לא ברור),

אמי ארבל:

לא קיבלו חתך?

אדיר שוורץ:

(לא ברור) ואני הבהרתי שמה מ (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי, אמי, אני לא ראיתי,

אדיר שוורץ:

שעד שלא, אין אישור מהם, אז לא (לא ברור),

יוסי חביליו:

תראה לי ב-17 את השינוי.

אליעזר ראוכברגר:

יש כל כך הרבה,

יוחנן וייצמן:

שמו מכל המקומות.

אליעזר ראוכברגר:

שמו, הכניסו את יורם שמעון.

יוסי חביליו:

יפה, בסדר.

אמי ארבל:

תכנית 18 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אדיר וחיים.

ישראל קלרמן:

מה היה קודם? (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

התרגיל היה כזה,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר וחיים ושמעון גולדברג ויורם ואבישי כהן.

אדיר שוורץ:

לא, אבל ישנו את זה, שירה תשנה.

יוסי חביליו:

בוא נראה מה יהיה בבית משפט.

אדיר שוורץ:

לא יהיה לך קייס.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא תלך.

יוחנן וייצמן:

שטויות.

יוסי חביליו:

אני אלך, אני אומר לך שאני אלך.

אליעזר ראוכברגר:

יזרקו אותך מכל המדרגות.

יוסי חביליו:

בוא נראה, בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה.

יוסי חביליו:

בינתיים אני הולך ולא זורקים אותי. הכל יכול להיות. זה לא בכיס שלי, אבל אני הולך.

יוחנן וייצמן:

שבית משפט סניף של מרץ אנחנו יודעים, אבל ,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין לך שום קייס.

אדיר שוורץ:

האמת,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

אמרתי שבתי המשפט הם סניף של מרץ.

אדיר שוורץ:

קלרמן,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע חזק.

אדיר שוורץ:

יותר מהכל,

יוסי חביליו:

גם זה חבר טוב.

אדיר שוורץ:

פספסת את המופע הכי טוב בעיר הזאת בכל יולי אוגוסט.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) נכנס,

יוחנן וייצמן:

מה השאלה, זה היה זוועה.

ישראל קלרמן:

לא, אני ראיתי את זה,

עמנואל זלטס:

קרקס היה פה.

אליעזר ראוכברגר:

פשוט קרקס.

יוחנן וייצמן:

זה היה זוועה, זוועה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בחיך, מה.

יוחנן וייצמן:

זוועה.

אדיר שוורץ:

יורם שמעון והכורדי תוך כדי. וואי, מתאים.

יוחנן וייצמן:

וואו. איזה פרסה.

אליעזר ראוכברגר:

יורם שמעון היה החלק הבידורי. אמרנו לו שיבוא כל פעם כי הוא תורם לחלק הבידורי.

חיים כהן:

ובסוף (לא ברור) בתכנית שלו. אתה מבין מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. (לא ברור) השמאי יצא, בחייד. כבר היה רבע לשמונה,

חיים כהן:

אני עוד משלם לו כסף.

אליעזר ראוכברגר:

קרקס אמיתי.

אדיר שוורץ:

כשירוס שמעון אומר, אני מציע את גולדברג ושוורץ. ואני צוחק.

ישראל קלרמן:

על כל שם היה הצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסוף היה הצבעה על ה-,

יוחנן וייצמן:

אחת.

אליעזר ראוכברגר:

על ההצעה, לא, שתי הצבעות, או על ההצעה של שירה, או ההצעה של יוסי. הצעה מול הצעה.

יוסי חביליו:

הבאתי שלוש, זה לא רע. אני משתפר לאט לאט.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יוסי,

ישראל קלרמן:

קירי.

אליעזר ראוכברגר:

קירי ומתן, שזה לא מפתיע. כן, לא יודע, בסדר. לא יודע, בסדר.

ישראל קלרמן:

לא דיברו איתה?

יוסי חביליו:

הוא כבר יטופל על ידי שירה. אליעזר, אליעזר, הוא כבר יטופל על ידי שירה.

אליעזר ראוכברגר:

מי, קירי?

יוסי חביליו:

קירי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא מגיע כמעט. היא מגיעה,

יוסי חביליו:

בסדר, אז היא תדבר עם טליה.

אליעזר ראוכברגר:

טובה, טובה.

חיים כהן:

לא בטוח. איך קוראים לה,

יוסי חביליו:

אל תדאג.

אדיר שוורץ:

טליה. טליה.

אליעזר ראוכברגר:

טליה, טליה.

חיים כהן:

טליה,

אריאל גולן:

(לא ברור) יוסי, כל הכבוד.

יוסי חביליו:

שלוסברגר, היא לא עושה חשבון מלא לשירה. היא, יש לה עצמאות מסוימת.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

יוסי חביליו:

מסוימת. טליה שלוסברגר. כן, לא, אבל אני אומר לך, אליעזר, אתה תראה שאני אגיש עתירה. אני לא אומר שאני אנצח, אני אומר לך שאני אגיש.

אמי ארבל:

זה החלטה של וועדה.

יוסי חביליו:

אני הולך נגד ההחלטה של הוועדה. חוסר סבירות קיצוני, שמעת? בוא נראה. זה יהיה מעניין.

עמנואל זלטס:

מה זה, מחוזי?

יוסי חביליו:

לא, נתחיל מהמחוזי. רגע, אפשר להתקדם?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות את (לא ברור) כמו ששינית.

יוסי חביליו:

נו, אליעזר, אני רוצה שתתנגד עכשיו ל-50 קומות.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

רגע, אפשר להתקדם?

אמי ארבל:

הכל אוטומטי.

יוחנן וייצמן:

הכל אוטומטי.

יוסי חביליו:

הרכילות על מה שהיה פה.

אמי ארבל:

הכל אוטומטי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נו, בחייד.

יוחנן וייצמן:

כל הקולות אוטומטיים.

אליעזר ראוכברגר:

אין דברים כאלו, בחייד. נדיר נדיר נדיר.

יוסי חביליו:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

שמישהו הולך נגד שירה. נדיר.

יוסי חביליו:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה חבר חדש. אתה חדש. (לא ברור) החברים, אני גם מדבר ממשרדי הממשלה.

יוסי חביליו:

ברור, כי הם מפחדים שהיא לא תתקע להם משהו שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא שהם מפחדים, לא מעניין אותם.

יוחנן וייצמן:

לא מעניין אותם, הם לא יודעים על מה מדברים.

אליעזר ראוכברגר:

לא מעניין אותם.

יוחנן וייצמן:

תשאל אותם על מה דיברו, הם לא ידעו.

יוסי חביליו:

הרי אחד, מי ששם לי סכין זה אח של גור, העוזר של חגית.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, אתה נציג רשות מקומית. אנחנו מדברים על משרדי ממשלה.

יוסי חביליו:

לכן יש חשיבות לנציגי הרשות, בדיוק בגלל זה.

אמי ארבל:

אבל הוא נציג רשות גם.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

הוא נציג רשות.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אמי ארבל:

הנציג שנבחר מבית שמש.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

מאה אחוז. הוא יחליט, יש לו (לא ברור) גדול להחליט על ירושלים.

אמי ארבל:

לא, אני לא חושב שיש סיכוי לעתירה כזאת, אבל בסדר, אני.

יוסי חביליו:

מה אתה לא חושב?

אמי ארבל:

שיש סיכוי לעתירה כזאת.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

שיש סיכוי לעתירה כזאת.

יוסי חביליו:

אתה חושב שהיא צודקת אבל אין לה סיכוי.

אליעזר ראוכברגר:

יש סיכוי?

אמי ארבל:

אני לא אמרתי שהיא צודקת אבל אני אמרתי שאין לה סיכוי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, אמי.

יוסי חביליו:

בסדר, היו גם דברים בלתי,

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו את החלק האמנותי לעכשיו.

אמי ארבל:

כן, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

תכנית 18 בסדר היום, תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רק לסכם, תכנית 17,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דוחים, שיביאו חתימות של תושבים.

אמי ארבל:

היום יביא חתימות.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה סבורה שהיא לא, עיריית ירושלים, וועדה מקומית, לא תחליף לחתימות תושבים.

אמי ארבל:

זה מה שכתבתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

תיק 1422401

אמי ארבל:

תכנית 18 בסדר היום, תכנית 1422401, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מדובר על מתחם בכניסה, מה שנקרא שער דרום. יש פה תכנית מאושרת שאישרה למעשה שלושה מגדלים, שני מגדלים למגורים, אפשר לראות כאן, שני מגדלים למגורים, ומגדל אחד למגדל משרדים של 20 קומות. הבקשה כרגע שהוועדה המקומית תצטרף לתכנית שמציעה למעשה תוספת של 10 קומות למגדל של ה-20, ולאפשר בכל המשרד למעשה השכרה לטווח ארוך, ולקבל פה גם כן עוד מגדל של 30 קומות. ההצטרפות נובעת,

יוחנן וייצמן:

למה הם צריכים אותנו?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, רגע, אבל מה,

אמי ארבל:

ההצטרפות, שניה, רגע.

יוסי חביליו:

לא, אבל לא שמעתי את שני המשפטים האחרונים.

אמי ארבל:

יש פה תכנית מאושרת לשני מגדלים של 30 קומות למגורים,

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

ומגדל אחד 20 קומות למשרדים.

יוסי חביליו:

בסדר.

אמי ארבל:

התכנית מבקשת להוסיף 10 קומות למגדל הנמוך, ולאפשר בכולו דירות להשכרה לטווח ארוך. הבקשה להצטרפות,

יוסי חביליו:

לא, אבל אמרת לי עוד 20 קומות.

עמנואל זלטס:

יש 20, רוצים עוד 10. זה מה שהוא אמר.

יוסי חביליו:

לא, אבל למה אני חושב שהולך להיות פה 50. אני טועה?

אמי ארבל:

אתה לא יודע לספור.

יוסי חביליו:

אז תחזור עוד פעם, אני רוצה לבדוק.

אמי ארבל:

יש פה היום מגדל של 20 קומות לתעסוקה, מבקשים להפוך אותו ל-30 קומות, סך הכל 30 קומות, זה עוד 10,

חיים כהן:

התוספת,

אמי ארבל:

לעומת המאושר,

חיים כהן:

בדיוק.

אמי ארבל:

ולאפשר בכולו דירות להשכרה לטווח ארוך.

אליעזר ראוכברגר:

בקומות הנוספות.

אמי ארבל:

בכל הבניין.

אסף שגיא:

אמרת שלא (לא ברור) לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, חוץ מתעסוקה,

אמי ארבל:

הם לא ביטלו את השימוש לתעסוקה, אבל הם מאפשרים בכל הבניין,

אדיר שוורץ:

יהיה מעורב שימוש.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה יהיה החלוקה?

אמי ארבל:

הם צריכים להחליט, אבל אם אתה שואל אותי, הכל יהיה דירות להשכרה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אדיר שוורץ:

לא, מה, בלי תעסוקה בכלל?

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמי ארבל:

כי זה מה שהם רוצים. זה מה שהם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מסכים.

אמי ארבל:

זה מה ש (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

לא, אז בואו נעביר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מסכים, אני רוצה תעסוקה.

אמי ארבל:

בסדר, אני אומר, זה מה שהם מבקשים.

אדיר שוורץ:

אני רוצה מעורב שימושים, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני גם רוצה תעסוקה.

אמי ארבל:

אין בעיה, תגידו רגע מה לכתוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

רק אני אומר שהסיבה להצטרפות ,

אליעזר ראוכברגר:

50: 50, 40: 60.

אמי ארבל:

(לא ברור) כל השצ"פ הזה למעשה, בקו הכחול שלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

שיש שלביות ביצוע איתו וכולי, אז היה צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאדיר אומר.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הם יכלו להפריד את ההצטרפות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יכולים,

אמי ארבל:

באופן תיאורטי יכלו להוציא את זה מהקו הכחול ורק לקבוע תקנון. אבל,

חיים כהן:

לא נראה לי שהם יעשו את זה.

אמי ארבל:

מה אתם רוצים (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

אתה יכול להראות עוד פעם את המיקום? סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך לפחות 50% להשאיר תעסוקה. 50-50 זה סביר. בוא, 15 קומות דיור להשכרה זה גם כן המון.

חיים כהן:

במיוחד שהם מבקשים את התוספת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא מבקשים רק תוספת, הם רוצים גם לגרוע מהקיים, להפוך אותו במקום תעסוקה לדיוור להשכרה. דרך אגב, מדברים על דיוור להשכרה לצמיתות?

אדיר שוורץ:

אגב,

יוחנן וייצמן:

צריך להפסיק לעבוד על הצמיתות, צריך להפסיק עם המשחקים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, 20 שנה זה גם יפה.

יוחנן וייצמן:

בוא נתחיל, בוא נתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מדבר על תוספת.

אמי ארבל:

עוד שניה אני אגיד לך. זה המיקום,

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי שעוד 40 שנה יהיה פה (לא ברור) דירות להשכרה.

אדיר שוורץ:

זה? כל התכלת.

יוחנן וייצמן:

זה רק מבורך.

אמי ארבל:

לא, רק זה.

אדיר שוורץ:

זה? רק זה.

אמי ארבל:

זה תכנית שתגיע עוד מעט, נצבא, אבל זה רק המגרש הזה למעשה.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

אמי ארבל:

בוא רגע נלך לתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

ביקשו מגדל אחד בלבד?

אמי ארבל:

לא, יש שלושה. שניים למגורים 30 קומות, ואחד 20 קומות תעסוקה, שיהיה גם 30. יש שלושה מבנים, סך הכל שלושה מגדלים של 30.

אדיר שוורץ:

הוא מעלה גם את המגדל האמצעי עכשיו ל-30 כמו ש-

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי.

אדיר שוורץ:

לא, גם לי לא. ואז אתה אומר, והוא מבקש להוסיף גם בתוכו דיור להשכרה?

אמי ארבל:

כן. לאפשר. כי הוא לא מבטל את השימוש של המגורים אבל כן לאפשר לכל הבניין תעסוקה.

אדיר שוורץ:

לא, חייב שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני נגד הביטול תעסוקה.

אמי ארבל:

לא, הוא לא מבטל, אמרתי, השאלה אם אתה רוצה לחייב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה זה נקרא. הוא לא מבטל אבל בפועל הוא יבטל.

אמי ארבל:

ולכן אני שואל מה אתה מבקש.

אדיר שוורץ:

אני, לדעתי, לייזר, התוספת שיעשה מגורים להשכרה, כל היתר שיישאר תעסוקה. מה עמדתכם אבל, אמי?

אמי ארבל:

אני חושב שתעסוקה פה לא צריך, אני חייב להגיד. יש לנו, הבניין נמצא ליד אזור תלפיות שיש שמה תיאורטית חצי מיליון מטר תעסוקה,

אדיר שוורץ:

נכון, זה העירוב שימושים שאנחנו רוצים לראות שם.

אמי ארבל:

לא, נכון, אני אומר, פה ספציפית, כל המתחם הזה הוא מתחם מגורים, לצורך העניין. אין בו תועלת כבניין עצמו שיש בו תעסוקה, כי הוא למעשה נמצא באי תנועה בין רחוב דרך חבורן לרחוב האחורי, ואין שם יתרון בעיניי לתעסוקה ספציפית. יש לי 2 מטר משמה חצי מיליון מטר תעסוקה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני רוצה להוסיף.

אמי ארבל:

לא, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כל תלפיות צריך להיות מתחם של עירוב שימושים.

אמי ארבל:

תלפיות זה שימושים מעורבים, נכון. שימושים, אנחנו מחייבים לפי התמהיל, שלא זוכר, 300% מכל מתחם לתעסוקה. לכן יש לנו בערך שמה, לא זוכר, בערך חצי מיליון מטר תעסוקה. לכן פה ספציפית בבניין הזה אני לא צריך תעסוקה. הוא לא נמצא מקום,

אדיר שוורץ:

בעיניי,

אמי ארבל:

הוא נמצא באי תנועה, בעיניי, בין כבישים, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה רצינו במקור?

אמי ארבל:

כי המדיניות קבעה ש-25% יהיה שימוש שהוא לא מגורים, מדיניות רק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

שימוש לא מגורים, (לא ברור) תעסוקה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז נשארה המדיניות הזאת.

אדיר שוורץ:

בעיניי צריך להישאר,

אמי ארבל:

היא נשארה, אבל אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

דיוור להשכרה זה כן מגורים.

אמי ארבל:

דירות להשכרה בעיניי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מגורים.

אמי ארבל:

לא פחות חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל דירות להשכרה זה מגורים.

אמי ארבל:

נכון. אבל כבר היו כמה מקומות שאמרנו דירות להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז גם אם אני עושה 50-50 אני מוריד 5 קומות מתעסוקה.

אמי ארבל:

לא, אני מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

יהיה 15-15.

אמי ארבל:

הוא שאל אותי מה דעתי. אני חושב שפה תעסוקה ספציפית לא כזה חשוב לי, לאור ההיקפים הגדולים בתלפיות, זה הכל. לגבי רק משך התקופה של הזה, בוא נבדוק.

אדיר שוורץ:

אני בא איתך ל-50-50.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אדיר שוורץ:

אני רציתי רק את התוספת, אבל אני בא איתך ל-50-50.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, סביר.

יוחנן וייצמן:

מי היה היזם השבוע שהסביר שאם אנחנו ניתן לו בניין, אתה היית בדיון, אדיר. שאם, השכרה לא שווה לבנות בכלל, זה שווי קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

היום, היום. אבל כשהיה ריבית אפס? כשהיה ריבית אפס?

חיים כהן:

בלליוס.

יוחנן וייצמן:

בלליוס זה היה, כן, לא זכרתי מי.

אדיר שוורץ:

בלליוס בא השבוע למחוזית.

יוחנן וייצמן:

במחוזית הוא הצהיר את זה.

אדיר שוורץ:

נכון.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה שהוא לא בונה את זה. אתה יודע מה? תן לי את המגרש מתנה, אני אבנה.

חיים כהן:

תקנה (לא ברור) 20 מיליון שקל.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אדיר, 15 שנה השכרה.

יוחנן וייצמן:

לא 200, לא, זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, 15 שנה בסדר? אוקי.

יוחנן וייצמן:

אני בעד צמיתות.

אדיר שוורץ:

אולי 20? בוא נעשה 20.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אני לא,

אדיר שוורץ:

אמי, 20.

אליעזר ראוכברגר:

אני נייטרלי בעניין. 15, 20, אני נייטרלי. מה שתחליטו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

מה שתחליטו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב ש-,

אדיר שוורץ:

20 שנה (לא ברור) 20.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שכך, אנחנו צריכים לחשוב מה יהיה גם בעיר עוד 50 שנה ולשפוך פה לעיר, אני לא מדבר על הפרויקט הזה נקודתית, כמה שיותר דירות להשכרה שיהיו. לכן הביטול עוד 20 שנה הוא לא טוב לנו. בואו, זה יכול להימכר לקרנות פנסיה של מפעלים. לא מדובר פה באיזה עסקת זבל.

אדיר שוורץ:

אוקי, אז יאללה, צמיתות. אמי, יש לך התנגדות לצמיתות?

אמי ארבל:

אין לי התנגדות (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בלי תוספת (לא ברור) השכרה.

אמי ארבל:

אבל השאלה מה הכלכליות. אני לא יודע להגיד לך.

אדיר שוורץ:

מה?

אמי ארבל:

מבחינת הכלכליות.

אדיר שוורץ:

מה כלכליות? הוא מקבל פה, זה מגרש ריק?

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

די.

יוחנן וייצמן:

אתה מתחיל 10 קומות מתנה להשכרה, אז תחליט אם אתה רוצה לעשות את זה לצמיתות או לא. מה קרה? מה קרה?

אדיר שוורץ:

אני מסכים פה עם יוחנן.

אליעזר ראובברגר:

מה, לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

המטרה שלי זה לחשוב 50, 70 שנה קדימה. אנחנו כבר לא נהיה פה. אולי אדיר עוד יהיה, אני כנראה לא. ביולוגית.

אדיר שוורץ:

50 שנה? אמור להיות בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני אהיה בן 110, לא,

אדיר שוורץ:

אלף, אורך ימים.

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

אלף, אורך ימים. ו-50 שנה, אני אהיה בן 81, אמור להיות בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן, ביולוגית אתה אמור להיות.

חיים כהן:

סטטיסטית זה אמור להיות בסדר.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) גם אין לי חטאים, אין לי כלום, כאילו. לא, הנה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה עושה הרבה טוב, אז זה מוריד מהחטאים.

אמי ארבל:

מוריד מהחטאים.

יוחנן וייצמן:

מקזז.

חיים כהן:

כן.

אמי ארבל:

טוב. תכנית 19 בסדר היום,

אסף שגיא:

רגע, רגע, יש לי בקשה,

יוסי חביליו:

רגע, אה,

אסף שגיא:

רגע, רגע, שניה, הזיהום קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

אז עשינו 50:50, כן אמי.

אמי ארבל:

הם בונים את המגרש, הוא כולו חפור.

אסף שגיא:

מה שביקשתי פעם קודמת,

אמי ארבל:

המגרש כולו חפור היום.

אסף שגיא:

שניה. אבל זה בפוליון של זיהום קרקע.

אמי ארבל:

המגרש נחפר כבר כולו, אסף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) המגרש.

אסף שגיא:

אני לא יודע,

אמי ארבל:

(לא ברור) זה לא רלוונטי, אסף.

חיים כהן:

זה לא רלוונטי.

אסף שגיא:

אני לא יודע מה עשו, פינו קרקע, לא,

אמי ארבל:

אז,

אסף שגיא:

אתה יודע להגיד?

חיים כהן:

אם חפרו פינו, מה,

יוסי חביליו:

רגע, נראה לי, לייזר,

אמי ארבל:

לא יודע.

יוסי חביליו:

עד ההפסקה נגמור, לא?

אסף שגיא:

אז רגע, יש לי בקשה.

אמי ארבל:

לא התקבלה.

אסף שגיא:

היא יותר פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אסף שגיא:

כי כמו מה שביקשתי קודם, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ואז נעשה אוכל.

אמי ארבל:

נו?

אסף שגיא:

שככל שלא הוגש סקר היסטורי,

אמי ארבל:

לא, לא, אסף, תקשיב, אסף,

אסף שגיא:

לא, אבל עדיין.

אמי ארבל:

אתה לא מקשיב. זה לא רלוונטי, המגרש הזה כולו חפור בעומק של 15 במטר. זה לא רלוונטי כרגע, נו מה?

אסף שגיא:

אבל מי אמר שהוציאו קרקע? אפילו אם חפרו, אני מכיר,

אמי ארבל:

(לא ברור) שיציגו היתר בנייה.

אסף שגיא:

בוא, תרכון קדימה, (לא ברור) אכפת לך להוסיף את הסעיף?

אמי ארבל:

זה לא רלוונטי פה.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אלא אם כן יש פה הפתעות, אני לא יודע.

אמי ארבל:

אתה צריך לצאת מנקודת הנחה שמחלקת (לא ברור) עשתה פה את עבודתה נאמנה. ואם אישרה פה היתרי בנייה וחפרו פה כבר 15 מטר, אז כנראה שאין פה מה לעשות.

אסף שגיא:

סליחה, אישרו פה היתרי בנייה?

אמי ארבל:

המגרש חפור 15 מטר אני אומר לך עומק. כל המגרש חפור כבר.

אסף שגיא:

אבל אפשר לפחות שתנאי להיתר בנייה יהיה אישור,

אמי ארבל:

לא, זה לא רלוונטי, אסף, נו.

אסף שגיא:

לביצוע (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אליעזר, אני לא יכול עליו.

ישראל קלרמן:

על מי?

אדיר שוורץ:

מה ההתעקשות?

אמי ארבל:

על אסף.

ישראל קלרמן:

אסף?

אסף שגיא:

כי אני לא יכול,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אסף שגיא:

רגע,

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך מה, הוא בדרך כלל לא מתעקש סתם.

אסף שגיא:

רגע, רגע, אני מבין שחפרו.

אדיר שוורץ:

ייאמר לזכותו.

אסף שגיא:

אבל עדיין לא כדאי לוודא שהקרקע נקייה מזיהום קרקע?

ישראל קלרמן:

אם אמי אומר שלא, אז לא. מה שאמי אומר.

אסף שגיא:

אני שואל מה אתה חושב.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שלא.

אדיר שוורץ:

להגיד לך משהו זה? אני מפחד להיתקע עם בור, כמו בגילה, שיש לי את הבור ליד ה(לא ברור) מאה שנה.

אסף שגיא:

(לא ברור) אתם מתנגדים, אני לא אתווכח (לא ברור),

אמי ארבל:

המגרש כבר כולו חפור, הוא התחיל לבנות. זה לא רלוונטי, נו.

אסף שגיא:

הוא התחיל לבנות? אה, אז את זה לא, אם הוא התחיל לבנות אז אני מסיר את ההערה.

אמי ארבל:

לא רלוונטי, אסף.

אסף שגיא:

אז אני מסיר את ההערה. לא הייתי מיודע שהוא התחיל לבנות.

אדיר שוורץ:

יאללה. לייזר.

תיק 1072446

אמי ארבל:

תכנית 19 בסדר היום, תכנית 1072446, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. היה פה כבר דיון בהתנגדויות לפני כחודש ואנחנו התייחסנו לכל ההתנגדויות, אבל המינהל הקהילתי הסיר את ההתנגדות שלו בכפוף לארבע נושאים קטנים שהוא הגיע להסכמות עם היזם, ואנחנו תיקנו את ההחלטה בהתאם להסרת ההתנגדות ולתיקונים שהם ביקשו,

אדיר שוורץ:

יפה מאוד.

אמי ארבל:

ולכן ההמלצה צומצמה בצורה משמעותית.

אדיר שוורץ:

יפה מאוד.

אמי ארבל:

תכנית 20 בסדר היום,

יוסי חביליו:

הי, הי, אני נגד.

אמי ארבל:

נגד מה?

יוסי חביליו:

נגד התכנית.

אמי ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

נגד, גם אני נגד, מה נגד?

יוסי חביליו:

למה? התכנית גרועה, הדיירים האלה לחצו על המינהל,

אמי ארבל:

אפילו שהמינהל הקהילתי הסיר את ההתנגדות?

יוסי חביליו:

כן.

אדיר שוורץ:

קיבלו את כל מה שהמינהל הקהילתי.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, שניה. בואו אני אבהיר את הדברים, אני דיברתי עם המינהל. ההתנגדות של המינהל הייתה על הרבה דברים, למשל שזה נגד תכנית האב, למשל על העומס,

אמי ארבל:

והם הסירו את כל ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

שניה רגע. בסדר, אז הם הסירו, אני לא מסיר.

אמי ארבל:

סבבה.

יוסי חביליו:

אני נותן להם את,

אמי ארבל:

הוועדה כבר קיבלה החלטה אבל.

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני כרגע, כמו שהתנגדתי בפעם הקודמת, אתם הבאתם את זה עכשיו עוד פעם, אני חושב שזה נוגד את תכנית האב, העומס הוא מופרז, התשתיות לא יעמדו, ואני מבקש לקבל הצבעה. בדברי הימים יירשם ההתנגדות שלי ואני אראה מה אני עושה עם זה.

אמי ארבל:

אליעזר, הצבעה צריך, הוא מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

הוא מתנגד, צריך הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? לא הבנתי, אם המינהל הקהילתי הוריד,

יוסי חביליו:

אני אשמח להסביר לך כשתסיים.

אליעזר ראוכברגר:

אני שמעתי מה שאמרת, אבל לא הבנתי את זה.

אדיר שוורץ:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אם המינהל הקהילתי הסיר התנגדות,

אדיר שוורץ:

אני רוצה להבין את המשמעות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה הרי תמיד בא לפה לייצג את המינהל הקהילתי.

אדיר שוורץ:

המשמעות של הצבעה. עכשיו אנחנו עושים, להתנגדויות. אם עכשיו הוועדה,

אמי ארבל:

זה דיון, זה דיון. הוועדה יכולה להחליט מה שהיא רוצה.

אדיר שוורץ:

אם עכשיו הוועדה מקבלת את מה שהוא אומר,

אמי ארבל:

(לא ברור) לדחות את התכנית.

יוסי חביליו:

אז ההמלצה לדחות, כן.

אדיר שוורץ:

זה אומר לדחות את התכנית לגמרי.

יוסי חביליו:

כן. אז אני אומר לך, אליעזר, שנכון שבעקיפין אני קצת תומך בך, אבל זה לא נכון. למה? אני אומר, עמדת המינהל הקהילתי יש לה בעיניי משקל משמעותי. עדיין לי יש את שיקול הדעת להחליט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. קודם כל אני שמח שאתה מבהיר את זה.

יוסי חביליו:

אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אחת ולתמיד. כי תמיד אתה צועק פה, מינהל קהילתי, מינהל קהילתי, מינהל קהילתי.

יוסי חביליו:

לא, אני חושב ש-, כמו שאמרתי, הרישא הייתה, יש לה משקל משמעותי, וראוי לשמוע אותה. אז זה אחד. עכשיו לגופו של עניין, אני גם דיברתי עם אנשי המינהל הקהילתי לא רשמית, והם אמרו, להתנגדות שלנו היו שני חלקים. חלק אחד יותר מהותי וכללי, של הקומות, של התשתיות, של נוגד לתכנית האב. חלק שני היה יותר טכני קטן. אליעזר, למה אתה, ביקשת לשמוע אותי, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הוא גם מחזק את דבריך.

יוסי חביליו:

אז עכשיו, נאמר לי שהתושבים של הבניינים האלה, בניגוד לבניינים של התושבים בסביבה, שחלקם אמורים אולי לשדרג את הדירות שלהם, לחצו על המינהל הקהילתי להסיר את ההתנגדות, ואז

המינהל הקהילתי הביא כמה הישגים קטנים שאני לא מזלזל בהם, אבל אני עדיין עומד על ההתנגדות העקרונית שלי הכללית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

ואני אומר לך שבאופן לא רשמי, גם המינהל תומך.

יוחנן וייצמן:

בסוף מה מניע את המינהלים הקהילתיים? זה מאד חשוב מה שאמרת כעת, ואני באמת מדבר, ואני רוצה לדבר על המינהלים החרדיים, שלא תחשוב שאני מדבר נקודתית. זאת אומרת, אם אני מבין ממך נכון ואתה אמרת כעת מילים נורא נכונות, שהמינהל הקהילתי יושב, מחליט החלטות, בסוף לבקשת פלוני או אלמוני, אז,

יוסי חביליו:

לא, זה חריג, זה חריג. לא, יוחנן, אם אני מבין נכון, וזה מה שקורה ברוב המקרים, המינהל הקהילתי עושה שיתוף ציבור, שומע את התושבים, ובסופו של דבר מנסה להגיע אל דעה שהיא בעד רוב התושבים. עכשיו, לפעמים יש לחצים מחלקים מהתושבים. אני חושב שהמינהל הקהילתי במקרה הזה עשה טעות, אבל אני יודע שברוב הפעמים הם מגיעים, והם נותנים את העמדה שהם חושבים שהיא העמדה העקרונית הנכונה לשכונה בכללותה. פה זה לא ככה, וזה חריג.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור, אני,

יוחנן וייצמן:

אני מחכה ל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד להמליץ בהתאם להמלצת מהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אדיר,

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

ישראל ואני, אליעזר. מי נגד?

יוסי חביליו:

יוסי חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי חביליו ויוחנן וייצמן. אוקי.

אדיר שוורץ:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

ארבע שניים, אושר בהתאם להמלצת מהנדס העיר. הלאה.

יוחנן וייצמן:

שלוש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ארבע.

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

ארבע יש פה?

יוסי חביליו:

מה ארבע?

יוחנן וייצמן:

גולן פה.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אדיר, ישראל ואני, אליעזר.

תיק 1106863

אמי ארבל:

תכנית 20 בסדר היום, תכנית 1106863, זה מה שהזכרתי מקודם, תכנית שהייתה פה בוועדה, זה מגרש חום בלנקין, צמוד למגרש מגורים שדיברנו עליו. התכנית קודמה על ידינו בעצם להעצמה של מגרשים חומים.

אדיר שוורץ:

היה לנו דיון מאד ארוך עליו.

אמי ארבל:

היה דיון,

יוסי חביליו:

כן, היה פה בעיות קצת.

אמי ארבל:

עם השצ"פ בפינה ועם המתנגד, הוועדה קיבלה החלטה כולל השצ"פ הזה בפינה, (לא ברור) כרגע,

יוסי חביליו:

רגע, אני הגשתי התנגדות פה?

אמי ארבל:

לא.

יוסי חביליו:

אה.

אמי ארבל:

רק השכן שגר בבניין הזה שרואים פה מתחת לשצ"פ הגיש התנגדות, ובעצם הגענו לוועדת ערר, וועדת ערר אמרה, לא מקובל עליו שאין פה נספח בינוי, תעשו נספח בינוי, תפקידו מחדש. אז עשינו נספח בינוי ורואים את הבניינים, רואים את הפינה גם שהוועדה החליטה לשצ"פ פה.

אדיר שוורץ:

נכון.

אמי ארבל:

(לא ברור) איזשהו בנייה שסבירה והגיונית שמגשרת על הפרשי הטופוגרפיה, ואנחנו הולכים להפקיד מחדש.

אדיר שוורץ:

זה היה מהדיונים הטובים שהיו פה בוועדה. באמת.

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

שיפרנו את התכנית משמעותית.

יוסי חביליו:

רגע, מה אמור להיות שם?

אמי ארבל:

אנחנו הולכים להפקדה מחודשת.

יוסי חביליו:

מה אמור להיות שם?

אדיר שוורץ:

בתי ספר.

אמי ארבל:

מגרשים חומים. בתי ספר,

יוסי חביליו:

לא, לא, זה לא המקום שהיה אמור להיות,

אליעזר ראוכברגר:

לפני שניה דיברנו על זה בתכנית אחרת שהולך להיות קריית חינוך. מה?

יוסי חביליו:

לא, בית לחיילים בודדים, לא היה דיבור כזה?

אמי ארבל:

לא, זה לא.

יוסי חביליו:

טוב, אני נמנע פה, אני לא יודע, אני לא,

אמי ארבל:

לא פה, לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

בתכנית הקודמת אדיר הזכיר ואמי הזכיר והכל, זה פה עכשיו נמצא.

ישראל קלרמן:

אבל הוא רק נמנע.

אמי ארבל:

מה אתה נמנע? ההחלטה פה להפקיד מחדש את התכנית. מה אתה נמנע?

יוסי חביליו:

בסדר, אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין, אתה נגד בתי ספר?

יוסי חביליו:

לא, אני בעד, אבל היה משהו שאני זוכר שהפריע לי, אני לא זוכר אותו.

ישראל קלרמן:

תרשמי נמנע.

אמי ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

מיכל.

יוסי חביליו:

אז אני שומר לעצמי את האופציות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

שומר על האופציות (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאושר.

תיק 1173210

אמי ארבל:

תכנית 21 בסדר היום, תכנית 1173210, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב הסוללים בית הכרם. גם פה, התכנית בעצם הציעה הגדלה של אחוזי בנייה לפי המדיניות של בית הכרם. היה דיון בהתנגדויות של שכנים שהוועדה כבר קיבלה החלטה ואנחנו טעינו, אני מודה, מהנדס העיר בהמלצה, אנחנו התייחסנו לנושא האחוזים כי לא הבנו את התכנית למעשה, וביקשנו לצמצם את אחוזי הבנייה. אחוזי הבנייה פה הם לא 130 לפי המדיניות, כי הוועדה למעשה החליטה לקחת שביל שהיה בזיקת הנאה ולהפוך אותו לשביל סטטוטורי בלי לפגוע בזכויות הבנייה, ולכן זה עדיין 130% בנייה ואנחנו מתקנים את ההמלצה בהתאם.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אתה יכול להראות לי את ההדמיה פה? אני לא,

אמי ארבל:

אין פה הדמיה, זה בניין של ארבע קומות, איזה הדמיה?

יוסי חביליו:

ארבע קומות, זה הכל?

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

שהוא היום שלוש וחצי.

אמי ארבל:

לא, היום המגרש ריק שמה.

יוסי חביליו:

אז המספרים פה,

אדיר שוורץ:

לא, היום ההיתר הוא לשלוש וחצי.

יוסי חביליו:

זה, מה זה המספרים?

אמי ארבל:

זה תכנית אחרת, א-לוהים אדירים, יוסי, תקשיב.

יוסי חביליו:

אז תראה לי את זה, מה יש שתראה לי את זה?

אמי ארבל:

מה להראות, מה אתה רוצה שאני אראה לך? אין בעיה, מה להראות לך?

יוסי חביליו:

את הארבע קומות האלה.

אמי ארבל:

מה, את נספח הבינוי להראות לך?

יוסי חביליו:

כן. איפה זה נמצא, מה, מו.

אדיר שוורץ:

זה ברחוב הסוללים.

אמי ארבל:

אם אתה היית מקשיב זה היה חוסך לנו, אתה יודע. 1173201. זה המגרש, פה, ויצ"ו בית הכרם, אתה מכיר, רחוב החלוץ, יש פה מגרש שהוא (לא ברור) לצורך העניין, לכן הוועדה גם ביקשה לשנות את השביל שהיה פה היום בייעוד מגורים, ביקשה שיהיה פה מעבר להולכי רגל ולכן המגרש טיפה צומצם, ולכן ה-130% מחושב גם על השטח הזה בהתאם להחלטה להפקדה. זה הכל.

יוסי חביליו:

לא כתוב לגבי מה היה מהות ההתנגדויות? אתה זוכר?

אמי ארבל:

כתוב. אה, לא כתוב פה?

יוסי חביליו:

לא כתוב.

אמי ארבל:

כן, כי זה לא הדיון הזה, זה הדיון הקודם. אבל בגדול טענו שהתכנית מגדילה את אחוזי הבנייה מעבר ל-130% של המדיניות. הסברתי למה זה לא נכון.

יוסי חביליו:

אני גם נמנע פה, אני לא יודע, אני לא.

אמי ארבל:

תכנית 22 בסדר היום, תכנית 1310885,

אליעזר ראוכברגר:

רק לציין שכל החברים בעד ומאושר בהתאם להמלצת מהנדס העיר. יוסי נמנע. 22.

תיק 1310885

אמי ארבל:

תכנית 1310885, 22 בסדר היום, תכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב הרטום, זה מגרש ריק לתעשייה, יש כבר החלטה להפקדה. ישבו איתנו על כמה תיקונים קטנים שהם ביקשו לעשות, קו בניין ושינויים במפלסים, סך הכל הכל מתואם עם אגף התכנון ואנחנו ממליצים להפקיד את התכנית.

אסף שגיא:

רק יש פה עניין, ברשותך,

אמי ארבל:

כן.

אסף שגיא:

בהמלצת הרשות לאיכות סביבה, כשהייתה ההפקדה,

אמי ארבל:

לא הייתה הפקדה.

אסף שגיא:

הם ביקשו סקר קרקע וזה איכשהו התמסמס.

אמי ארבל:

עוד לא הייתה הפקדה אבל.

אסף שגיא:

אז זה לא נכנס להחלטה, אז כן צריך פה,

אמי ארבל:

כתוב בסעיף האחרון שכל יתר ה-, סעיף 3, יתר הסעיפים שהתקבלו בהחלטה ימשיכו לחול.

אסף שגיא:

אבל אני אומר, זה לא, זה לא נזכר בהחלטה שצריך סקר היסטורי.

אמי ארבל:

בהחלטה קודמת זה לא נזכר?

אסף שגיא:

כן, כן, זה לא נכנס, לא יודע למה, זה כנראה היה בהמלצה ולא, לא יודע להצביע לך למה זה קרה, אבל כן צריך את זה.

אדיר שוורץ:

אנחנו מדברים על הר חוצבים?

אמי ארבל:

כן, כן.

אסף שגיא:

כן.

אדיר שוורץ:

מה הייעוד של המגרש היום?

אמי ארבל:

תעשייה.

אריאל גולן:

נשאר תעשייה, לא?

אדיר שוורץ:

והוא רוצה,

אמי ארבל:

כן, נשאר תעשייה.

אדיר שוורץ:

והוא צמוד לנחל צופים שמה, אז הוא בעצם צמוד לשטח ירוק?

אמי ארבל:

לא, הסיבה שהוא מגיש את התכנית למעשה, בגלל שכביש 21, נעשה שם כביש חדש שלמעשה דרס פה חלק מהמגרש והקטין אותו, ולכן היום הוא הגיש תכנית לכל השינויים, אחרת הוא היה מגיש מזמן, אני אראה לך את זה רגע, היה מגיש מזמן היתר בנייה ובונה, אבל כביש 21 למעשה יצר פה כביש החדש הזה, הוא כביש למעשה. כן, זה השלוחה של כביש 22 שמתחברת להר חוצבים, ולמעשה הכביש הזה הקטין לו את המגרש, המגרש היה בעצם עד לכאן. כרגע בין המגרש לבין הזה יש כביש.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מגרש של הרטום?

אמי ארבל:

כן. לכן היום בין המגרש לבין השטח הכתום יש כביש שכבר בוצע בפועל, כמו שאתה רואה, אז זה לא באמת רלוונטי.

אדיר שוורץ:

כלומר, אין חשש שהבנייה פה תביא לעכשיו,

אריאל גולן:

זה מעבר לכביש.

אדיר שוורץ:

סלמי על הירוק.

אמי ארבל:

זה מעבר לכביש אז לא.

אדיר שוורץ:

ולמה רק חמש קומות?

אמי ארבל:

זה מה ש-, זה תעשייה, זה מה שהם מבקשים.

יוסי חביליו:

רגע, מיכל, את ראית שהגשתי התנגדות,

אמי ארבל:

הם בונים מפעל.

יוסי חביליו:

היא אושרה או לא? הומלץ לאישור או לא?

אריאל גולן:

מה זה, טשרניחובסקי?

אדיר שוורץ:

יש לכם עוד (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

לא, אולי יש הפתעה,

אסף שגיא:

לא, אבל צריך להביא פה סקר היסטורי.

אמי ארבל:

(לא ברור) אסף.

אסף שגיא:

תנאי להפקדה זה סקר היסטורי בתחום (לא ברור) המשרד להגנת הסביבה. מעולה, תודה רבה.

תיק 1230200

אמי ארבל:

אוקי, תכנית 23 בסדר היום, תכנית 1230200, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, פסגת זאב, תיקון החלטה. בעקבות הסכמות של שכנים ירדו פה חלק מהתוספות (לא ברור) שביקשו, ולבקשתם אנחנו בעצם מתקנים את התכנית ומפקידים אותה.

אליעזר ראוכברגר:

מה (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

זה הפקדה רק.

אמי ארבל:

אמרתי, היה בעיה בחלק מההסכמות של שכנים והם ביטלו חלק,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

אמי ארבל:

מהתוספות בהסכמה.

ישראל קלרמן:

זה כבר אושר להפקדה והיה התנגדויות (לא ברור),

אמי ארבל:

יש החלטה להפקדה,

ישראל קלרמן:

ובאמצע,

אמי ארבל:

וכשנכנסו לתקן את המסמכים להפקדה הם ראו שיש בעיה עם חלק מהתוספות שלא תואמות עם השכנים, ביקשו לתאם מחדש ותיאמו איתנו וזה מקובל עלינו מה שהם עשו.

תיק 1320670

אמי ארבל:

תכנית 24 בסדר היום, 1320670, תכנית בסמכות מקומית, סומך עובדיה, זה שוב תיקון החלטה, תכנית שכבר הייתה (לא ברור) להפקדה מזמן, היה פה איזה סיפור עם סעיפי השימור שהופיעו בתכנית הקודמת, אז הורדנו את הסעיף,

יוסי חביליו:

רגע,

אמי ארבל:

למעשה (לא ברור) שמה,

יוסי חביליו:

זה הגדלה משמעותית? מה ההגדלה פה?

אמי ארבל:

לא, לא, זה הגדלה בכלל לא משמעותית, זה בניין של שלוש קומות וגג רעפים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו לתאם את אופי חומרי הבנייה עם מחלקת שימור בשלב היתר הבנייה, וגג רעפים יתואם עם מחלקת שימור (לא ברור) החזיתות ההיסטוריות, אין פה כבר חזיתות היסטוריות, הבניין לשימור כבר לא קיים כי נעשה פה היתר בנייה (לא ברור) זה כבר לא רלוונטי, לכן ביקשנו לבטל את זה ולהפקיד את התכנית.

תיק 1440197

אמי ארבל:

תכנית 25 בסדר היום, 1440197, זה גם תיקון החלטה להפקדה, ישא ברכה 21. הייתה פה בעצם החלטה של הוועדה המחוזית שהחליטה שהתכנית בסמכות הוועדה המקומית, לכן אנחנו בעצם ממליצים להפקיד בסמכות הוועדה המקומית, למרות שאנחנו המלצנו לדחות את התכנית אבל אתם המלצתם להפקיד.

תיק 588 ב'

אמי ארבל:

תכנית 26 בסדר היום, 588 ב', זה תכנית בינוי, משרדי הממשלה מעל דפו וקריית הלאום, תכנית שתואמה, מציעים פה משרדים מעל המבנה. התכנית תואמה ארוכות עם מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמי ארבל:

התכנית מציעה בנייה של בין,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה.

אמי ארבל:

שמונה לעשר קומות.

דובר לא מזוהה:

זהו?

אמי ארבל:

כן, זה התכנית המאושרת.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה תיאום עם מבני דת.

יוסי חביליו:

לא הרבה.

אמי ארבל:

מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

תיאום עם מבני דת.

אמי ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

יש שמה עמודים של העירוב.

אמי ארבל:

זה תכנית בינוי.

יוחנן וייצמן:

אני יודע.

יוסי חביליו:

זה בין שמונה לעשר קומות, לא הרבה.

יוחנן וייצמן:

יש שמה עמודים של עירוב,

יוסי חביליו:

אמי.

אמי ארבל:

על הגג?

יוחנן וייצמן:

לא על הגג, על הכביש.

ישראל קלרמן:

בנייני האומה.

אמי ארבל:

מדברים על הגג של הבניין.

יוחנן וייצמן:

על הגג של הדפו יש בעיה.

אמי ארבל:

לא הבנתי, איך זה קשור לגג?

יוחנן וייצמן:

הגג של הדפו חוצה את הרחוב של הרכבת, אני לא זוכר איך קוראים לו.

ישראל קלרמן:

כן, כן, כן.

אדיר שוורץ:

נתנאל לורד.

יוחנן וייצמן:

לורד? יכול להיות.

אדיר שוורץ:

אבל למה, למה יש שם עירוב בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

למה יש שם עמודי עירוב? העירוב צריך להיות היקפי.

אדיר שוורץ:

זה אמצע העיר.

אליעזר ראוכברגר:

זה אמצע העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, זה עירוב רובעי. יש לעיר, יש לירושלים שני עירובים.

אמי ארבל:

אבל היום יש פה גג ובונים על הגג. אני לא מבין מה אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

זה גג הבניין,

ישראל קלרמן:

תן להם, מה אכפת לך אבל? זה רק תיאום.

אמי ארבל:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

פה יש עמוד, במקום הזה יש עמוד, פה, פה, פה, זה.

אמי ארבל:

אבל זה כבר בנוי, הקומות האלה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל יש, הולכים, לא, בנוי עד מפלס האפס.

אמי ארבל:

מעל כבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שמה זה הבניין של הרכבת.

יוחנן וייצמן:

מצידי, אני לא רוצה שייגעו פה בזה,

אריאל גולן:

דפו, דפו.

יוחנן וייצמן:

זה הכל.

אדיר שוורץ:

רגע, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם בניין אחד בקצה שבנוי, ועכשיו, גבוה,

אמי ארבל:

דפו כולו כבר בנוי, והוא בתחומי ה-,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה בניין של 10-15 קומות שכבר בנוי.

אדיר שוורץ:

שאתה לא יכול לעבור ביניהם למעשה?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לעבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש יותר.

יוחנן וייצמן:

יש היקפי לכל העיר,

אדיר שוורץ:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

ויש רובעיים, יש שכונתיים.

אמי ארבל:

זה מה שבנוי מעל הדפו, זה.

אדיר שוורץ:

אם יש היקפי לכל העיר, למה צריך רובעי?

אליעזר ראוכברגר:

זה ישן.

אמי ארבל:

זה בנוי מעל הדפו.

אליעזר ראוכברגר:

זה ישן, יש כבר יותר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חורים.

אמי ארבל:

(לא ברור) יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

אבל פה, מה אתה אומר פה?

יוחנן וייצמן:

פה יש עירוב.

אמי ארבל:

נכון, פה לא עלה מעל הגג אבל פה קצת עלה, כן, פה מתחיל לעלות.

יוחנן וייצמן:

פה יש עמוד. שיתאמו איתו.

אמי ארבל:

אבל הוא בונה רק על הגג.

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא נוגע בעמוד, הכל בסדר. אני לא, יש פה, על העמוד הזה יש כל היום צרות. אני לא, לא מדבר ב-,

אמי ארבל:

לאן הוא ממשיך, העמוד הזה?

יוחנן וייצמן:

לכאן, הוא חוצה את,

אדיר שוורץ:

אז למה אתה מסבך אותו? תוסיף שורה, אל תפגע בעמוד.

אריאל גולן:

זה מה שהוא אומר.

יוחנן וייצמן:

זה נקרא, אין אל תפגע. זה תיאום עם מחלקת מבני דת, זה הכל.

אמי ארבל:

תנאי להיתר אז.

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר, כן.

אמי ארבל:

זה תכנית בינוי, אין לי מה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תנאי להיתר.

אליעזר ראובברגר:

התכנית בינוי היא גם תנאי להיתר.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

אבל אני אומר, כרגע אין לי שלב,

אליעזר ראובברגר:

אחרת לא היה לנו תכנית בינוי כי יש תכנית מאושרת.

אמי ארבל:

אין לי עוד שלב,

אדיר שוורץ:

זה העירוב המוסדר, העירוני, זה לא הפיראטי.

יוחנן וייצמן:

זה לא העירוני.

אדיר שוורץ:

אלא מה?

יוחנן וייצמן:

זה של העדה. אבל לא משנה, זה עירוני, העירייה משלמת את זה.

אמי ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע את ההצעה של ברקת. לעשות עירוב תת קרקעי. כן.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לא בסדר?

יוחנן וייצמן:

בקריית יובל אז, בבלגנים. סיימנו.

אדיר שוורץ:

הוא הציע את זה ברצינות?

אמי ארבל:

כתוב ככה, בסדר? תראה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אליעזר, יש תכנית שביקשנו,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

דיברנו על תכנית שהייתה אמורה להיות בסדר היום להארכת התקופה להגיש התנגדויות. קיבלנו מתנגד בתכנית שביקש להאריך, (לא ברור) רוצה להגיש התנגדויות. אז איכשהו זה נשמט למרות שהמכתב עצמו כן נשלח בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

אנחנו כן רוצים מאילנית לקבל החלטה להארכת תקופת ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, זה אפשרי?

אמי ארבל:

בחודש.

ישראל קלרמן:

מה זה, מה זה, איזה החלטה זה? איפה?

אמי ארבל:

תכנית 1330075.

ישראל קלרמן:

איפה זה?

אמי ארבל:

אמרתי, קיבלנו מכתב, זה במע"ר החרדי.

ישראל קלרמן:

מוכר לי.

אמי ארבל:

אילנית, יש עם זה בעיה? זה משהו טכני למעשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הארכה? לא.

ישראל קלרמן:

לא, לא, רגע, שניה.

אמי ארבל:

1330075.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה הבעיה? הארכת תקופת ההתנגדויות.

ישראל קלרמן:

מה זה, (לא ברור) ?

אמי ארבל:

כאן, כאן, אני מראה לך, רגע, שניה.

ישראל קלרמן:

הארכת תוקף (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

איפה זה?

אמי ארבל:

תכנית ברחוב הבוכרים, פה, בפינה הזאתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא הארכת תוקף, הארכת מועד ההתנגדויות.

אמי ארבל:

הוא שלח מכתב שהוא מתנגד, (לא ברור) תן לו, יבוא בוועדה הבאה, יציג, תדחה אותו אם אתה רוצה, מה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, 30 יום?

יוסי חביליו:

כן, לתת לו הארכה, בטח.

אמי ארבל:

כן. למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

החוק מאפשר 30 יום? בסדר.

יוחנן וייצמן:

לזמן.

אמי ארבל:

במילא אנחנו מחכים 30 יום הרי לתת תוקף כי זה החוק קובע,

ישראל קלרמן:

כן, כן, בסדר.

אמי ארבל:

אין פה שום עיכוב בתכנית.

יוחנן וייצמן:

יכולנו לזמן אותו היום, לצורך השיחה.

אמי ארבל:

לא יכולתי בלי,

יוחנן וייצמן:

ברור, כי,

אמי ארבל:

צריך לזמן שבועיים מראש. סיימנו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו? אוקי, חברים, תודה רבה, הישיבה נעולה.

סיום הדיון